Lista lui Secu' contraatacă iar: Structura Unităților Speciale DSS în decembrie '89

Anul XIV nr. 6 (635) 10-16 februarie 2004
28 + 4 pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CATAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Unicul Mutu, dar nu singurul

Aventuri în trei cu Kitty Cepraga

Noi știm că pentru unii dintre cititorii noștri, care s-au săturat și ei de politica României, personajele zilei nu sînt Arie Oostlander și Emma Nicholson, ci dimpotrivă: Adi Mutu și Kitty Cepraga. Analiștii noștri mondeni le dedică lor o pagină de istorie recentă, mai fierbinte decît negocierile cu UE și aproape la fel de îmbîrligată ca afacerile lui Năstase!

Pagina 19

Familia, celula de bază a societății pe acțiuni

Domnu' Sechelariu, mama dvs. face afaceri cu Primăria!

În cazul lui Dumitru Sechelariu, primarul Bacăului, iubirea de mamă e mai mare decît iubirea de țară. Pentru maică-sa, merită să facă orice, chiar și să omoare capitalismul și inițiativa liberă din oraș. Deși, dacă mama nu ar aduce atîta profit, poate că ar iubi-o mai puțin.

Pagina 16

Stimați investitori, la intrarea în România, atenție:

Nu dați banii pe prostii cînd avem atîția copii!

Hai domnu' Prodi, că p-ăştia-i mai avem! Nu te mai codi atîta, că acum apare baroneasa şi ne confiscă marfa.
Ia-l, Romano, zău aşa! Mai bine merge copilu' în Italia, decît să rămînă aici, să se chinuie cu noi la putere încă doişpe ani!
Nenea, nenea, cumpără-ne şi pe noi! Sîntem 22 de milioane de fraţi acasă şi murim de foame! Mama nu munceşte, pe tata l-au alungat la Revoluţie şi-acu' ne creşte Bunicuţa. Dar nu mai poate nici ea, nenorocita, că anu' ăsta iese la pensie.

Adi și Michi, doi unioniști europeni, făcînd „Plodul de flori" spre Italia

Protest și apel

Noi, băieții care stăm duminica și scriem în redacție, am vrea să ne exprimăm protestul sincer că n-am putut ieși și noi afară în week-end-ul ăsta, cînd a fost atît de frumos, cu soare și cer senin. De ce n-am putut ieși? Păi, pentru că a trebuit să scriem despre Năstase, despre Iliescu, despre Mitrea, despre Stănoiu. Deci (incredibil, ce legătură idioată!), pentru că Năstase fură, pentru că Iliescu e un comunist, pentru că Stănoaica e o hoață, pentru că Mitrea e un șofer rudimentar, pentru că Păunescu e un porc, n-am putut să ieșim și noi cu gagicile în oraș! Lua-v-ar dracu' să vă ia cu politica voastră cu tot! Bă pesediștilor, abțineți-vă dracului și voi un week-end din furat, că trebuie să ies și eu în oraș la iarbă verde, să mă împac cu prietena mea, ce dracu' atîta lipsă de sensibilitate!

Așezămîntul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacție: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan STANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: **Alexandru ULEA** ulea@catavencu.ro
Promotion Manager: **Delia DRĂGUȘIN** delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MÎȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – director publicitate
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri,

Cum adică nu cunosc eu limba germană? Păi, nu vă este puțină rușine? Ca să vă demonstrez, voi face ce-am mai făcut ca bursier Herder și mai mult decît atît. Voi încheia, special pentru detractorii mei, cu cîteva memorabile fraze, direct în limba austriacă: Wiener Cafe und Alvorada, Șnițel mit OMV, Grasshopper Zürich și Nicht Hinauslehen und Mineral Wasser. Na!
Corneliu Vadim Tudor, cel care a plecat la Viena cu bursă Herder și s-a întors cu idei Heider

În nici una din cele 37 de filiale ale AGVPS, Ioan Talpeș nu figurează ca membru vânător. Totuși, el a participat la vânătoarea de pomină, din 27 decembrie 2003, în care Ilie Sârbu și-a uitat scrotul în copaci. A participat nu ca invitat, ci, așa cum rezultă din interviurile pe care le-a acordat, ca pușcaș, în rând cu lumea. Eforturile noastre de a-l contacta au eșuat. Șefa lui de cabinet de la Cotroceni ne-a asigurat că Talpeș are permis de armă. Armă valabilă, probabil, doar pentru șefa lui de cabinet.

Minte, ca o putoare care a fugit cu portofelul clientului, Corneliu Vadim Tudor, când zice că a fost bursier al Premiului internațional Herder. Și că a studiat istoria la Viena, între 1978-1979. Bursele se dau pe recomandări și e obligatoriu ca studentul să știe germana. În cazul lui Vadim, recomandarea i-a dat-o Eugen Barbu. Pentru că, în afară de „Heil, Hitler!“, Vadim nu știa nimic în germană, după o singură lună de frecat menta pe străzile Vienei, a fost făcut pachet și întors acasă, ca putorile, cerșetorii și șuții ieșiți la produs în Austria.

La Constanța se înregistrează un paradox: PD-ul luptă împotriva PSD-ului, dar e alături de el. Stelian Duțu, candidatul democraților la primărie, a fost singurul care s-a abținut curajos când s-a votat desemnarea sa drept candidat și a declarat așa: că vrea să fie primar, dar nu vrea să câștige, și că Mazăre are cele mai mari șanse. La rândul său, Mazăre vrea să fie primar și chiar vrea să câștige, drept pentru care se spune că și-a implementat câțiva oameni în filiala locală a PD-ului. Nume precum Moisoiu sau Tararache (candidați pentru posturi de consilieri locali PD) sunt pomenite mai degrabă ca prelungiri ale PSD-ului în partidul lui Băsescu decât ca democrați cu pedigree și carnet de sănătă… pardon, membru, vizat la zi.

Pe 9 februarie, la Secția Penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție (noua identitate a Curții Supreme de Justiție) s-a prezentat judecătoarea Andreea Ciucă. Dar nu la muncă, ci în calitate de inculpat în dosarul 5783/2003, dosar care cuprinde tot felul de minunății precum „luare de mită conform art. 254, alin. 2 Cod Penal cu aplicarea art. 41, alin. 2…“ și tot așa. Interesant lucru, în sală se afla și senatorul PRM Dumitru Pop, realizatorul unor declarații de martor împotriva judecătoarei și celebru benzinar care, până să obțină imunitatea parlamentară, a fost cercetat, condamnat și așa mai departe – numai fapte de viteje penală. În acest context, ne întrebăm cât s-o fi făcut, la Parchetul General, stratul de praf așternut peste plângerea depusă în 2001 de Andreea Ciucă împotriva aceluiași Dumitru Pop, membru marcant al Comisiei Juridice de la Senat.

Președintele Consiliului Județean Constanța, dl. Duțu, este unul dintre puținii politicieni – poate singurul, până la intrarea în politică a familiei Omida – care are proprietăți paranormale: domnia-sa a reușit să stabilească un contact cu un ziarist de la *Academia Cațavencu* în hiperspațiu. Recent, dl. Duțu a prezentat colegilor săi câteva informații obținute în urma senzaționalei întâlniri („am comunicat cu un domn de la *Cațavencu* care mi-a spus cine a scris despre mine în revista lor“). Ei bine, experții noștri în domeniul psihopupu apreciază că experiența președintelui-omidă este o noutate absolută în domeniu, întrucât în ultimii 15 ani nici un membru al redacției *Academia Cațavencu* nu a călătorit în hiperspațiu, iar în spațiul nostru mioritic nimeni nu s-a întâlnit vreodată cu dl. Duțu.

Acciduzzu

Legendă
bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc
bârfă cu parfum de credibilitate
bârfă-beton

Bula demnitarului

Șeulene, gata! Îți tai orice subvenție de la buget. Păi, tu produci piese pe stoc cînd teatru radiofonic nu mai ascultă nimeni. Retehnologizare ai făcut numai în parcul auto și numai la mașina ta. Ba i-ai mai pus și girofar. Ai acumulat uriașe datorii morale față de PSD și văd că tu nu plătești decît polițe prin instituții. Băiete, ori te restructurezi, ori îți dau Undă Veselă la privatizare!
Mihai Tănăsescu, un erou al Războiului de Recesiune, și Dragoș Șeuleanu, cel mai ascultător președinte de Radio

CATEGORIA
LOVITURĂ DE LA 11 METRI ANTICI

Gigi Becali (patronul echipei Steaua): „Am spus că este bagabont, tîlhar și hoț. Astea au fost niște cuvinte adresate la nervi și metaforic vorbind.“

CATEGORIA
ANALIZĂ SEMIFINALĂ

Gigi Becali (președinte PNG): „La toamnă o să fiu un om extrem de ocupat. O să alcătuiesc Guvernul și, totodată, o să fiu angrenat cu Steaua în Liga Campionilor.“

CATEGORIA
EMIL BOBU

Mihai Tănăsescu (ministrul Finanțelor): „Nu e o gafă, este o intuiție.“

CATEGORIA
FULL ADOPTIONS

Traian Băsescu (președinte PD): „Probabil Emma Nicholson și-a adus aminte că dă bine la ea acasă, unde va candida pentru un nou mandat în 2005, să arate că are mușchi și că mai țipă. Dar a uitat că l-a pupat în frunte pe Adrian Năstase din 2001 și pînă acum.“

CATEGORIA
TRASEISMELE AMĂRĂCIUNII

Viorel Pană (ex-senator PD): „Am plecat spre PSD, dar n-am mai ajuns.“

CATEGORIA
URÎȚII NEBUNI AI MARILOR ORAȘE

Sergiu Nicolaescu (senator PSD): „Băsescu are calități, dar și defecte, dar, de multe ori, defectele se pot transforma în calități. Băsescu este la fel de urît ca majoritatea, are un limbaj comun cu ei și s-a opus puterii.“

CATEGORIA
DIN PUȚUL CORUPȚIEI

Ioan Rus (ministrul Administrației și Internelor): „Dacă polițistul și procurorul ar face parte din aceeași instituție și ar fi corupți, atunci cetățeanul ar avea o problemă mai mare decît statuia lui Matei Corvin din Cluj-Napoca, pentru că nu ar avea la cine să mai reclame. Așa, este mai greu de crezut că atît polițistul, cît și procurorul pot fi implicați într-un caz de corupție.“

CATEGORIA
ACESTE CUVINTE NE DOARE

Bogdan Niculescu-Duvăz (purtător de cuvînt PSD): „Cine încalcă legea trebuie să răspundă, indiferent de cîtă simpatie produce, indiferent dacă este în opoziție sau la putere.“

Întunericitul

Cine ne sunt cioclii din lotul Consiliului Superior al Magistraturii

În şedinţa comună a celor două Camere

din 7 mai 2003, s-a votat alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, numit în continuare CSM. Puterea şi-a dat măsura firească a unanimităţii, iar Opoziţia a cârâit anemic şi s-a contrazis pe sine alarmant. Petre Roman a zis că „nu Curtea Supremă de Justiţie s-a pronunţat, ci comisiile juridice în locul acesteia (...). Prin aceasta deschidem o cale greşită, o cale nedemocratică, o cale periculoasă, şi am dorit să vin la această tribună pentru a afirma în faţa dumneavoastră acum că ne dăm votul. Ne vom da votul pentru doamnele şi domnii care au fost propuşi pentru CSM, pentru că dumnealor sunt oameni care şi-au dovedit competenţa, profesionalitatea, verticalitatea în justiţie“. Aşadar, Roman a ales să voteze o cale discreţionară şi eronată, dovedind că Opoziţia nu este decât o nuanţă de serviciu a Puterii. Când se caţără pe un rahat cu moţ, cameleonul împrumută întotdeauna culoarea moţului.

Sinistra Justiţiei, Rodica Stănoiu,

s-a răstit la parlamentari că e complet neavenit să se discute despre cum s-a votat lotul CSM, de vreme ce votul este secret.

„Comisiile juridice nu aveau a valida nişte condiţii prevăzute de lege, pentru că atunci nu se mai trecea la vot. Erau îndeplinite condiţiile perfect. Sunt îndeplinite condiţiile, candidaţii au trecut, şi cu asta nu mai era necesar votul. Votul şi mai ales votul secret are întotdeauna această finalitate – îl obţii sau nu îl obţii. Ai o majoritate, ai trecut sau nu ai trecut. A-l pune în discuţie, mai ales din partea noastră, a parlamentarilor, mi se pare absurd.“ Ca de obicei, Stănoiu operează cu coasa. Mie, ca cetăţean român, mi-e imposibil să diferenţiez între Stănoiu şi Moarte. Ele acţionează diferit, dar ravagiile rămase în urma intervenţiei lor sunt aceleaşi. Stănoiu a asasinat dreptatea din ţara asta şi, câtă vreme o să stea proţăpită în loja Justiţiei, cu coasa în mână, România n-o să pupe purgatoriul integrării europene. Dacă vrem în Europa, trebuie să o uităm pe Stănoiu. România nu va intra în UE călare pe mârţoaga Justiţiei.

În acest moment de doliu pentru ţară

şi funest pentru UE, CSM este o instituţie profundamente ilegală. O demonstrează cu legea în mână avocatul Aurelian Pavelescu, într-o carte-rechizitoriu, *Magistratura împotriva statului de drept,* apărută anul trecut la Editura Ziua. Argumentele lui Pavelescu sunt zdrobitor de simple: CSM reprezintă instituţia centrală a autorităţii judecătoreşti; esenţa acestui principiu emană din patru articole din Constituţie; principiul spune că o instituţie precum CSM se compune prin lege organică; or, CSM a emanat printr-un simplu regulament de funcţionare; în esenţă, „România se defineşte şi la această oră drept stat organizat în frauda Constituţiei“, dă verdictul Pavelescu. Lotul CSM este compus din cel puţin câţiva procurori de-a dreptul penali. Ilie Picioruş, procuror-şef al Secţiei de urmărire penală şi criminalistică, şi Alexandru Ţuculeanu, procuror în cadrul Secţiei de urmărire penală şi criminalistică, sunt de departe cei mai maculaţi membri ai CSM.

Cu Ilie Picioruş în CSM,

Justiţia stă cu un picior la terapie intensivă, la morgă, în cimitir sau în infern. Ilie Picioruş a îngropat cazul Tărău, împreună cu rămăşiţele pământeşti ale procurorului Cristian Panait, o victimă colaterală a Epocii Stănoiu. Îngropând cazul Tărău, Picioruş l-a dezgropat pe Lele, ca procuror corupt. Lele l-a arestat pe mafiotul Tărău, sponsorul lui Năstase. Ilie Picioruş l-a anchetat pe disidentul Gheorghe Ursu, pentru o pretinsă deţinere de valută. L-a anchetat mort. La acea dată, Ursu fusese deja asasinat de bestiile printre care a copilărit Picioruş şi printre care şi-a desăvârşit inconfundabilul său stil de gropar de erori ale Puterii. L-a anchetat pe Ursu, împreună cu Ţuculeanu. Ursu a murit pe 17 noiembrie 1985. Ancheta a început la patru zile după deces. Picioruş are o irepresibilă atracţie pentru cadavre. Şi pentru că Puterea va muşamaliza la nesfârşit cazurile de moarte şi erori judiciare, Picioruş trebuia recompensat, şi nu oricum. Picioruş trebuia să devină membru al CSM, la recomandarea Coasei din fruntea Justiţiei.

Picioruş a îngropat dosarul de furăciuni

şi de uriaşe deturnări de fonduri de la sediul Ambasadei României de la Paris, găzduit în L'Hôtel de Béhague, care este o clădire de patrimoniu european. Neregulile de acolo au făcut obiectul unui dosăroi, de dimensiuni cosmice, al Curţii de Conturi. Din palat s-a furat inclusiv aurul care acoperea stucatura, fiind înlocuit cu aurolac, adică bronz auriu. Asta, pentru ca aurolacii Puterii să-şi poată priza liniştiţi drogul slugărniciei. Asta pentru ca ambasadorul de atunci al României la Paris, traseistul Caius Traian Dragomir, să fie făcut freş printr-un masaj cu piciorul de serviciu al Justiţiei, Ilie Picioruş. Asta pentru ca Marin Mitriş, fost secretar de stat în MAE, să iasă curat, pentru a rămâne în rezerva eternă de cadre a Puterii. Asta pentru ca o coţofană de arhitectă precum Mihaela Conta, care a ciugulit foiţă de aur şi fonduri în valoare de 1 milion de dolari, să rămână o clientă de serviciu pentru eventuale furăciuni şi mai mari.

Abia când palpezi un milion de parai

demonstrezi că eşti un hoţ serios, muncitor şi responsabil şi că Puterea lui Năstase pe-o mână cu Justiţia Morţii se pot bizui la nesfârşit pe tine. În concluzie, soluţia dată de Picioruş în dosarul Paris Ambasadă a fost una de un românism autentic şi de un patriotism firesc: de neîncepere a urmăririi penale. Procurorul Ţuculeanu este acuzat că a emis abuziv mai multe mandate de arestare în timpul marii mineriade din iunie '90. Numele lui este tatuat cu sânge în raportul întocmit de Monica Macovei, preşedintele Comitetului Helsinki şi expert în problema drepturilor omului pe lângă Consiliul Europei. Ţuculeanu a muşamalizat dosarul Valeologia, o societate de acoperire a mafiei ruse, care a devalizat visteria Bancorex cu peste 200 de milioane de dolari. În dosarul Valeologia au fost acuzaţi Dan Pascariu şi Răzvan Temeşan. Soluţia lui Ţuculeanu a fost de neîncepere a urmăririi penale. Ţuculeanu a dispus arestarea lui Mugur Ciuvică, fost consilier al lui Emil Constantinescu, pentru suspiciunea că ar fi întocmit raportul Armaghedon II.

Scandalul arestării abuzive a lui Ciuvică

s-a lăsat cu măsuri draconice: Ţuculeanu a fost demis din funcţia de adjunct al procurorului general al României şi avansat în Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie. Împreună cu Picioruş. La bine şi la rău. Piciorul în fund a fost un firesc salt înainte. Un alt membru al lotului CSM este Vasile Alixandri, procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Bacău. Bacăul l-a dat pe Hrebenciuc, l-a creat pe Iacubov şi i-a inventat pe fraţii Sechelariu. Bacăul reprezintă mijlocul celui mai mare bazin electoral al PSD din România, fără de care Puterea iliesciotonăstăsească ar fi de neconceput. Bacăul este vârful de lance al celei mai active şi vizibile mafii din România. Şi, pentru toate acestea, trebuia ca reprezentantul lui în CSM să fie un magistrat pe măsură. Şi a fost mai mult decât atât. Şi este – ce asemănare oribilă de nume – Vasile Alixandri.

Un maestru al măsluirilor, muşamalizărilor

şi scamatoriilor Coasei, în cazuri în care a fost implicat şi acuzat primarele Bacăului, Dumitru Sechelariu, acesta este Alixandri. Par examplu, în dosarul Apartamentelor-date-pe-o-diplomă-de-bacalaureat-falsă-din-cap-până-n-picioare, persoana reclamată este primarele Sechelariu. De vreme ce şi-a luat diploma pe névé şi nu are studii liceale, infractorul Seche a trebuit să dea apartamente pe daiboj. IGP şi Ministerul Educaţiei Naţionale au mimat că fac o anchetă de oha. De la IGP, dosarul a aterizat în braţele Poliţiei Bacău. Numai că taman şeful Poliţiei s-a căpătuit şi el cu o vizuină, exact în acelaşi sezon în care erau unşi cu apartamente şi falsificatorii de la Inspectoratul Şcolar. Vasile Alixandri de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel a zis că, „dat fiind caracterul secret al anchetei“, nu poate ajuta presa locală, „în tentativa de a dibui modul în care poliţiştii au curăţat această afacere“. Afacere îngropată în cele din urmă cu o grotescă soluţie de neîncepere a urmăririi penale.

Legea organizării judiciare nu stabileşte

competenţele CSM, în care se face, practic, judecata judecătorilor şi procurorilor. Şedinţele de lucru ale CSM, în care se propun numiri şi demiteri din funcţii, sunt prezidate de sinistra Stănoiu. Coasa nu votează, dar paralizează prin simpla ei prezenţă fizică şi spectrală, aşa cum s-au plâns nu o dată magistraţii. Prezenţă morbidă, care îi poate influenţa profund pe cei doi ciocli ai CSM, Picioruş şi Ţuculeanu. Raportul de ţară al UE, din noiembrie 2003, concluzionează că „ministrul Justiţiei deţine puterea directă asupra numirii judecătorilor. În absenţa unor reguli precise în repartizarea cazurilor spre judecători, preşedinţii de instanţe au o influenţă considerabilă asupra acestora“. În România, speranţa de viaţă este neglijabilă, iar cea de dreptate, nulă. În România, Justiţia a fost asasinată de Moarte. Iar numele ei este Stănoiu.

Cornel IVANCIUC

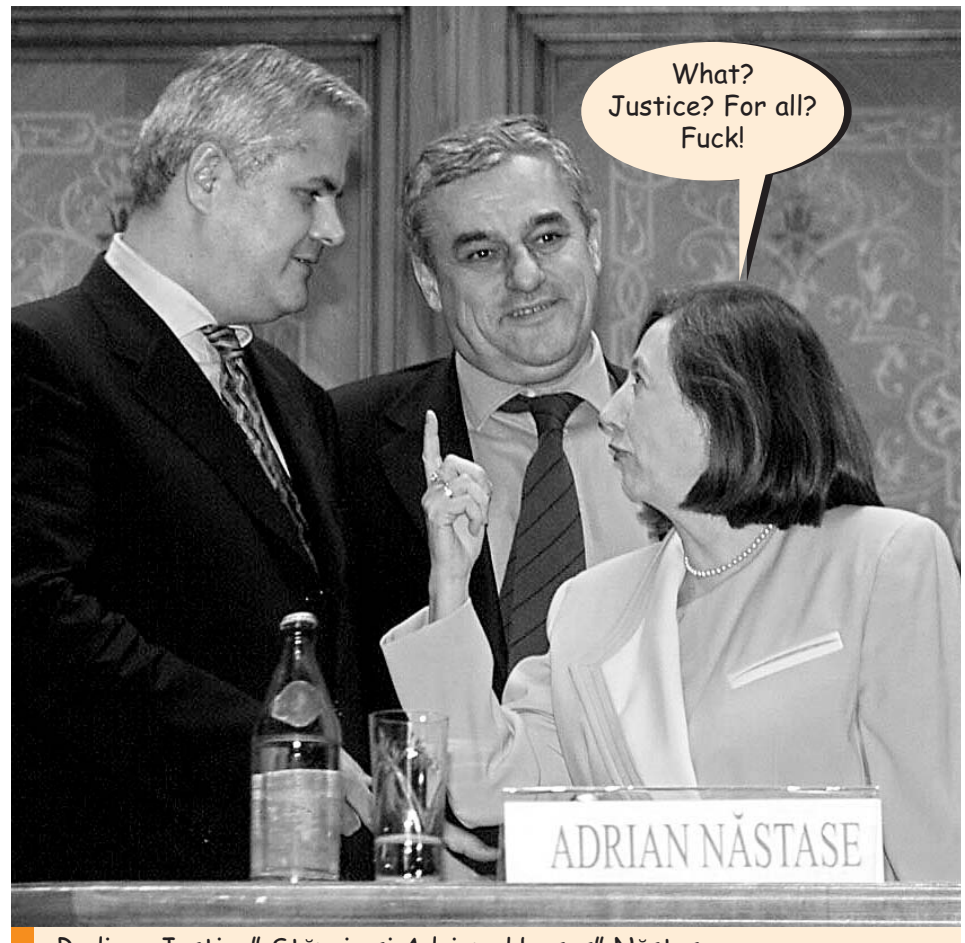

Rodica „Justice" Stănoiu şi Adrian „Houses" Năstase, alături de Dan „Ioan" Popescu

fiică

Iliescu a pus ochii pe PNL

Deunăzi am fost vizitaţi la redacţie de un zvon cu aromă pronunţată de credibilitate. Din discuţiile cu dînsul a reieşit că senatorul PSD de Hunedoara, Ion Iliescu (a nu se confunda cu preşedintele), îşi caută alt partid. Preşedintele organizaţiei municipale PSD Deva a păţit tot felul de chestii care l-au făcut să caute alte oferte, la mica publicitate: nu mai are loc pe listele electorale din toamnă şi nu a fost lăsat să îşi instaleze odrasla într-un loc călduţ la Casa de Asigurări de Sănătate Hunedoara. Primul partid pe care a pus ochii Iliescu este, aţi ghicit, PNL. Tizul bunicuţei şi-a dat cuvîntul de onoare că va afişa un rînjet liberal, fresh, frutti-fresh, peste zîmbetul de inspiraţie sovietică, luat de la Iliescu-preşedintele. Iar dacă liberalii lui Stolojan nu se lasă convinşi, ca fata mare la primul sărut, Iliescu mai are şi varianta de rezervă PRM, unde are cîţiva amici de aceeaşi teapă cu el.

Desantul finanţistului şef la Hunedoara

Dacă tot am ajuns în zonă, nu o părăsim, măcar pentru următoarea informaţie.
Într-o vizită de lucru fulger efectuată pe aceste meleaguri, ministrul Finanţelor, Mihai Tănăsescu, a aruncat asupra pesediştilor locali o idee ce i-a lovit drept în gîndurile lor de mărire. Într-o întîlnire la Orăştie, Tănăsescu a zis că ce-ar fi dacă el ar candida pe listele de la Hunedoara, că tot nu a fost în stare organizaţia judeţeană să promoveze un parlamentare mai de Doamne-ajută. Acum, dacă zvonul se adevereşte, nu ne plîngem şi, credem, nici hunedorenii nu au nimic împotrivă. Mai ales că această candidatură ar aduce, mai mult ca sigur, fonduri gîrlă în judeţ de la buget. Măcar pe perioada campaniei!

Solcanu n-are mînă bună la numit prefecţi

Orice aţi zice, nouă ne place figura de paşoptist a lui Solcanu şi de aceea îl băgăm mereu în seamă. Ca acum. Un zvon preluat de mai toată presa ieşeană din săptămîna trecută sugera că Ioan Avarvarei, al treilea prefect de Iaşi numit de Solcanu, omul căruia i se zice şi „trîntorul de lux", ar fi obosit într-atît să tot stea degeaba în fruntea judeţului încît era gata-gata să-şi dea demisia. Pînă la urmă, nu şi-a mai dat-o. De lene, desigur.

Platon şi Aristotel,
Oblomovii fără ţel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi aut

„Pupat Piaţa Constanţei“

Ca primar nu pot să nu-mi pun celebra problemă a lui Kennedy, adaptată bineînţeles la condiţiile noastre locale din Dobrogea. Ca primar zic: nu întreba ce-ţi poate da Constanţa ţie, ci întreabă-te dacă tu poţi să-i iei Constanţei tot.

În scandalul de la Constanța se bagă și Academia Cațavencu! *Primarul ce-și scoate din joc contracandidații din politică și afaceri, Mazăre, vrea un loc important și în politică. Înscăunat acum cîteva luni, a provocat o adevărată răscoală a filialei PSD. Așa că a plecat în Brazilia. În absență, buticarii jupuiți de Mazăre s-au revoltat, iar politicienii l-au ponegrit. Mazăre s-a întors în Constanța o dată cu delegația de la centru condusă de Mitrea și Cozmâncă. Iată tabloul confuziei constănțene realizat vineri, după plecarea de miercuri a preacinstiților Mitrea și Cozmâncă.*

Radu Mazăre şi Dan Matei Agathon tăind cu bună ştiinţă cordonul ombilical dintre autoritatea statului şi proprietatea privatizată

Întîi îl contactăm pe primarul Mazăre

Reporter: Alo, bună ziua, domnul primar Mazăre?

Radu Mazăre: Da.

Rep.: Sînt de la *Academia Cațavencu…*

R.M.: Domnul primar nu e, a plecat.

Apoi, îi căutăm pe parlamentarii Naum, Giuglea și Rahău

Liana Naum

Rep.: Mazăre vă bulversează Constanța!

Liana Naum: Să știți că eram pregătiți mai demult să-l susținem la primăria Constanței.

Rep.: Se discutase în PSD să-l susțineți independent?

L.N.: Da, independent, era o soluție.

Rep.: În 2000, Mazăre și-a bătut joc de Baltă, candidatul PSD la primărie.

L.N.: A pierdut, e adevărat, și nu s-a mai pus problema unei susțineri. Acum e deputat.

Rep.: Cum îl puteți susține pe fostul dușman?

L.N.: Păi, într-o luptă politică mereu trebuie să ai un dușman. Asta este. Devenim acum parteneri, devenim parteneri pentru a cîștiga.

Rep.: Ați lucrat cu ordin de la centru?

L.N.: E combinație. E și dorința noastră de a cîștiga Constanța, dar și dorința centrului de a ne vedea cîștigători.

Rep.: Comisia Cozmâncă-Mitrea a liniștit lucrurile?

L.N.: Da. Chiar a fost foarte bine că au venit. Acum nu mai facem o poveste cu ce s-a întîmplat, dar ideea este că trebuie să discutăm mai mult. Adică, lipsa de dialog din partea lui Mazăre duce spre suspiciune. Sigur, a fost o situație tensionată… noi am fost mereu cea mai exotică organizație din țară și, uite, ne-a costat lucrul acesta. Trebuie să ne înhămăm la treabă și să cîștigăm.

Rep.: Dacă Mazăre nu vă mai pune pe liste la viitoarele alegeri?

L.N.: Eu sînt optimistă în ceea ce mă privește, eu am spus la centru că doresc să urmez această carieră de parlamentar, dar dacă nu, îmi găsesc altceva de făcut, dar tot în cazul acestui partid.

Rep.: Adică, dumneavoastră faceți compromisul, Mazăre vă dă afară, iar dumneavoastră rămîneți pe poziție!

L.N.: Eu cred că trebuie să văd și eu cum mă poziționez. Bizuindu-mă pe munca mea din partid și pe cea de parlamentar, îndrăznesc să merg mai departe. Dar decizia vine de la centru.

Rep.: Liniștea obținută de Mazăre merge pînă la a uita chiar dumneavoastră cum conduce acesta Constanța? Teroare, monopol, afaceri necurate.

L.N.: O să vă fac o mare surpriză: eu locuiesc în Mangalia.

Ștefan Giuglea

Rep.: Ce facem cu Mazăre?

Ștefan Giuglea: Dom'le, partidul caută diverse situații și compromisuri. Este o chestie și psihologică să cîștigăm primăria din Constanța. Eu am avut alte păreri, dar am fost lămurit că Constanța n-a fost niciodată guvernată de PSD și atunci ne luăm primar care acum e PSD ca să cîștige pentru noi.

Rep.: Păi, după ce v-a batjocorit Mazăre în fel și chip, acum îl alegeți?

Ș.G.: Asta e, dom'le, așa e în politică… de unșpe ani am învățat că nu poți fi niciodată cu inima în palmă să zici că nu-l vrei pe Mazăre.

Rep.: Și toate afacerile negre…

Ș.G.: Dom'le, dacă eu o spun și nu am demonstrat-o, mă bagă Mazăre în pușcărie.

Rep.: Dar șmecheriile se văd cu ochiul liber…

Ș.G.: Eu știu… eu stau mai mult pe la București… Toți vorbesc de corupt, dar nimeni nu aduce documentul de corupt.

Rep.: Faceți compromisul.

Ș.G.: Partidul îl face, de sus în jos. Noi, fiind soldați disciplinați, de 14 ani angajați la partidul ăsta, o facem greu. O grefă din asta se primește greu la o organizație ca asta. Trebuia să intre și în partid, că se va lupta cu Duțu și cu Hașotti, nume grele.

Rep.: Dumneavoastră, la vîrsta dumneavoastră, să vă coborîți la putoismele lui Mazăre?

Ș.G.: Dar ce vîrstă am eu să mă faci așa?

Rep.: Nu de bătrînețe, ci de respect.

Ș.G.: Am o vîrstă și mi-am spus părerea.

Rep.: A dat bani la PSD?

Ș.G.: Dom'le, nu chiar așa… nu vreau acum să mă simt provocat. N-am auzit, dar nu s-ar discuta de asta cu noi.

Rep.: Nu plecați din partid?

Ș.G.: Dom'le, dumneata ce ai face în locul meu? O să înțeleagă și el că nu e doar Mazăre partidul…

Rep.: O să vă îndepărteze ușor-ușor.

Ș.G.: Știu, dom'le, dar ce să fac? Eu nu plec, doar dacă mă dă afară cineva. Eu am fost la două partide. Ăla comunist și la ăsta, la care am pus multă muncă și suflet. M-am legat de oameni… oricît ar fi Mazăre de dotat, nu cred că poate să le cuprindă el pe toate. El e mai neconformist, ce contează… a venit din Brazilia, asta e.

Dan Nicolae Rahău

Rep.: Legat de cele petrecute la Constanța…

Dan Nicolae Rahău: Săptămîna viitoare veți avea o surpriză cu mine.

Rep.: Nu puteți să ne-o spuneți?

D.N.R.: O să avem Delegație Permanentă și voi spune și eu ceva.

Rep.: Demisia din PSD?

D.N.R.: O surpriză se respectă!

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: *„Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea“*
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea

Născută în Domnești-Muscel, Argeș, strașnica femeie care-și făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 și anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuțoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenței anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutați de Elisabeta Rizea, soțul ei Gheorghe și fiica sa, cât și de către majoritatea sătenilor din Nucșoara, a fost fondat de un fost locotenent al Armatei Regale, Toma Arnăuțoiu, și a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munților Făgăraș, Iezer și Leaota. Toți luptătorii, inclusiv comandantul acestora, s-au sinucis, au fost uciși în lupte sau executați de Securitate, ultimii în anul 1959. Elisabeta Rizea și soțul ei au fost arestați prima dată în 1949, anchetați și bătuți de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată și condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 și a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I și președintele Constantinescu. Urmăriți de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să știu că s-a limpezit lumea“, încercăm să-i onorăm această ultimă dorință. Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piața Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toți ziariștii care vor trece pe lângă el, ci și o satisfacție profund umană că, cel puțin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au semnat pentru: Dan Pavel, Aurora Liiceanu, Adrian Cioroianu, H.-R. Patapievici, Neagu Djuvara, Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, Mircea Toma, Cornel Ivanciuc, Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu, Marius Oprea, Stejărel Olaru, Ioan T. Morar, Anton Georgescu, Alexandru Ionescu, Ștefan Agopian, Dana Deac, Costi Rogozanu, Ludovic Spiess, Dumitru Costin, Matei Brătianu, Petru Romoșan, Dan Turturică, Marius Ghilezan, Viorel Moțoc, Mona Muscă, Cornel Nistorescu, Marius Tucă, Titus Muntean, Sorin Roșca Stănescu, Gabriela Adameșteanu, Rodica Palade, Doru Bușcu, Mihai Răzvan Ungureanu, Nae Caranfil, Lucia Hossu-Longin, Florin Călinescu, Lucian Mîndruță, Cozmin Gușă, Mircea Dinescu, Simona Kessler, Simona Marinescu, Valentin Nicolau, Dan Chișu, Cristian Pîrvulescu, Stelian Tănase, Radu Varia, Tudor Octavian, Mariana Nicolescu, Andrei Gheorghe, Viorel Hrebenciuc, Dan C. Mihăilescu, Traian Băsescu, Rodica Culcer, Varujan Vosganian, Sorin Radu, Dan Tomozei, Manuela Ștefănescu, Mihai Dobrovolschi, Cristian Boureanu, Rodica Mandache, Mihaela Mihai, Elena Lasconi, Victor Ciorbea, Anca Fusariu, Mariana Șoitu, Horia Romanescu, Doru Dumitrescu, Doina Cacoveanu, Mihaela Rădulescu și cei 1.500 de membri ai Federației Române a Foștilor Deținuți Politici Luptători Anticomuniști (președinte Boroneanț Vasile). Le mulțumim din suflet.
Lista rămâne deschisă.

FINANȚAȚI AICI!

Așezământul cultural „Academia Cațavencu“ va aduna și administra fondurile necesare și va iniția toate demersurile pentru construcția monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenței împotriva comunismului. S-a obținut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs național pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleșu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugați să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ȚIRIAC – sucursala Izvor;
titular cont:
AȘEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAȚAVENCU“.

Cuvîntul care ne raterorirează

Din *Naționalul* de luni aflăm că a venit sorocul pentru noile norme de creditare impuse de BNR, adică 25% avans, girant și rata maximum 30% din venitul pe o lună. Adio frigidere, televizoare, mașini de spălat și cuptoare cu microunde pentru popor. Simt deja că există cel puțin două Românii: una cu credite la bancă, mîndră că-și spală țoalele la automatice și alta, tristă, de secol XX, care le freacă manual și le clătește în cadă. Sigur, mai există și o a treia Românie, destul de mare, care nu-și spală decît creierul, și asta, cu predilecție, la mașina de vot cu bule la gură. Sau cu spume, mă rog.

În *Adevărul* de marți m-am răsfățat cu un articol despre Andreea Marin al cărui titlu mă face să mă gîndesc la minunatiele vriemuri di la SIDIEX dinaintie die ISPAT: „După ce a frînt inimi, Andreea Marin înmoaie și oțelul". Aflăm, așadar, că doamna surprizelor și-a tras prieten metalurg cu birou la World Trade Center. Vă dați seama că treaba asta cu oțelul naște niște întrebări absolut legitime, de ordin tehnico-științific, bineînțeles. Pentru că, dacă Andreea îi înmoaie omului oțelul, e necesar s-o facă la cald și neapărat prin intermediul unui laminor. Iar laminorul ăsta este, de fapt, o sculă-dispozitiv care trage oțelul fie în bare de diferite grosimi, fie în sîrmă trefilată. Vedeți ce bine e să fi terminat liceul cu specializarea prelucrător prin așchiere? Îți pui niște probleme, nu citești ziarele așa, să te afli-n treabă.

Iar acum, e timpul să mîncați un sandwich și să citiți puțină publicitate mascată cu sigla PSD-ului pe față. Fiți atenți: șeful delegației Comisiei Europene la București, Jonathan Scheele, se arată indignat de preluarea într-un articol publicitar din *Jurnalul Național* a unor cuvinte convențional-politicoase adresate unor personaje din PSD-ul Galațiului. Miercuri, *Evenimentul zilei* pleacă pe urmele făptașului plătitor de ban, dar nu găsește nici măcar inițiala tatălui, deși firele se împotmolesc ba pe la Lilion (hm, ce nume?) Gogoncea, președintele C.J. Galați, care n-are nici o idee, ba pe la Lucian Ioniță, directorul de publicitate de la *Jurnal,* care se face mic și se ascunde sub vrăjeala aia fumată cu confidențialitatea clienților. Ăștia de la PSD or s-ajungă să-l bage și pe Dumnezeu în campanie și să pretindă că îndemnul ăla „Creșteți și vă înmulțiți!" se referă la ei. Că, cel puțin cît o au pe Rodica la Justiție, poate să vină oricine să depună orice plîngere vrea.

Joi, revenim la *Jurnalul Național,* care titrează pe prima pagină: „Cu de-a sila, în pat cu șefii Poluției, ăăh, pardon, Poliției". Pentru cei care n-au apucat să citească acest material în *Academia Cațavencu* nr. 2 a.c. (pag. 10) ne obosim puțin să le spunem că este vorba de povestea a două domnișoare fără talent rutier care, pentru a trece sala, a trebuit să facă traseul prin paturile unor caralii din județul Ialomița. Iar sub cagula acestei povești, adică în capul trebilor poliției ialomițene, se află chestorul Matei un tată al cărui fiu, Georgian, condamnat la cinci ani pentru sechestrare de persoane, a fost grațiat de cinstitul și săracul Ion Iliescu. Cică era bolnăvior micuțul, o fi avînd colici la burtică.

Călcîndu-ne pe urme, *Gazeta de Maramureș* publică o listă a securiștilor locali. Ea se alătură, totodată, proiectului de a ridica un monument dedicat Elisabetei Rizea din Nucșoara. Mulțumim colegilor din creștetul hărții și-i așteptăm, cu aceeași solidaritate, și pe colegii din alte județe ale patriei.

În fine, dar în primul rînd, am intrat în NATO după ce Parlamentul francez a ratificat protocoalele de aderare. Am căutat ceva prin ziare pentru a vă oferi știrea asta și-am găsit-o într-o casetă mică din prima pagina din *România liberă.* Coincidența nefericită e că știrea asta era undeva în stînga sus. Normal era să fie în stînga jos.

Alin IONESCU

Fata de la pagina *3rei Sud Est*

Gabriel și tatăl lui locuiau la subsolul acestui bloc din zona Pieței Coșbuc. În acest imobil au stat, timp de trei luni, înainte de a-și lansa primul album, băieții de la 3rei Sud Est

Libertatea **nu poate să rateze cazul „băiețelului de numai 11 ani torturat, violat, ucis și abandonat în Pădurea Ciolpani" (parcă și vedem la televizor gura salivîndă a lui Sorin Ovidiu Bălan prezentînd subiectul la *Brigada mobilă),* așa că-i dedică vineri, 6 februarie un sfert de pagină 4, respectiv „colțul tare" din stînga sus. Iată explicația fotografiei care ilustrează materialul cu pricina: „Gabriel și tatăl lui locuiau la subsolul acestui bloc din zona Pieței Coșbuc. În acest imobil au stat, timp de trei luni, înainte de a-și lansa primul album, băieții de la 3rei Sud Est". Mă-ntreb: oare cu ce au greșit „băieții de la 3rei Sud Est" să fie alăturați odioasei crime? Sau o fi vreun fel de publicitate mascată? Eu aș fi formulat mult mai neutru: „Prin fața acestui imobil a trecut acum zece ani cu tramvaiul 32, cînd se ducea la meditații la franceză, elevul Daniel Goace, de la Liceul «Matei Basarab»".**

Daniel GOACE

canalul mass-midia năvodari

● După ce în mandatul trecut Horică Alexandrescu s-a dat prea aproape de țărăniști și de Emil, în acest mandat i-a trebuit mult pînă să fie acceptat ca om de casă al regimului și să prindă, din nou, delegații în străinătate în avioane oficiale. Pînă la urmă, a reușit! I s-a dat o emisiune în care va supune la Foc încrucișat (oare nu i-a venit prea ușor titlul acesta?) tot soiul de teme și indivizi. Un fel de Mașină de spălat (cum au spus-o alți confrați) care să înlocuiască Mașina de tocat a lui Stelian Tănase. Partea proastă pentru Horică e că, după cum merg lucrurile și sondajele, greu va reuși, în mandatul următor, să intre în grațiile actualei opoziții care va fi la putere. Ei, dar la resursele de moralitate ale lui Horică, ce contează o lună-două, pe margine, după alegeri?

● Celor de la Realitatea TV le place să se laude pe la mese că au fost în negocieri cu CNN-ul pentru vînzarea postului. Cică negocierile au durat vreo doi ani, dar se pare că pînă la urmă Prigoană a dat PSD-ului tot postul, mai puțin pe Bahmuțeanu, că nu i-o fi convenit prețul.

Zețarul Ivan

România.
Mici fragmente de neant.

La car-ul Bălan

Conduceam într-o seară pe Moșilor și nu știu ce naiba, că nu reușeam să depășesc un Peugeot 206CC cu o gagică la volan care conducea atît de prudent pe mijlocul străzii încît îmi venea să intru cu mașina mea mică în ea, s-o chinui. O depășesc într-un final prin dreapta, mă uit să văd cine era blonda și, cînd colo, Andreea Bălan. Acum, Andreea Bălan este o vedetă și chiar dacă te enervează rău de tot în trafic, nu poți să o înjuri cu aceleași cuvinte ca pe taximetriști. M-am tot gîndit la o frază și mai mult de „Io ascult numai Andreea Antonescu!" nu mi-a ieșit.

Pletora din Romană n-are mătreață

În Piața Romană, pe lîngă o bisericuță este o firmă a cărei intrare e străjuită de doi badigarzi masivi, cît stejarul din Borzești, dacă mai ținești minte. Sînt tunși chilug și au fețe din alea de buldogi veniți din Legiunea Străină. Treceam prin zonă și mă nimerisem în spatele unei blonde meseriașe care se strecoară dintr-o dată printre cei doi și intră în clădire. Atunci, unul dintre ei se întoarce către celălalt, zîmbește trist și-i zice, fremătîndu-și nările: Hmmm... vai de p... noastră, Wash&Go, toată lumea trece de badigarzi...

Expirații din Caraibe

Deunăzi am fost surprins să constat că din ciocolata pe care tocmai o deschisesem lipseau cîteva tablete. Deci, pe lîngă ciocolată, am luat și cioc. M-am întors și vînzătoarea m-a liniștit: „Nu este expirată, să știți". A devenit clar că dintr-o grijă excesivă față de consumator aceasta recoltase cîteva probe organoleptice. Or fi nemții serioși cînd o fac, da' nu strică să fim prudenți. „Da' să știți că toate vin așa", a continuat ea. Acum cred că m-am lămurit: la import se reține cîteva tablete sub formă de taxe vamale.

Ethos, Porthos și Aramis

În atenția celor care iar au jucat numere „magice" și la Extragerea Loto 6 din 49 din 8 februarie 2004

Am lovit din nou. De data aceasta la Agenția Loto din Piața Alba Iulia. Așadar, din cutia cu numere „magice" am făcut din nou dispărute vineri jetoanele cu numerele 13, 19 și 35 – astfel, cei care au mizat pe norocul dumnezeiesc care s-a aflat în cutia cu numere magice au greșit cu trei numere și săptămîna aceasta. În continuare, urăm tuturor participanților mult succes!

D.M.

Reportaj cu țara de gît

Fac vrăbiuțele cancer?

Treaba stă așa: biserica „Sfînta Vineri" din Drumul Taberei are acoperișul din azbociment. Azbocimentul e un material alcătuit din azbest și ciment. Azbestul e cancerigen. La variațiile de temperatură caracteristice climei românești, țiglele se deteriorează încet-încet, dar destul de repede. Firișoare de praf greu de observat, ba chiar de neobservat, se desprind încet, luate de vînt, de ploi, sau chiar de gravitație. Scamele de azbest zboară prin aer încoace și încolo. Uneori, nu poți să știi cînd anume, scama intră în oameni. Își face loc pînă în plămîni și rămîne acolo. Dacă procesul are loc regulat, scama se adună și, pînă la urmă, provoacă un cancer pulmonar.

Biserica este construită în 1998, fiind singura biserică din Drumul Taberei. Au trecut deci 5 ani de zile de cînd prima scamă a zburat de pe acoperiș. De-abia acum, chiar lîngă actuala biserică de azbociment se construiește un alt lăcaș de cult, mai trainic, din cărămidă. Preotul paroh Nicolae Burlan ne-a spus că, după terminarea acestuia, lucru care speră că se va întîmpla în toamna lui 2004, în 2-3 ani se va trece și la dezafectarea bisericii de azbociment. Vor fi astfel în total 6 sau 7 ani de conviețuire a locuitorilor din Drumul Taberei cu azbestul.

Preotul știa. Un domn de la fundația Eco-civica i-a spus preotului Nicolae Burlan încă de acum trei ani că are un acoperiș pe biserică periculos pentru enoriașii săi. Preotul Burlan i-a spus atunci: „Calul de dar nu se caută la dinți." Într-adevăr, vechea biserică, la fel ca toate bisericile, și-a bazat existența pe donații. L-am întrebat despre situație. „Dar aveți vreo propunere constructivă? Ce vreți să facem? Noi sîntem o biserică modestă și săracă, nu ne putem permite să investim bani în ceva ce oricum vom dezafecta. Nu sînt bani. Dumneavoastră știți că bisericile se fac cu bănuțul văduvei?"

L-am întrebat pe părintele paroh dacă totuși, de mîine, de săptămîna viitoare, le va spune oamenilor că există un pericol în aerul care înconjoară biserica. „Nu, acest gest nu o să îl fac. Ce vreți, să îi îndepărtez pe oameni de biserică? Și, pe de altă parte, nici nu cred în periculozitatea azbestului. Să știți, creștinii văd altfel problema. Nu cum o văd ateii. Și, în fond, preoții care slujesc aici ar fi cei mai afectați."

Am întrebat cîțiva oameni care ieșeau de la slujbă ce părere au despre acest fapt. „Dacă ați ști, ați avea vreo reacție? V-ar supăra să știți că situația e cunoscută și nu se face nimic?"

Bărbat cu copil: „Păi, și taică-miu la țară are tot azbociment pe casă. Nu știu ce să zic. Nu știam că azbestul e periculos."

Femeie cu copil: „ Nu știu ce să zic. Dar poate că aici, fiind biserică, nu are efect."

Bătrîn cu femeie cu copil. Bătrînul: „Ești de la *Cațavencu?* N-am treabă cu voi. Nu-ți răspund la nimic. Dacă erai de la *România Mare,* da, atunci răspundeam."

Pe ușa bisericii din Drumul Taberei poți vedea o plăcuță neagră pe care scrie: „Fumatul este un păcat. Fumatul în curtea bisericii este un sacrilegiu". Duminică, la slujbă, o mulțime de oameni care nu mai încăpeau în biserica aglomerată rămăseseră afară unde ascultau slujba în tăcere. Pe acoperiș, țopăind pe țigle, zeci de vrăbii ciripeau și ciuguleau praful de azbociment. Era atît de frumos afară încît foarte greu puteai să te mai gîndești că, în zece sau cincisprezece sau douăzeci de ani, cîțiva dintre oamenii care ascultau slujba s-ar putea să afle că au cancer.

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@yahoo.com

Aştept să iasă popa cu enoriaşii lui din schimbul 1. Să intru eu cu sudorii, şamotorii şi fierar-betoniştii, să terminăm cel mai tare accelerator de particule din Biserica Ortodoxă Română.

Biserica de Azbest din Bucureşti, zisă şi Catedrala Îmbolnăvirii Neamului, cu hramul cuvioşilor Sf. Stronţiu, Staniu şi Plutoniu, în care odihnesc oasele lui Radiu de la Afumaţi

Lui Gili i s-a urcat numele la cap

Iată, nici acoperișurile nu mai sînt ce erau odată. Poate confirma și acoperișul din imagine, al lui Gili. Nu-l știți pe Gili? Nici noi, dar acest lucru nu ne împiedică să vă spunem că este dintr-un sat de lîngă Constanța. În al doilea rînd, faptul că fotografia a fost făcută de la o distanță destul de generoasă nu ne împiedică să bănuim că el are, totuși, toată țigla pe casă. Nu vă putem spune de ce și-a scris numele pe ea, căci nu știm, dar, după cum bănuiți deja, acest lucru nu ne împiedică să presupunem că el știe. O fi o măsură de siguranță, pentru momentele de rătăcire bahică, sau poate doar un experiment din care vor rezulta și inscripții mult mai complexe: „Vedeți că-i radar la intrarea în sat!", „Steaua-Dinamo 0-0 la pauză" sau „Vecină, soțul tău e acasă?".

Imobill Clinton

Bursa şpăgilor

Portul şi paşaportul nostru românesc

Am călătorit în tren cu o olteancă uşor fierbinte care lucrează în Italia, la Milano. Venise în ţară doar ca să-şi ia noul paşaport, convinsă fiind că nu va face pe-aici prea mulţi purici, ca să nu mai vorbesc de alţi paraziţi trupeşti. Un plan bun, i-am spus, dar ea m-a contrazis pe loc, dezvăluindu-mi că a aşteptat după noul paşaport pînă s-a hotărît să umble la buzunar. Nimic altceva nu i-a impresionat pe poliţiştii craioveni, nici biletele de avion şi nici ordinul de prezentare la lucru trimise de patronul italian. Norocul fetei este că a băgat de seamă, stînd pe la cozi, cum anumiţi cetăţeni de o anumită identitate culturală îşi iau paşapoartele chiar în ziua în care depun cerere. Interesîndu-se la beneficiar, ea a aflat mecanismul reuşitei: „Haoleo, fata, m-a costat şase sute heuro care e-am dat lu' şefu'!". A procedat şi ea după regulile minorităţilor şi documentul i s-a eliberat pe loc. Înainte să-i înmîneze paşaportul, şefu' a ţinut să-i comunice că putea s-o mai amîne vreo 3 luni şi şi-a exprimat regretul că n-a mai ţinut-o măcar două zile, că intră în concediu şi ar fi putut să o însoţească pînă în Italia. Cum ar veni, de banii ăia poliţia craioveană ar fi asigurat şi protecţie pînă la destinaţie, în cuşeta clientului.

Cartea verde cu tricolor

Întoarcerea plicului risipitor

În urmă cu vreo cîţiva ani, am avut şi eu, ca tot omul, nişte probleme de sănătate. Era vorba de un reumatism pe care – pentru că nu se mai putea – l-am luat de picioare şi l-am internat la Spitalul Orăşenesc Moineşti. Ştiţi cum se întîmplă: tu te internezi, dar dacă nu dai o şpagă cui trebuie, te internezi degeaba. Şpaga mea i-am înmînat-o personal, în plic, directorului de atunci al spitalului. Plicul conţinea cam un salariu minim pe economie sau cam aşa ceva. După o săptămînă de stat în spital – timp în care m-am încurcat cu o asistentă care voia mai întîi să ne căsătorim şi abia după aia…, mă rog – reumatismul meu era bine-mersi. Tratamentul fusese mai mult o fuşereală, aşa că m-am enervat, m-am dus în cabinetul directorului şi i-am spus că vreau să mă externez, nu înainte de a-mi da banii înapoi. Ceea ce nu am înţeles nici pînă în ziua de azi este un mic detaliu: directorul a făcut ochii mari la mine, a deschis un sertar, a scos un plic şi mi l-a întins – era exact plicul de la mine. Asta nu am înţeles eu: cum s-a făcut că, timp de o săptămînă, directorul nu se atinsese de banii ăia? Faptul că mi-a înapoiat exact plicul pe care i-l dădusem ţine, probabil, de o memorie a şpăgii pe care unii oameni o cam au. (De asistenta aceea nu mai ştiu nimic.)

Ministerul Internării

DECI:
NAŞUL MEU - JUDEŢUL DOLJ, VĂRUL MEU - JUDEŢUL OLT ŞI ULTIMUL, DAR NU CEL DIN URMĂ, CUŞCRUL MEU - JUDEŢUL HUNEDOARA
MISCHIE
M
M
M
M

Mulţi veniţi în PSD, puţini aleşi în funcţii

Vreţi să intraţi în PSD? Da. Aşa a zis doamna Crisanda Năstase din Bucureşti şi o vreme a fost pe culmea valului. Partidul a pus-o pe liste, la alegeri lumea a votat propunerile partidului şi puţin a lipsit ca Crisanda Năstase să devină consilier la Primăria sectorului 2, la Onţanu. Nu-i nimic, poate că va veni odată şi vremea ei, şi-a zis femeia şi s-a angajat referent la Primăria sectorului 6. După ani şi ani de aşteptare, vremea ei era gata să vină săptămîna trecută, cînd partidul (respectiv acea parte de la sectorul 2 din Bucureşti) a avut nevoie de un alt nume pesedist de pe lista cu candidaţi în locul lui Daniel Ioan Popescu, care a devenit vice primar. Următoarea pe listă era, în sfîrşit, Crisanda Năstase. Ea însă nici nu fusese anunţată să vină la şedinţa Consiliului Primăriei sectorului 2 de joia trecută. De ce? Simplu, colegii ei de partid au preferat să o sară, declarînd-o incompatibilă şi să îl valideze pe locul de consilier vacant pe Chioveanu Dragoş, un pesedist care în 3 ani se descurcase mai bine decît Crisanda Năstase şi ajunsese director administrativ la APAPS. Asta funcţie! Ăsta chiar merită! Ăsta da compatibil! Vă daţi seama, femeia chiar a plîns cînd a aflat şi s-a dus repede la partid. Unde i s-a spus să nu plîngă prea tare dacă nu vrea să îşi piardă slujba de la Primăria sectorului 6.

Iar vouă vă mai arde să intraţi în PSD?

Vremea ţăranilor

Campania de luptă împotriva plic(tiselii)

Probabil că gestul surprins în cele două secvenţe vi se pare foarte familiar. Sau, dacă nu foarte familiar, cel puţin exagerat de famigliar. Faza, ruptă parcă din filmul *Guvernarea fără Micky Şpagă,* aminteşte de capodopere mai vechi, în care rolurile principale erau jucate de un curcan şi-o damigeană de ceva. Acum coregrafia e alta, dar şi actorii sînt ceva mai curajoşi: pentru scene de tipul ăsta, înainte se apela la dublaj, măcar de ochii lumii. Iar la un astfel de film lucra o singură casă. Acum colaborează vreo 8.

Nemma Nicholson

În Piatra Neamţ presa face Ţocu mic

Există cazuri cînd ziarul de partid dă cu bîta chiar în partid. Sînt rare cazurile, dar tocmai am descoperit unul. În Piatra Neamţ, ziarul local *7 zile* îi aparţine deputatului PSD Iulian Ţocu, baron local. Pînă mai ieri, Ţocu era la cuţite cu fostul prefect Vasile Pruteanu şi la furculiţe cu Ioan Munteanu, fost inspector guvernamental. Cu alte cuvinte, ziarul lui Ţocu a tot dat în Vasile Pruteanu pînă cînd respectivul a fost schimbat cu acest Ioan Munteanu. Au urmat, firește, limbile cuvenite aduse noului prefect, vizibile în paginile ziarului multă vreme. Lucrurile păreau să se fi liniştit complet cînd, în urmă cu cîteva săptămîni, *7 zile* a dezgropat iar cuţitaşele războiului şi a sărit şi pe fostul prieten al lui Ţocu, actualul prefect Munteanu. Care-i explicaţia care există şi este? – s-au întrebat pe bună dreptate pesediştii care nu mai ştiu ce să creadă. Simplu: cei doi s-au certat ca la uşa cortului pentru societatea Piscicola SA Neamţ, care deţine vreo 5 iazuri în judeţ. Ţocu a vrut-o pentru el, Munteanu pentru odraslele lui, subbaronaşi în devenire. Pînă la urmă, Piscicola a fost cumpărată de o firmă din Mehedinţi. Vorba aceea: cînd doi baroni se ceartă, al treilea – Mischie – cîştigă!

7 pile

Nunta Mischiei

Zvon de bal mare circulă prin Hunedoara şi Gorj. Cei doi mari diriguitori pesedişti, Mischie şi, respectiv, Rudeanu, şi-au dat mâna peste Jiu şi se vor încuscri. Fiica lui Rudeanu şi beizadeaua lui Mischie se vor lua de soţ şi soţie, imediat ce contractul prenupţial va fi parafat. Negocierile au fost dure. Mischie a cerut jumătate din împărăţia lui Rudeanu, adică măcar Valea Jiului, în timp ce preşedintele PSD Hunedoara a cerut jumătate din averea baronului de pe Jiu. Apropiata nuntă PSD va ţine şapte zile şi şapte nopţi şi va costa jumătate din bugetul celor două judeţe. Ce mai contează, atâta timp cât progeniturile PSD vor trăi fericite până la adânci bătrâneţi, fără să ştie că prin partid circulă un zvon: zeci de mii de disponibilizaţi nu au ce pune pe masă, nu numai cu ocazia nunţii! Iar felicitările pentru cuscri s-ar putea să fie scrise pe pancarte şi să fie scoase prin stradă. Le urăm viitorilor însurăţei ca botezul să-l ţină ca vajnici fii ai opoziţiei!

VorNicu şi NuvorNicu

Călin Ion, file de poveste conjugală

Umblă vorba că între prefectul de Dolj, Ion Călin, şi secretara Primăriei Craiova, Nicoleta Miulescu (zisă „Nico"), s-a aşezat o relaţie profesională care, pe timpul deplasării celor doi în teritoriu, aduce importante economii la buget, pe considerentul că se închiriază o singură cameră. Toată lumea e încîntată de această nouă cucerire a economiei de austeritate, mai puţin soţia lui Ion Călin, care, cu ocazia unui flagrant recent, era s-o lase pe Nico fără podoabă capilară. Iar pe soţ, doar fără podoabă.

Şancrul şi profanul

Am citit în iarna asta două cărţi de Jack London, adică cum ar veni pe româneşte Gec Londra: *Martin Eden* şi *Opţiunile lui Aston Martin.* A doua mi s-a părut mai mişto. Era cu poze şi s-a făcut şi maşină după cartea asta.

Carte frumoasă, cinste cui te-a înscris!

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

De cînd stă mai mult pe bancă decît în teren și mai mult prin așternuturi decît pe bancă, Adi Mutu găsește mai mult timp și pentru suflet. De curînd, a declarat că citește *Idiotul* de Dostoievski, în limba engleză. Dacă la hrana trupească a coborît de la Moran la vedete locale, la cea spirituală trecerea de la Eminescu la Dostoievski poate fi considerată o reală promovare în clasamentul clasicilor. Ne grăbim, așadar, pînă nu termină omul prefața, să votăm: oare e bine sau nu e bine ca Mutu să citească *Idiotul*?

PENTRU

Alexandru DUŢU

Sînt alături de pravoslavnicul Mutu dacă asta îl ajută să dea Gogol meci de meci și nu e vreo dambla a prințului Mîșkin – zis Abramovici; dacă nu citește în diagonală lungă – ca-n fotbalul englez – va pătrunde dialectica contrariilor sau contrelor puse de Kitty în pat. De același autor îi mai recomand (pe bune): *Soțul gelos, Soția altuia, Tîrîtura* și, mai ales, *Visul unui om ridicol.*

Alexandru VĂRZARU

Eu sînt de acord. E bine că Mutu citește *Idiotul* de Dostoievski. Moda are o mare importanță zilele astea. Ca să nu se lase mai prejos, or să vrea și alții din lumea lui să citească. Adrian Minune o să se apuce iar de abecedar, Gigi Becali o să încerce un Coelho mai subțire. Nivelul lor intelectual va crește. Parcă-l văd pe Perjă de la Ceahlăul mergînd după meci la Mutu să împrumute o ediție rară din Eugen Ionescu. Sau pe Pinalti înțelegîndu-se să cedeze un meci în deplasare pentru un exemplar din *Pif*-urile vechi ale lui Pădureanu.

Marius BORŢEA

Da, sînt de acord ca Mutu să citească *Idiotul* (dar sînt curios dacă se poate abține să citească finalul după primele pagini). Cu Eminescu nu mai faci nimic în ziua de azi. Ce gagici mai pun botu' la *Scrisoarea III* în discotecă la Mamaia? Iar dacă le ia cu *Floarea albastră,* chiar că i le suflă pe toate Miu, Laura Andreșan și Dan Chișu (care are avantajul că și scrie).

Să nu uităm că Mutu a debutat la FC Argeș, pe cînd Eminescu doar la FC Bihor, în revista *Familia.* Uite de ce n-a reușit Eminescu nici să scrie ce-i în stare Mutu să citească. Cum să te oprești la Eminescu cînd atîta literatură îți așteaptă lovitura de cap? Hai, Mutule! Te așteaptă un stadion plin de recunoștință, care va scuipa cojile de semințe în cornete din *Sein und Zeit.* Bagă, frăție! Rupe-i!

Ioan T. MORAR

Mi se pare că e bine ca Mutu să citească. *Idiotul* e o carte destul de complexă, sper că o citește în engleză. În revanșă, ar trebui să citească *Marile speranțe* în rusește. O singură rezervă aș avea (nu e vorba de rezerva din fotbal, dragă Adrian!): plăcîndu-i atît de mult literatura, să nu fie cumva tentat să și scrie romane. Pentru că atunci am fi nevoiți să-l citim. Și, vorba aceea: să citești ce spune Mutu, nu ce scrie Mutu!

ÎMPOTRIVĂ

Alin IONESCU

Sigur, Dostoievski e un autor mare, dar, din cîte îl știu eu pe Adrian, el studia autori mai grei. Clar mi se pare o trădare, în ordine intelectuală, trecerea de la Kant la Dostoievski. Țin minte disputa aia teribilă pe care a avut-o cu Claudiu Răducanu în pauza unui meci cu Steaua cînd, invocînd un comentariu al lui Brentano la teoria aristotelică a categoriilor, a reușit să sublinieze caracterul metafizic al lucrului în sine, adică recurența *noumen*-ului, în disputata problemă kantiană. Și, desigur, cine s-a cufundat, nu neapărat dialogal, în subtilitatea minții acestui mare comentator al lui Hegel nu poate fi de acord așa de ușor cu o scădere literaturizantă, derizorie, aș spune, a preocupărilor filosofice mutuiste.

Dragoș MUȘAT

Nu sînt de acord ca Mutu să citească Dostoievski. Păi, dacă se apucă să se sinucidă tragic, ca Kirilov? Cine mai marchează cu Andorra, Zeno Bundea? Propun ca Mutu să citească doar *Crimă și pedeapsă* – jocul de calculator, pe Playstation 2 – și să omoare cît mai mulți omuleți (babele alea două pe care le căpăcește Raskolnikov fac 100, respectiv 200 de puncte).

Iulian TĂNASE

E rău că Mutu citește (sau, poate, o fi citit deja) *Idiotul* de Dostoievski. Păi, mai pot eu, acum, să mă duc la o domnișoară fotomodel și să-i spun: „Știi, eu am citit *Idiotul* de Dostoievski…"?!

ABȚINERI

Dan STANCIU

Ce face Adi Mutu în intimitate (iar lecturile omului țin de intimitatea sa) nu-i treaba mea, deci mă abțin de la vot. Dar nu mă pot opri să mă gîndesc la ce va urma: după ce va fi terminat *Idiotul* lui Dostoievski, oare ce moran va mai citi?

Cătălin MATEI

De ce mă întrebați pe mine, cucoană? Ce treabă am eu cu lecturile Briliantului? Dacă Briliantul vrea să citească, lăsați-l să citească. Dacă vrea să recite la fete

Habar n-am dacă ceea ce face Mutu cu o carte *(Idiotul,* în englezește, în acest caz) e de bine sau de rău deoarece, sincer vorbind, nu pot să-mi închipui ce-o fi în capul unui om care gîndește genial cu picioarele. Ceea ce mă miră, însă, e faptul că ziarele noastre au căzut pe spate cînd Mutu a anunțat că a început să citească o carte. Mai firesc ar fi fost s-o facă atunci cînd Mutu anunța că a terminat de citit o carte. Ceea ce cred că n-o să se întîmple din cauză că, atunci cînd va afla că Mîșkin are „boala copiilor", va arunca scîrbit cartea din mînă, ca să nu-și închipuie cineva c-o fi și el vreun belgian d-ăia.

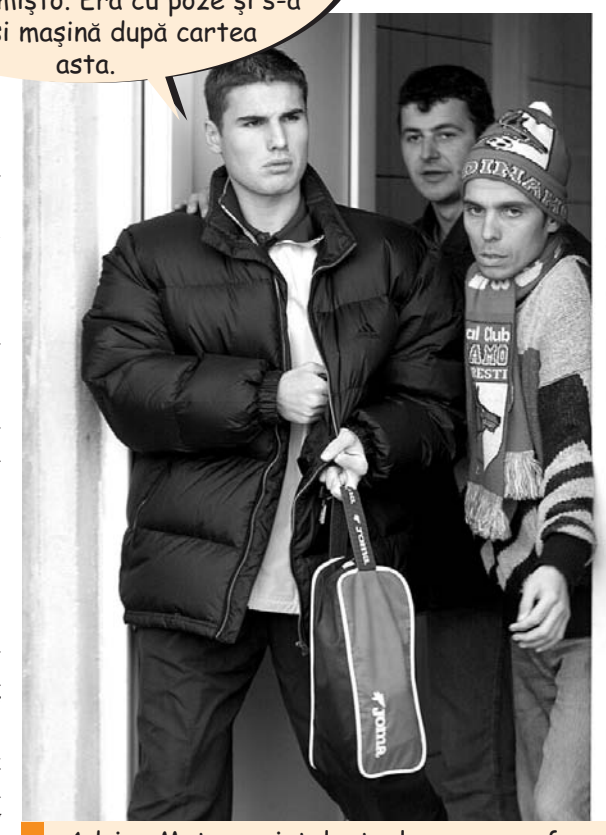

Adrian Mutu, un intelectual care-a performat în învăţămîntul superior în sistemul 4-4-2

din *Idiotul,* n-are decît. Frățioare, fotbalistule, nu te lăsa intimidat! Ăștia sînt filozofi răi care se iau de tine. Pun pariu că n-au colorat în viața lor un *Război și pace,* un *Revoluție și reformă.*

INDECIȘI

Ștefan AGOPIAN

Liviu MIHAIU

E bine că citește pentru că atunci când nu se văd tatuajele de pe spate s-ar putea întrezări tehnica conversației din față, dar nu e bine că citește Dostoievski pentru că s-ar putea să devină un tip dilematic și existențial, ceea ce dăunează grav deciziei din fața porții. Pot apărea întrebări de tip cârcel: la ce bun toate golurile? de unde vin (din apărare) și unde mă duc (în atac)? dacă eu sunt materie, șutul meu ce este?

VOTURI ANULATE

Viorel MOŢOC

Buletin de vot anulat. Am pus mai multe ștampile în pătrățelul de la rubrica *Mazeta sporturilor.*

PNG-ul lui Becali urcă penalty culmi de progres și civilizație

Servus, Vadime, am plecat. Mai dă-te dracu' de nebun! Cum să candidez eu la Camera Deputaţilor? Mă duc la domnu' Gigi Becali, că mi-a promis un loc eligibil pe lista de la Senat. Păi, după patru penaltiuri apărate la rînd, trebuia de mult să fiu şef la Comisia de Apărare!

Helmuth Duckadam a decis recent să intre în partidul lui Gigi Becali, Noua Generație, deși, la viața lui, a intrat în locuri mult mai bune, precum Statele Unite ale Americii sau toaleta terenului din Arad. La urma urmei, bănuim că trebuia să intre cineva și în partidul ăsta, deși, evident, vă întrebați dacă va mai avea lumea curaj să-i încerce porțile de acum încolo. După acest transfer ne putem aștepta ca oierul din Pipera să atragă în partid toată echipa Stelei de la Sevilla, din '86. Linia de fund ar deveni, evident, un viitor Consiliu Suprem de Apărare a Țării, cu Bumbescu-Colonel în frunte. Din linia de mijloc va fi de mare ajutor stomatologul Bölöni, responsabil cu rezolvarea problemelor de măsele apărute la partenerii de la dezbaterile televizate la care vor participa președintele partidului și badigarzii săi. În sfîrșit, bănuim că Lăcătuș ar fi tocmai bun în campania electorală, pentru a lipi noaptea afișe ilegale, căci la viteza lui nu l-ar prinde tot Ministerul de Interne și galeria lu' Dinamo la un loc.

Adrian Helmuthu

Helmuth Duckadam, eroul finalei de la Sevilla, hotărît să intre în Parlament măcar pentru finalul de la Senilia

Cultа noastră cea de toate zilele

Teodosie, domnul cu clasa

Arhiepiscopul Tomisului, Teodosie Tomitanul, trece prin mari emoții. Nu, nu datorită intenției partidului de a încuraja intrarea pe față și pe dos a clericilor în politică, nici datorită potului de la 6/49 și nici din cauza episodului 2.100 din *Tînăr și neliniștit.* ÎPS, unde PS nu vine de la PSD, așa cum v-ați fi așteptat, se pregătește să cîștige funcția de rector al Universității „Ovidius" din Constanța. După funcția din biserică, funcția din partidul lui Bombonel întîiul și funcția din învățămînt, ne putem aștepta să-l regăsim, cît de curînd, în armată, în medicină și – de ce nu? – pe post de secund al lui Iordănescu la Națională, măcar ca antrenor de fundași sau responsabil cu iconițele.

Cuviosul Bombonie

Teoctist are la bătrînețe culoarea din tinerețe: verde

Recent, Preafericitul Teoctist a împlinit 89 de ani, o vîrstă de invidiat pentru mulți români. După cum s-a văzut, Neobositul Teoctist este într-o bună formă fizică, fapt care îi face pe pretendenții la scaunul de Întîi Stătător al Ortodoxiei Românești să dispere sub impulsul nerăbdării. Cu acest prilej, Daniel, Teodosie sau Vicențiu i-au urat șefului lor, desigur, ani mulți. Dar, probabil, nu vorbeau foarte serios. „Bun, bun, ani mulți, dar cîți? Peste un an face 90!" Trebuie să-i dezamăgim și să le reamintim un fapt care le va amîna visul de mărire lumească: Teoctist Arăpașu se trage dintr-o familie de longevivi care s-au apropiat mult, foarte mult de suta de ani, în vremuri în care medicina nu era așa de avansată! Și, pentru a-i irita puțin (mai mult) pe pretendenți, îi urăm și noi, cu sinceritate, să trăiască foarte mulți ani ca să-i irite și pe dușmani și pe prieteni!

Cuviosul Aniversarie

Popa cu juma' de normă bagă dracii în reformă

Dacă cu gîndul că Dumnezeu și-a întors fața de la Suceava ne mai putem împăca, mai puțin sîntem dispuși să tolerăm faptul că, în compensare, cei mai înalți ierarhi ai județului au întors către enoriași organe anatomice mai puțin ortodoxe. Din cauza lor, de exemplu, la Parohia din Găinești se aud, în loc de toacă, scatoalcele pe care și le dau popii între ei. Iar situația se repetă și în alte locuri, din cauza densității mari de popi pe unitatea de slujbă. În Suceava, sub oblăduirea Arhiepiscopiei, s-a organizat o mafie laică a posturilor din parohii: astfel, la unele biserici slujesc cîte 4 preoți, în timp ce la altele posturile sînt ținute libere în funcție de interesele parohului. Este cazul Parohiei Dolhasca, unde popa Gheorghe Saftiuc preferă să slujească singur pentru 1.500 de enoriași și face tot ce poate pentru a se bucura și în continuare de acest monopol. Cu încuviințarea Arhiepiscopiei, popa Saftiuc refuză să mai angajeze un preot și tot ce-a binevoit să accepte pînă acum a fost o simplă sutană ajutătoare care slujește cu juma' de normă, în regim de colaborare. Adică doar în week-end, căci în restul timpului preotul-ajutor își rotunjește bugetul ca muncitor la Remar Pașcani. Dar vă dați seama că nu iese cine știe ce, căci la veniturile unui popă normal n-ar putea ajunge nici dacă și-ar lua și un al treilea job, ca stripăr.

Pe lîngă popii fără hoț

Poliția presei

Din istorie-adunate și-napoi în cifre date

În 22-ul din 3 februarie, anul ăsta, Gabriela Adameșteanu găsește, scotocind prin istoria noastră, vreo șapte lovituri de stat. N-o să m-apuc acum să le număr pentru că nu-mi stă în caracter, dar, ca fost olimpic național la istorie (ediția Bacău 1983), vreau să precizez că lovitura din 1864 care „l-a înlăturat de la putere" pe Alexandru Ioan Cuza a fost dată de fapt în 1866. Iar cea „care îl alungă de la putere pe Carol al II-lea și instaurează la 6 septembrie 1950 statul național legionar" a avut loc, de fapt, în 1940. Mai precis, la 11 septembrie 1940, dacă e să fiu cîrcotaș, dar nu sînt. Cam asta e. Vă mulțumesc.

Maramureș – un județ conic pentru snowboard comic

Sînt oameni care nu au văzut în viața lor o cămilă (unii olteni), o scară rulantă (majoritatea cambodgienilor) sau un negru (bunică-mea, cînd am adus-o în București să-și facă ochelari). E.T. (așa se semnează) crede că știe ce este un snowboard din moment ce scrie în *Evenimentul zilei* de luni, 2 februarie, că *„pădurarii maramureșeni vor primi două snowboard-uri pentru a se deplasa mai ușor pe raza județului"*. Dragă E.T., deși știu că poți chiar să zbori cu bicicleta (te-am văzut în filmul ăla și am plîns), nu cred că oriunde ai merge prin Maramureș mergi doar la vale numai cu o doagă de butoi ceva mai performantă, că asta e snowboard-ul pînă la urmă, un schi cu două locuri pentru picioare. Așadar, cred că pădurarii ăia de care scrii au primit în realitate snowmobile, subliniez, *snowmobile,* adică niște sănii cu motor sau motociclete de zăpadă, cum preferi. Încearcă să-ți amintești, ai văzut sigur filmul ăla cu Bruce Willis, în care băieții răi pleacă spre aeroport călare, exact, pe snowmobile.

Alin IONESCU

Loc de retrocedat cu capul

Ce a făcut PCR confirmă PSD

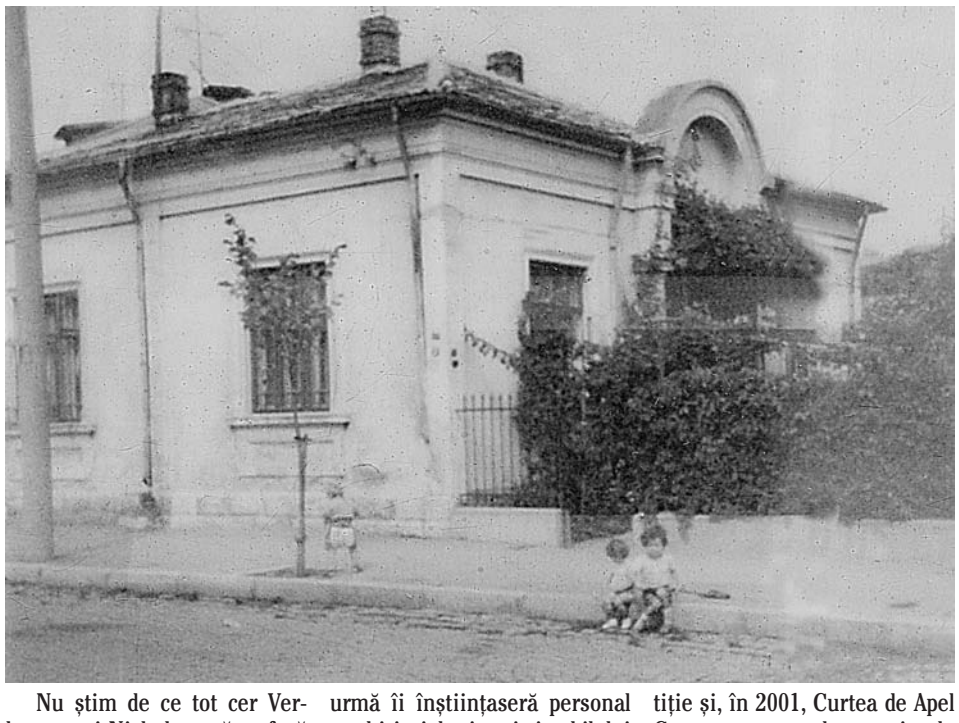

Nu știm de ce tot cer Verheugen și Nicholson să se facă reforma în Justiția Română. Păi, la noi, din patru în patru ani se face o radicală reformă, în sensul că se răstoarnă cu 180 de grade, într-un regim nou, deciziile luate în precedentul regim. Iată și un exemplu de reformă în Justiție, în stil românesc. În '96, imobilul de pe strada Decebal nr. 2, din Constanța, luat fără titlu de proprietate de statul comunist, este vîndut de statul pedeserist unor chiriași, deși se știa că este revendicat de foștii proprietari. Aceștia din urmă îi înștiințaseră personal pe chiriași de situația imobilului și făcuseră Consiliului Local notificare de retrocedare a lui, dar, cu toate acestea și contrar legii, casa tot a fost vîndută. Vin la putere cederiștii și se mai schimbă un pic situația, adică cu chiu, cu vai li se recunoaște în instanță adevăraților proprietari dreptul asupra imobilului. Au trecut însă 4 ani pînă la această sentință normală și taman bine că au venit iar la putere aceiași pedeseriști, strînși acum sub numele de PSD. Normal că s-a revizuit actul de justiție și, în 2001, Curtea de Apel Constanța a anulat sentințele date sub cederiști, refuzînd fără nici un argument să dea cîștig de cauză adevăraților proprietari. În acest caz, ca în multe altele similare, dreptate se va face probabil numai dacă la alegerile din toamnă nu iese iar PSD-ul. Ceea ce înseamnă că Verheugen, Nicholson & Co, în loc să-și răcească aiurea gura cerînd reforma în Justiție, mai bine ar spune răspicat pe cine să nu votăm.

Biroul de Investigații

Anacronica TV

Pavel, în circuitul CTP

Cunoștințele mele actuale despre tenis se rezumă la întrebarea „Cînd a fost jucat marele român Davis, ca să se țină turneu în cinstea lui?". Cristian Tudor Popescu este mai tare ca mine. Este jucător amator și redactor-șef profesional. De-asta, el comentează turnee de tenis. Eu n-am ce să comentez. Luat ca atare, Cristian Tudor Popescu este, cum ar zice el însuși despre campionul Federer, „un fenomen al naturii". Aflat la microfonul televizoarelor pentru a ne explica ce se întîmplă la Cupa Davis din București, Cristian Tudor Țopescu zice: „Liniște, stimați telespectatori!". În lumea științifico-fantastică a lui CTP, mingile „lasă urme în zgură mari cît limba de vacă", „Federer se mișcă ca un personaj de desene animate – tîc-tîc-tîc, tîc-tîc-tîc, zici că-l miști cu cursorul calculatorului", iar în momentele de criză, CTP își pierde cumpătul și urlă la minge: „Ieși! Doamne-Dumnezeule! Mă doare capul!". De-asta zic: dacă ești prea informat și știi cum se joacă, riști să-ți pierzi mințile. Eu, unul, aș comenta la tenis pînă aș adormi, mai ales dacă face CTP liniște.

Șprotul alb

Pumn peste ochiul magic

Săptămîna trecută m-am trezit ca vițelul la televiziunea nouă. Ora 21. Pe TVR, luni. Pe PRO TV, vineri. Lunea. *Ochiul magic* pe TVR1. Reportaje. Unul cu turnați de familii la Securitate. Frate pe frate. Soție pe soț. Murdării curate, din inimă. Altul cu șmecheriile de la un sector bucureștean. Prinzînd cu ocaua mică funcționari pesediști, reporterul a fost așa de profesionist, cu dovezi, cameră ascunsă și declarații, că n-am înțeles nimic. Eram în extaz la fiecare cuvințel al voice-over-ului din anii '50, dar creierul meu, nimic! Era de vină și PSD-ul puțin. Îi obișnuiește pe reporteri cu clopote și acum, na, belea, demască, dacă știi! PRO TV. Vineri seara. Fenomenul creierului meu se repetă: nu am înțeles nimic din înfrîngerea Nikitei la box thailandez. De ce atîta nedreptate pe televiziuni? De ce se dau emisiuni ca noi să facem figurație?

Eugen ISTODOR

Trampa și ec

★ Duminica a devenit o zi foarte religioasă. Pe televiziunile de cartier au loc tot felul de emisiuni cu discuții despre divinitate. Cu toate acestea, la postul străin creștin TBN se difuza un scurtmetraj cu draci. Vă dați seama ce audiență face asta la un post care și-a plictisit deja credincioșii cu exorcizatori de treabă și concerte de rock și pop creștin.

★ Pe lîngă postul porno codat, mai am și Fashion TV codat. Pentru că nu am MTV, de multe ori cînd vreau muzică dau pe Fashion TV ca să ascult măcar ritmurile cool și trendy ale modei. Acum două seri am crezut că am dat pe Fashion, dar de fapt dădusem pe ăla porno, care avea și el muzică interesantă. De fapt, era ceva ce nu știam că există: muzică specială pentru muți, pentru că nu avea versuri, ci doar gemete și bătăi din palme.

★ Posturile mari de televiziune și-au făcut un obicei din a difuza ultimele știri în fiecare zi despre evoluția celor 150 de miliarde de la Loto. Să vedem dacă, după ce îi cîștig, or să se țină cu camerele după mine, că dacă îi prind că fac asta, le dau cîte o sută de milioane la fiecare televiziune să vină să-mi filmeze nunta de la Căminul Cultural din Făurei din 5 unghiuri + fond muzical + videoclip cu Pepe.

★ Postul Realitatea TV se ocupă cu știri. Tot timpul, prin josul ecranului circulă știri mici, pe bandă. Probabil că cei care se ocupă cu asta vor ca știrea să fie cît mai mică și mai scurtă, să încapă într-un singur zvîcnet pe ecran. Din această cauză, rezultă niște știri extrem de trunchiate, care nu folosesc la nimic. Ultima oară scria „Cutare și cutare, alungați din cizmă". Cine-s ăia care au fost alungați din cizmă? De ce? Cînd? Nici o informație. Știrea părea interesantă, dar am lăsat-o așa, pentru că îmi plăcea să îmi imaginez că era o știre despre doi pitici, goniți din încălțările unui copil de fetișistul ăla de Moș Nicolae.

★ Sorin Ovidiu Bălan a revenit. Ce mi se pare remarcabil la SOB este cum poate să vorbească în halul ăla și totuși să nu scuipe pe obiectivul camerei. Probabil că operatorii folosesc un parasolar.

★ La nu știu ce emisiune a fost invitată Andreea (Ex-Casa *Big Brother).* Nu înțeleg de ce o mai cheamă lumea pe fata asta la televiziune. Nu se gîndesc că e periculos, ținînd cont că e obișnuită să o cheme o televiziune și să rămînă 4 luni?

★ M-am grăbit s-ajung acasă la timp ca s-o prind pe Nikita luptînd și cîștigînd la gala K1 de la PRO TV. Cum începe meciul, mă reped trei secunde pînă-n bucătărie și, cît iau eu în gură un sandviș, Nikita ia în gură o duzină de pumni. Tristețe mare, bă, durere și lacrimi de sînge. În timp ce eu mă tăvălesc pe covorul sufrageriei, ea se refugiază hotărît la vestiare, unde îi revine curajul în oase și începe să zbiere ca nebuna: „Revanșa, vreau revanșa, cînd e revanșa?". Era normal să țipe așa, că la revanșă sînt sigur că-i face profesionistei ăleia ochii cît sarmaua numai din înjurături.

★ Într-un film, pe Hallmark, apare Bush ăsta micu' printre niște ruine imediat după 11 septembrie. La un moment dat îi sare înainte un pompier care răscolea ruinele în căutarea unei rude și-i zice cam așa: „Nu v-am votat, domnule președinte, dar o voi face dacă le veți da ceea ce merită." Peste vreo cinci minute ajung pe România 1 și acolo, minune: este premiat cu Globul de Aur un actor într-o producție biografică despre familia Bushilor și un regizor afgan, foarte talentat, bănuiesc. M-am gîndit la omul ăla de pe Hallmark și cred că, pentru el, cel mai nimerit era ca Bush-actorul să-i dea-n cap afganului cu Globul lui de Aur.

★ Tot nimerind pe Discovery la chestii din astea cu operații care mă indispun și-mi fac silă, am început să cred că oamenii de știință se simt frustrați de celelalte canale cu sînge, creier și limfă și încearcă să se descurce și ei cum pot. Mai nimerit cred c-ar fi să-ncerce o colaborare cu știrile după-amiezii de la PRO TV, în care Monica Dascălu să prezinte un Discovery Medical de la ora cinci, ceva de genul: în laboratorul improvizat din bucătărie un clujean a secționat cu un topor creierul soției lui în scopul de a identifica acea zonă de pe cortex în care se află centrii nervoși ai abilităților ei culinare.

★ Laura Andreșan a fost la MTV și și-a arătat țîțele de două ori. Eu, care le-am văzut cîndva cu propriii mei ochi de la un metru depărtare, pot să vă spun că între timp siliconul s-a mai lăsat.

★ Joi seară, la PRO TV, unul din filmele alea cu suspans în avion în care piloții eroi se chinuie contra cronometru să salveze pasagerii. Numai că pînă acum avioanele-problemă țineau morțiș să se ducă în jos, în timp ce damblaua ăstuia era s-o țină doar în sus. Dumnezeu să vă știe: rău în jos, rău în sus. Urmează filmul care ne va ține cu inima la gît fiindcă avionul zboară în grafic și ajunge liniștit la destinație.

★ La Realitatea TV am văzut-o pe cîștigătoarea de la Miss Securitate din Rusia, cea mai sexy femeie dintr-o mie de bărbați. Nu știu ce dosar o fi avînd CNSAS-ul (sau FSB-ul) lor despre ea, dar după mecla de pocnitoare cred că băieții din cartierul ei dețin ditamai dosarul de penală despre ea.

★ Din solidaritate cu domnul Mitrea protestez vehement împotriva difuzării la TV a spoturilor publicitare sau promo-urilor conținînd peisaje idilice cu nămeți, fulgi de nea etc. Acestea alarmează și dezinformează flagrant populația cum că autoritățile nu și-ar face treaba la deszăpezire.

★ Marți seară, la *Observator,* Regele Cioabă a anunțat-o în direct pe Alessandra Stoicescu că îi va da în judecată pe ziariștii care i-au „demigrat" familia. Este o abuzație gravă, domnule Cioabă, să știți, asta cu demigrarea! Poate ar trebui să cereți și despăduriri bănești.

★ Pe TVR 2 există o emisiune care se numește *Vector 3.* Nu, nu o realizează Ion Cristoiu, așa cum ați putea crede la prima citire, ci o tînără domnișoară. Despre ce este emisiunea? Ei bine, nu. Întrebarea corectă este cum arată domnișoara respectivă. Pentru că din acest motiv nici nu pot să vă spun despre ce este emisiunea.

Domnule Guță, mă opun categoric manelelor. Păi, să luăm un exemplu: să presupunem că mă aflu la o bibliotecă, da? Şi, evident, e noapte, eu sînt cu cearşaful plin de cărți după mine şi unu' dintre conlocutorii mei se apucă să fredoneze „Magdalena", sau „Cenuşăreaso" – că asta se asculta înainte, nu mizeriile de azi. Păi, nu se însemnează imediat presarii că am dat cu vastu', 'tu-i în morți pe mă-sa de gabori, că dușmanii ăştia-mi poartă pică, că n-are valoarea mea!

Nicolae Guță de la emisiunea *Guță şi muzica brună,* un manelist ale cărui versuri se adresează spărgătorilor – nu doar de semințe – şi George Pruteanu, care se opune manelelor întrucît cu antena furată în studenție dînsul nu poate să prindă decît muzică de cameră, prin balcon sau prin geamul de la baie, lăsat deschis

Pruteanu la proba de cal cu manele

PRManelistul politic Pruteanu s-a aflat la *Naşul* (B1 TV) într-o confruntare pro şi contra manele spate-n spate cu titanii genului N. Guță şi Adrian Minune. Asumîndu-şi inferioritatea gramaticește față de atît de colosalul interlocutor – care o sută ca noi nu-i face față, așa mînuiește cuvintele – băieții a arătat că deoarece fiecare avem o mamă, o soție, copii şi-un BMW, nici un vers sau propoziție filozofică nu poate s-aline dorul. Ergo, trei sfert (sic) din țară adoră manelele şi căşile de producție de asemenea. Adrian a fost plin de uimire (wonder-ful) să constate că Pruteanu nu ştie ce este rima. La început am zis că senatorul o să-şi ia bătaie de la cei doi, dar situația s-a inversat dramatic. E clar că omu' a băut apă şi rahat după Vadim. În final, simpatia lui Guță pentru Cozma a adus concilierea celebrată cu un soi de odă a nebuniei, scheunată bezmetic la trei voci, Pruteanu dovedind din nou că poate să cînte la orice masă.

Codul bunelor manele

Care este viața medie a unui celular după moarte?

Minunile nu li se întîmplă tuturor la fel. Ca să i se arate unei femei simple de la țară, Divinitatea trebuie să ia o formă familiară. Spre exemplu, o cruce într-un cartof. Ca să mi se arate mie, trebuie, la fel, să fie acolo unde știu să mă uit. Și pentru că Divinitatea știe că eu le am oarecum cu messenger-urile și le aveam mai de mult cu celularele, s-a hotărît să îmi dea un semn pe chat-ul de la B1 TV, duminică noaptea. Așadar, am fost inspirat să fac o poză (le am și cu aparatele foto digitale) ca să vă arăt minunea. Iisus a trimis SMS și a apărut pe chat cu mesajul care se vede în fotografie. Cum a apărut, a și dispărut, că dacă eram mai pe față, dădeam și eu 50 de cenți. Merita banii ăştia ca să trimit un SMS și să-L întreb ce celulare au în Rai. Că trebuie să-mi iau unul zilele astea, da' vreau să mă țină și să fie compatibil și cu rețeaua de după.

Siemens sana in corpore sano

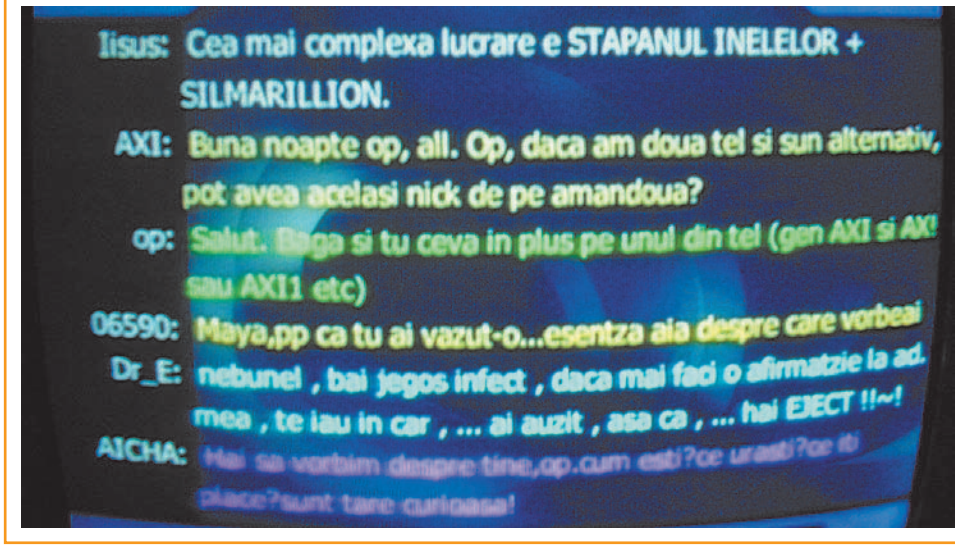
Iisus: Cea mai complexa lucrare e STAPANUL INELELOR + SILMARILLION.
AXI: Buna noapte op, all. Op, daca am doua tel si sun alternativ, pot avea acelasi nick de pe amandoua?
op: Salut. Baga si tu ceva in plus pe unul din tel (gen AXI si AXI sau AXI1 etc)
06590: Maya,pp ca tu ai vazut-o...esentza aia despre care vorbeai
Dr_E: nebunel , bai jegos infect , daca mai faci o afirmatzie la ad. mea , te iau in car , ... ai auzit , asa ca , ... hai EJECT !!~!
AICHA: Hai sa vorbim despre tine,op.cum esti?ce urasti?ce iti place?sunt tare curioasa!

Bă, vă sparg la nară! Ce tot vine toate impostoarele şi să dă Nikita? Io sînt singura copie adevărată a lu' Nikita din filmul *Nikita!*

Prinsă cu Savarina în Hora Umilirii, energica Nikita participă la luptele de Local Să-mi-bag

Tupeu 200

O senzație de greațiere

Ia, bă, mîna de pe mine! Cine te crezi? Politician dubios din PSD, ministru de Justiţie, procuror vîndut, poliţist violator? Vi s-a suit democraţia la cap, aia e! Cînd o să fii şi matale cineva, atunci să mă tragi de cot, ca să discutăm omeneşte, principial, despre importanţa luptei anticorupţie!

Ion Iliescu, un activist cinstit, care, din ce luptă mai mult împotriva corupţiei din ţară, din aia are mai puţin timp să se lupte cu corupţii din PSD

Oameni buni, întrucît de atîția ani scriem cu fervoare *Tupeul* ăsta, dar nimic nu se schimbă în țara asta, am ajuns la concluzia următoare: cuvîntul „tupeu“ nu mai este suficient pentru a desemna hoția, măgăria, nesimțirea sau mîrlănia celor despre care scriem de atîta timp. Atenție, politicieni, din acest moment rubrica „Tupeu“ se va radicaliza și va spune lucrurilor pe nume și mai răspicat. Să nu vă speriați dacă tîmpeul vreunui om politic va fi numit chiar așa, „Tîmpeu 2004“, iar mîrlănia altuia exact „Mîrlănie 2004“. Bun. Ia să vedem cine ne-a enervat săptămîna asta cel mai tare:

Nesimțire 2004: Ion Iliescu (3 puncte). Președintele României, garantul Constituției, l-a grațiat pe șest pe fiul unui chestor de poliție din Ialomița, fiul tot polițist, arestat pentru luare de mită și sechestrare de persoane. Pentru aceste minunate motive, președintele tuturor românilor l-a grațiat pe corupt, gîndindu-se pasămite la sănătatea omului. Asta e ultima măgărie a lui Ion Iliescu: după ce-și pune mantia de cruciat anticorupție în cinci colțuri cînd apare pe la televizor sau în *agorele* populare din Pucheni și Jibou, Iliescu cere pe șest să-i fie aduși toți corupții la Cotroceni, ca să-i spele chiar el, cu mînuțele alea două, mînca-l-ar maica Rusia de ipocrit!

Măgărie 2004: Adrian Năstase (2 puncte). În timp ce situația se împute rău, Năstase are timp de mișto cărelile lui celebre și spune că scrisoarea lui Verheugen, în care acesta ne sparge la nară ratingul de țară coruptă, este *veche.* Pasămite, pentru Năstase, corupția bună e numai corupția proaspătă, aia în țiplă. În fond e și evident, corupția veche nici nu mai există, ea deja s-a clasicizat și ia-o de unde nu-i: de pe pereți, sub formă de tablouri celebre, din etajele tot mai numeroase la vila de neam prost, din pantofii cît un salariu de profesor universitar pe un an de zile. E bine, domnule Năstase, sau vă mai dăm, să vă săturați?

Țigănie 2004: PSD (1 punct). Partidul tot mai unic PSD are și o unitate de monolit. Staborul partidului s-a deplasat în trombă la Constanța pentru a pune ordine în dictatura PSD-ului condus de Radu Mazăre – adică pentru a o întări, dîndu-i o nouă unitate de monolit *partidului local* al PSD-Constanța! Trăiască Mazăre, trăiască Hrebenciuc, trăiască Partidul, neabătut în unitatea de monococlit care îl caracterizează!

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1-2.	Adrian Năstase	7 puncte
	Ion Iliescu	7 puncte
3.	PSD	4 puncte

PSD-ul scoate aur și din Piatra Neamț seacă

În circumscripția electorală Neamț, a început să se face listele electorale, mînca-v-aș. Adică, bre gagiilor, uite despre ce-i vorba: partidul cu burtă fără fund, PSD-ul, a înghițit neoficial și un cetățean rrom cu burtă, respectiv pe Gheorghe Bradu Copoț, președintele onorific al Partidei Romilor Neamț. Evenimentul a avut loc acum două săptămîni, cînd brontozaurii locali din PSD s-au adunat la Delegația Permanentă a partidului pentru a negocia protocolul de colaborare cu Partida Romilor și unde Copoț a cerut și a obținut un loc eligibil pe listele PSD pentru Consiliul Județean. Mare ceartă a fost pe acest loc, pesediștii dîndu-i locul 8, iar Copoț spunînd „Mînca-mi-ați!“. Normal, dacă 8 ar putea fi un număr nenorocos? La aceasta, corul pesediștilor a replicat că partidul e sigur de cel puțin 40% din voturi în giudeț, și că nu numai locul 8, dar chiar și 15, 16 sau 25 tot ale PSD-ului au să fie. Cu acest argument al oamenilor albi, cearta a luat sfîrșit și Bradu Copoț a atîrnat de buzunarul lui Raul Constantin Bobeanu, președintele PSD Neamț, o medalie... adică ce medalie?!... o monedă de aur de 24 de carate cu Franz Josef, în greutate de 14 grame, pe care a zis că o donează ca urmare a bunelor relații între Partida Romilor și PSD.

De ce a fost nevoie de tot circul ăsta, de ce e Bradu Copoț un individ plin de bani, cu afaceri dubioase, cu firme care au datorii de miliarde la stat și care sînt vîndute cu tot cu datorii unor persoane insolvabile, după care omul face alte firme care fac alte datorii, vom mai vorbi săptămîna viitoare.

Șatra Neamț

Pinalti și-a îndeplinit datoriile către țară

Vreți să știți cît costă să ții o echipă în Cooperativă? Așadar, care-s costurile? Cît mănîncă fotbaliștii tăi, fotbaliștii celorlalți, antrenorii și patronii? OK, dacă vreți să știți, haide să ne aruncăm puțin ochii pe situațiile Direcției de Finanțe Piatra Neamț, unde Gheorghe Ștefan, patronul clubului de fotbal Ceahlăul Piatra Neamț, are înregistrate, pe club, datorii către țară de 25,8 miliarde de lei, la data de 31 decembrie 2003. De asemenea, dom' Pinalti mai deține și o firmușoară numită Tehnoutilaj SA, care se mîndrește la rîndul ei cu o datorie de vreo 6 miliarde de lei la bujet. Gheorghe Ștefan are, în același timp, și o avere estimată la aproximativ 9 milioane de dolari. Din atîta bănet, ca microbist simplu nu poți să nu te gîndești că se puteau plăti toate datoriile. Și-l luai și pe Zidane două etape.

Pinaltius, fortius, citius

Cum se trage mîţa de sub coadă

Foxterrierul din imagine este cîinele unui pădurar din localitatea Brebu (jud. Prahova), are 5 luni şi, din ce se observă la o primă vedere, n-ai spune că este antrenat special pentru vînătoarea de mistreţi. Nu ştim la cîte partide – de vînătoare, desigur – a participat micuţul ăsta pînă acum, dar din ce vedem că e în stare să facă, sigur s-a descurcat mai bine decît Ilie Sârbu. Cît despre doamna pisică ce face figuraţie ca vaca în această scenă, dumneaei pare să fi ajuns la concluzia că nu chiar toţi bărbaţii sînt porci mistreţi. Unii dintre ei sînt de-a dreptul gonaci.

Vox terrier

Românii ies în sondaje cîte trei

S-a descoperit că un român din trei bea de stinge. Înseamnă că mai rămîne un român din trei care să-l ducă acasă, şi unul din trei care să-i fure celularul. Asta înseamnă că o româncă din trei are un soţ alcoolic, iar două din trei cred că bărbaţii lor le înşală: una pentru că vede că soţul ei vine acasă tîrziu, iar cealaltă pentru că soţul ei are mereu alt celular la care nu o lasă să răspundă.

Sondaj-Mahal

PSD-ul are şi pompe funebre de partid

Înainte de alegerile din 2000, cîştigate de PSD, firma Thanatos SRL avea un amplasament sărăcăcios în Bucureşti, pe Bulevardul Ferdinand, colţ cu strada Ritmului. Dar la coşciugul sărac, nici boii nu trag. Oamenii nu prea înţelegeau să moară în coşciugele Thanatos. Dar Thanatos era viitorul şi Bucureştiul trebuia să înţeleagă acest lucru simplu, elementar. Soluţia a venit de unde nu te aştepţi. În campania electorală, localul din Bdul Ferdinand s-a acoperit de afişe cu PDSR, cu Ion Iliescu, cu Năstase, cu tot ce trebuie *(vezi foto 1)*. Imediat după cîştigarea alegerilor de cine trebuie, coşciugele firmei Thanatos au primit voie să încarce cetăţeni chiar pe strada Olari *(vezi foto 2)*, lîngă Primăria sectorului 2. Pură întîmplare sau şmen? – se întrebau pe vremea aceea oamenii din zonă.

Iată că, în scurt timp, mai multe chestii au început să miroasă urît la Thanatos SRL: 1) Că nu au autorizaţie de funcţionare şi nici nu s-au străduit s-o obţină. 2) Că au miliarde de lei datorii neplătite la bugetul local şi nici nu-i interesează să le achite şi 3) Acest local se află fix lîngă Oficiul de stare civilă, unde vin oamenii să se căsătorească şi, cînd văd coşciugele, li se cam taie.

În 2001, şef la Direcţia de Control din cadrul Primăriei sectorului 2 era Mocanu, cel care a şi închis ochii cînd Thanatos a pus mîna pe acest loc cu verdeaţă. Ulterior, Mocanu a închis ochii de tot. Urmaşii lui, Virgil Constantinescu, actualul şef al Direcţiei, şi Lefter Daniel, de la Serviciul Disciplina în Construcţii din Primăria sectorului 2, nu vor nici morţi să pună piciorul în pragul prăvăliei de alături, ca nu cumva, vezi bine, să alunece cu un picior în groapă, ca Mocanu. Dar, probabil, înţelegerea se face tot conform tradiţiei, cu un ban pe ochi ca să nu se vadă neregulile.

Măseaua de morminte

Coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Am murit s-o aud şi pe-asta! Un băcăuan a murit de oboseală în timp ce-şi bătea nevasta. El a făcut un hematom subdural pe creier, provocat de efortul ridicării mîinii. La venirea poliţiei, nevasta era urcată pe un dulap, iar soţul – întins mort pe jos. Ce chestie: nici nevasta nu mai poţi să ţi-o baţi liniştit în ţara asta. Pentru o mică violenţă în familie e nevoie să-ţi faci înainte asigurare de viaţă. Astfel încît să nu-ţi laşi familia pe drumuri după ce-ai bătut-o pînă ai crăpat. Dacă se va ajunge la acest tip de asigurări de viaţă, atunci cu siguranţă vor apărea şi nevestele care se vor lăsa bătute din ce în ce mai des de soţi. Doar-doar or avea norocul încasării unei poliţe.

Ştirile de la ora chici

Tinereţe fără bătrîneţe şi Viagră fără de moarte

Pe 7 februarie, la Sebeş a avut loc „Crosul moşilor“ – competiţie pentru bătrînii între 60 şi 100 de ani, care s-a soldat cu premii în Viagra pentru primii clasaţi. Cursa a fost foarte energizantă pentru cei 1.000 de concurenţi care s-au prezentat la cros – şi de-a dreptul palpitantă pentru cei 10 pensionari care n-au făcut infarct cînd s-a dat startul cu pistolul. Marele învingător a fost purtat pe braţe de fani încă de la jumătatea cursei, cînd s-a solicitat Salvarea, el privind finalul crosului de pe patul spitalului. Cîştigătorul se află acum în afara oricărui pericol şi după externare este aşteptat să-şi ridice premiul. Dacă rezistă şi încheie turul de onoare.

Moş Ion Roată
şi nescoala

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică comentează

Scrisoare deschisă

Către baroneasa Nicholson și domnul Oostlander

Sîntem Vergilică și Maria Stoica din București și ne cunoașteți datorită rubricii deschise în această revistă, cu capital sută la sută românesc. Am lucrat ani de zile la IREMOAS, acum luată de italieni. Că ei au știut cui să dea șpaga. Noroc că au fost italieni și nu turci. Ați fost în țara noastră și ne cunoașteți ca oameni. Ați făcut rapoarte cu noi. Sîntem și ospitalieri, dar și hoți și mincinoși. Avem păduri, avem vînat, avem terenuri agricole, avem întreprinderi, avem petrol, avem fonduri Phare. Dar pădurile ni s-au dat degeaba fiindcă se dau despăgubiri pe pile, că dacă nu te duci la despăgubire de la stat, ni le furăm între noi. Vînatul este tot al Puterii. Trag în urși, în cerbi și zic că orice om poate să tragă în ei, dar noi, amărîții, de unde pușcă? Vă informăm că ministrul Agriculturii vîna vînat și și-a nimerit un coi. Conștiința lui Dumnezeu? N-a avut. Subsolurile sînt tot ale lor. Au pus mîna pe petrol și vor să-l dea la ruși de unde iau șpaga mai mare. Ei spun că să se privatizeze, dar pe zi ce trece nu fac decît să sperie oameni serioși ca americanii, italienii și germanii și să bage în țară cetățeni din Cayman. De ce aceste neamuri vin să fure la noi? De ce ne furăm căciula? Este o țară de căcat, de ce să intre în Uniune așa cum sîntem? Știm că ați avut răbdare cu noi și ne-ați sfătuit, dar noi nu ne-am împărțit între noi nici titlurile de proprietate. De ce? Fiindcă pămînturile sînt degeaba, banii ajung la cine știe domnu' Micky Șpagă și nu la noi, iar titlurile nu s-au dat că nu vrea primarii. Noi zicem din sufletul nostru spart de muncă că dacă ne lăsați cu lupii ăștia de pesediști și nu ne integrați, o să ne rupă, o să fie prăpăd, dar nici să ne integrați în genunchi ca niște milogi nu merge. Baroneasă și domnule, ce vă spunem noi e să ne integrați, dar să știți că vă vom fura, vă vom minți, vă vom lua fondurile Phare pentru Puwak sau Mischie… trebuie să știți astea. Guvernul e de vină, Parlamentul la fel. La noi, nici opoziția nu e cum trebuie. Li se dă un os și imediat îl rod. Aveți încredere în oamenii simpli. Aveți încredere în tineri. Nu le mai dați guvernanților bani, dați-ne nouă și noi vom munci pentru ei. Dați încredere cui merită, altfel vă vor fura și minți. Noi nu mai avem decît viețile, frigiderele s-au stricat, computere avem ca vai de noi, credite nu ne mai dau. Dați încredere cui trebuie. Nu le mai dați guvernanților că ei, ce fac? Ne fraieresc în campania electorală. Noi avem viața asta, dacă în ea nu mai prindem și noi un pic de Uniune Europeană, ce rost a avut revoluția? Apropo, ne-au furat-o și pe asta!

Maria scrie

Nimeni nu e mai prepuț dă leje

Regele Cioabă a dat în judecată presa care a scris despre nunta și cearșaful minorei sale fiice. El a mai anunțat că, de-acum încolo, ziariștii care scriu despre familia lui vor fi supuși legilor țigănești și pedepsiți ca atare. Pentru a răspunde curiozității spontane declanșate de această afirmație, prezentăm mai jos legea staboricească ce reglementează faptele de presă:

Lejea păntru pădăcsirea abuzurilor dă presă

Articolu 2
Orijice răferire la termenu țigan să sancțonează pîn egzecuție în fața plutonului dă țîțe cu lapte; condamnaților li să va asigura primu ajutor după egzecuție pîn reanimare cu ventilație dă la fustele plutonului și cu pipi.

Articolu 3, litera 2 privind atinjerea seguranței regale
Toate doamnele ziarizde și ziarizdii carele nu să descalță la intrare în palat cînd e coferința dă presă să sancțonează cu săchestru asupra răpotofonului, casătofonului auto, portofelului, dînților dă aur și a celolalte mijloace dă mani pulare media.

Articolu 3 privind intimitatea lu persoanele private în vieața lor particolară intimă
Doamnele ziarizde prăcum și paparații și paparațele carele rălatează în organele media indăpendente dăspre ce face minorii noștri în timp ce se cordește se va supune lejii morțiale țigănești și vor fi dați în urmărire jenerală pă toate mijloacele dă transport în comun.

Litera a, b și d privind insula și calomnia
Toți carele vor scrie jicniri și inadevăruri vor fi înscriși gratis la școala de reducare țigănească pă locurile neocupate de copii romi carele nu vrea să învață că n-are tac-su acordeon.

Legele Cioabă

Poliția presei

Mai cîștigă și ziariștii!

În procesul de insultă intentat de Brîndușa Armanca rectorului Universității de Vest Ioan Mihai (Dosar 12370/2003 – Judecătoria Timișoara) instanța a stabilit vinovăția inculpatului (art. 205 CP) aplicîndu-i o **amendă administrativă** de 1 milion lei. Rectorul va trebui să-i plătească Brîndușei Armanca daune morale de 10 milioane lei, **cheltuieli judiciare și de judecată.** Plîngerea penală a fost depusă de ziaristă în urma unor afirmații ofensatoare făcute în presă de către rectorul Ioan Mihai, susceptibile a-i atinge onoarea și reputația *(Evenimentul zilei* din 4 septembrie 2003 și *Prima oră* din 8 octombrie 2003).Rectorul amînase, pe baza unei anonime venite de pe faxul TVR Timișoara, susținerea tezei de doctorat pentru care Brîndușa Armanca avea toate aprobările și comisia întrunită, cu doar o zi înainte de data stabilită. Întrebat de presă care sînt motivele pentru care a luat această măsură, rectorul a preferat să înșiruie insulte. Martori în proces, jurnaliștii autori ai articolelor și-au exprimat surprinderea în legătură cu conduita subiectivă a rectorului. Or fi ziariștii, în general, dați în judecată pentru calomnie, dar iată că se poate și invers.

La Regia Pădurilor, sechestrarea și promovarea merg mînă-n mînă

După cum ați aflat deja, de la rubrica *Protecția presei,* o echipă de ziariști de la TVR 2 a fost sechestrată acum cîteva săptămîni de o echipă de paznici, pădurari și prieteni ai acestora – pe scurt, oameni ai pădurii – în zona Odorheiu Secuiesc, în Harghita. Jurnaliștii au depus plîngeri la Poliție. Cum aceste hîrtii nu au primit număr de înregistrare, bănuim că și polițiștii au depus plîngerile, cu mare grijă, la gunoi. În scurt timp, șeful acelor oameni ai pădurii, Ioan Micu, directorul Direcției Silvice Harghita, a fost chemat la București. Dar nu vă îngrijorați, căci nu a fost convocat ca să încaseze vreo urecheală sau să dea măcar niște explicații pentru incidentul de toată jena care s-a petrecut pe moșia sa. Iar cînd spunem „moșia" nu ne referim la hectarul de teren forestier cu valoare de impozitare necunoscută din declarația de avere sau la generoasele proprietăți adunate în ultimii doi ani, ci la pădurile care țin de banalul său loc de muncă la stat. Pe scurt: domnul Micu a fost chemat ca să fie promovat. Ion Dumitru, directorul Regiei Naționale a Pădurilor, client al anchetelor din *Academia Cațavencu,* avea nevoie de un consilier capabil, care să supervizeze activitatea a trei direcții silvice județene, nu doar a uneia singure.

romania@freeex.org

Drumul spre înalta societate civilă

Dacă lași un guvern să facă ce vrea el, chiar o să o facă, numească-se acest guvern cum vrei voi, român, american sau somalez. Dacă nu țipă nimeni cînd se produc acte de corupție, abuzuri sau alte încălcări ale libertăților cetățenești, ele vor continua. Într-o societate mai interesată de Adrian Minune decît de ultima șpagă primită de vreun guvernamental, mereu mai mare decît anterioara, e destul de greu să urnești oamenii pe calea grea a democrației. Pentru cei interesați, Academia Cațavencu *va oferi acest spațiu lunar informațiilor despre lumea societății civile. Să începem!*

● Bîte, palme, picioare în gură, salarii mici, presă de partid. O discuție calmă despre toate aceste argumente folosite de Putere în discuțiile cu ziariștii poate fi urmărită zilnic, de luni pînă vineri la Radio Mix FM (100,6 FM, http/mix.rdsnet.ro), la ora 12,40. Emisiunea se numește *FreeEx* și este organizată de Agenția de Monitorizare a Presei.

● La telefoanele puse la dispoziția cetățenilor de către autorități pentru semnalarea cazurilor de corupție răspunde robotul. Sau, după caz, un om care scrie plîngerea și apoi aruncă foaia la coș. La Centrul de Asistență Anticorupție pentru Cetățeni pe care Transparency International-Romania îl va deschide luna aceasta în strada Horațiu nr. 12 (intersecția Popa Tatu cu Ștefan Furtună) nu va fi la fel. Vor fi oameni cu care să stați de vorbă față în față și multe materiale din care să înțelegeți cum se face corupțul de rușine și se trimite la închisoare. Proiectul este sprijinit financiar de Ministerul Federal de Externe al Germaniei, prin Inițiativa Anticorupție a Pactului de Stabilitate. Info suplimentar: tel. 222.28.86/12; e-mail: oana@transparency.org.ro.

● Pe 13-14 februarie a.c, are loc întîlnirea Convenției Organizațiilor de Media (COM), unde peste 25 de organizații de media vor purta discuții despre statutul jurnalistului în România. Mai precis, din nou despre bîtele, palmele și picioarele în gură de care vorbeam mai devreme. Și, mai ales, despre cum pot fi evitate civilizat în România de azi, fără să te lași de presă sau să treci în tabăra cealaltă. Proiectul este inițiat de Centrul pentru Jurnalism Independent (CJI) și se derulează în colaborare cu Agenția de Monitorizare a Presei (AMP). Info suplimentar: Ioana AVADANI / ioana@cji.ro.

P.S. În atenția cititorilor:
Dacă doriți mediatizarea programelor, anunțurilor destinate dezvoltării mass-media, tineret, minorități, acțiuni civice, scrieți la:
Agenția de Monitorizare a Presei – *Academia Cațavencu*
tel/fax: 315.23.13;
e-mail: ramona@mma.ro.

Televiziunile lui Năstase au castrat-o pe Emma

Pe cînd eram noi mai resemnați (oricât ne agităm, nu poți scoate România din esofagul sinistrei sosii a lui Ceaușescu, Adrian Năstase), zbang, i-a plesnit Arogantului la ceafă vena suspendării negocierilor cu Uniunea Europeană. Uite că, dacă la noi nu s-a găsit nimeni să pună mâna pe măciucă, le-a sărit grav mușchiul europarlamentarilor. Ar dintre motivele invocate de ei pentru suspendarea negocierilor, pe noi ne-a bucurat îndeosebi referirea la libertatea presei. Iar când spun „bucurat", înțeleg că în sediul Agenției de Monitorizare a Presei – *Academia Cațavencu* (AMP-*AC*) au izbucnit urale de entuziasm. Urale răguște, pentru că strigăm în România, deci în gol, de 3 ani că se duce de râpă libertatea de exprimare. Că PSD-ul, cu antrenamentul rinocerilor lui, are suficiente labe ca să astupe, bucată cu bucată, gurile tuturor ziarelor, radiourilor și televiziunilor din țară. Or, cum resursele interne de protecție sunt limitate față de impetuozitatea noii clase de securiști mafioți, vă dați seama că o intervenție externă vine ca un strop de apă vie. Și nu vine într-o formulare generală, vagă, ci fix în forma pe care am repetat-o noi în ultimii ani: „hărțuirea ziariștilor" și „presiuni economice asupra instituțiilor media pentru manipularea politică". Așa se face că s-au strâns peste 20 de ONG-uri de media și de drepturile omului care au semnat o scrisoare de susținere a inițiativei europarlamentarilor. O scrisoare care speră ca europenii să nu-i slăbească pe gușații pesedești, să-i hărțuiască până or obosi toți Sechelariii, Oprișanii, Agathonii să ne hărțuiască pe noi. Cu precizarea că semnatarii scrisorii susțin integrarea României în Europa, iar nu viceversa. De altfel, știind că publicația noastră ajunge pe biroul dlui Verheugen, ținem să adăugăm pentru voi și pentru domnia-sa probe care susțin amendamentul parlamentarului Arie Oostlander în legătură cu presiunile economice asupra televiziunilor. Recent, Societatea Academică Română (SAR) a publicat un raport pe acest subiect. Acolo sunt citate monitorizările care probează faptul că haita mafioților strânge televiziunile de testiculele datoriilor la stat. OK, se știa că au datorii, dar răbdare să se ducă la sursă au avut cei de la SAR. Și puteți vedea ce au găsit în tabelul alăturat.

Și care e problema? Nu există atâtea instituții cu datorii la stat? Ce, înseamnă asta că statul condiționează reeșalonările? Noo, nici vorbă! Buun. Să verificăm. Ultima monitorizaree! Ieșită de la afumătoarea AMP-*AC* fix săptămâna asta (perioada monitorizată: 15-28 ian.). Știrile de seară a 5 posturi de televiziune (Antena 1, România 1, Prima TV, PRO TV și Realitatea TV) au fost „citite" de operatorii noștri care au căutat o știre, una singură, care să îl pună pe Adrian Năstase într-un context nefavorabil. O știre. Ei bine, pentru toate cele 5 posturi Adrian este ferit de intemperii precum un bebeluș. Nimic, nici măcar dezlănțuirea scandalului stârnit de baroneasa Emma Nicholson și de deputatul european Arie Oostlander nu i-a deranjat vreo șuviță din freza lui îngrijită de limbile partidului. Premierul a apărut, în legătură cu subiectul „suspendarea negocierilor cu UE", exclusiv în calitate de „apărător al intereselor naționale". Nici o voce, fie ea și a unui minuscul lider de opoziție, nu a răzbit pe sticlă ca să critice cabinetul Năstase în legătură cu minciunoacele servite baronesei. Zero. Iar dacă tot a venit vorba despre limbi, aici da, posturile TV sunt într-o competiție socialistă pe cinste. (Prin „limbi", din punct de vedere tehnic, înțelegem știri în care cei doi eroi ai neamului sunt plasați într-un context care le este favorabil; exemplu de știre: „la inițiativa premierului Adrian Năstase, Guvernul va începe o campanie de reabilitare a maternităților"). Iată, în exclusivitate pentru voi și pentru dl Oostlander, un top al limbilor TV pentru fundurile lui Năstase și Iliescu:

România 1 – *11 limbi*
Prima TV – *7 limbi*
Realitatea TV – *6 limbi*
PRO TV – *2 limbi*
Antena 1 – *1 limbă*

Mircea TOMA

P.S. Ca să pricepem ce efecte dezastruoase are Emma asupra poporului român, Prima TV a invitat-o duminică seara la *Focus.* După baroneasă au urmat cinci știri. În fiecare dintre ele a murit cel puțin un om.

Datoriile televiziunilor private la bugetul de stat	Plăți datorate bugetului de stat la data de 30.09.2003 (lei)	Observații
AMEROM TELEVISION SRL (compania mamă a postului Prima TV)	255.206.936.022	A început executarea silită a datoriilor (postul susține că e în reeșalonare)
ANTENA 1 SA (compania mamă a postului Antena 1)	57.776.578.624	S-a inițiat reeșalonarea datoriilor
CORPORATIA PENTRU CULTURA SI ARTA INTACT SA (legată de Antena 1)	51.257.023.493	S-a inițiat reeșalonarea datoriilor
MEDIA PRO INTERNATIONAL SA (compania mamă a postului Pro TV)	234.293.918.492	S-a inițiat reeșalonarea datoriilor
RIENI DRINKS SA (acționar al postului Național TV)	46.200.537.990	S-a inițiat reeșalonarea datoriilor
SCANDIC DISTILLERIES SA (acționar al postului Național TV)	43.151.393.401	A început executarea silită a datoriilor
ROSAL GRUP SRL (acționar al postului Realitatea TV)	16.446.491.632	S-a inițiat reeșalonarea datoriilor

Sursa: Pagina de web a Ministerului Finanțelor la data de 9 Ianuarie 2004; 1miliard lei=30.000$

dosarele chiX

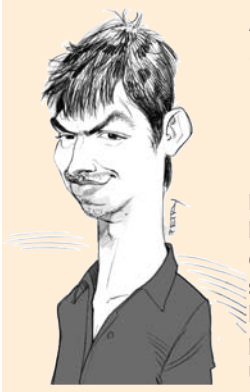

Alexandru Vărzaru e impresionat să vă prezinte cîteva modalităţi de cîştigare a banilor

Deputatul PSD Radu Roşca îi face luîndu-i frumos de la stat. Dumitru Sechelariu îi ia de la băcăuani şi îi dă mamei sale care îi dă lui. Iar camarila din jurul lui Ion Iliescu se pregăteşte să îi facă punînd un om credincios la conducerea unui minister. Ce uşor se fac banii!

Destinul ascuns al deputatului Roşca

Pentru Radu Roşca, a fi cetăţean înseamnă a-ţi da liber la toate poftele şi a te îmbia la necuprinse silnicii. Aşa cum şi-a dat el. Bunăoară, să iei mai multe comenzi de la Regia „Apele Române“ printr-o societate din Oradea. Aşa cum a făcut el. Să sapi apoi un găoz în zona Cavnic, lung de o jumătate de kilometru şi scump de 50 de milioane de lei. Aşa cum l-a săpat el. Să pretinzi mai tîrziu două miliarde de lei, pentru contravaloarea găozului, şi să le şi capeţi numaidecât. Aşa cum le-a căpătat el. Să supraevaluezi toate lucrările la preţuri de până la douăzeci de ori mai mari decât cele practicate pe piaţa bunului simţ. Aşa cum le-a supraevaluat el. Să îţi justifici pretenţiile aberante prin a modifica proiectul ori de câte ori este necesar şi să pretinzi că ai făcut „lucrări ascunse“. Aşa cum a pretins el. Să îţi adjudeci o comandă în valoare de 450 de milioane de lei, la Şcoala nr. 6 din Baia Mare, s-o faci numai pe sfert, dar să înşfaci banii pe de-a-ntregul. Aşa cum i-a înşfăcat el. Să te angajezi prin contract că vei asfalta toată curtea şcolii, dar să nu torni decât o suprafaţă de 150 de metri pătraţi. Aşa cum i-a turnat el. Să îl sapi cu nerușinare pe doctorul Blăjan, pentru a-i lua locul de deputat PSD. Aşa cum l-a săpat el. Să îl ţii în şah cu nesimţire pe acelaşi Blăjan, pentru a-i lua acum locul pe listele electorale. Aşa cum l-a ţinut în şah el. Să ţii o cuvântare cu obrazul brăzdat de lacrimi de crocodil pe treptele Prefecturii, în faţa ortacilor dezlănţuiţi, şi să te dai interesat de problemele mineritului şi ale metalurgiei din judeţ, dar să dispari ca măgarul în ceaţă, sub pretextul că trebuie să studiezi Constituţia. Aşa cum a dispărut el. Să îi promiţi lui George Paşca, liderul sindicatelor miniere Nordmin, câte-n lună şi-n stele, doar pentru a dezamorsa un conflict de muncă, şi apoi să uiţi tot ce ai promis, ca o traseistă care fuge cu portofelul clientului nesatisfăcut. Aşa cum a uitat el. Să îi ameninţi pe ziarişti cu „vă dau în judecată de potlogari“ şi cu „vă învăţ eu minte de nesimţiţi“, pentru că scriu despre potlogăriile şi nesimţirea acestui individ uns cu untură de şarpe de dudău şi grăsime de şopârlă îmbătrânită în rele. Aşa cum i-a ameninţat el. Dar o să vină acum un alt ziarist fără mamă şi tată şi o să-i aducă aminte lui Roşca de toate silniciile lui strigătoare la cer. Aşa cum am venit eu. Şi o să-i scoată ochii cu lucrările lui ascunse. Aşa cum i-am scos eu. Şi o să-l someze că cea mai ascunsă lucrare de pe pământ este puşcăria. Aşa cum l-am somat eu.

Cornel IVANCIUC

Autobuzele din Bacău se simt ca la mama lui Seche acasă

Bacăul este al lui Seche. Seche are grijă de oamenii din Bacău. Ca şi cum ar avea grijă de mama lui. Nu, nu zîmbiţi ironic, chiar aşa e. Mama are un rol foarte important în grija lui Seche pentru băcăuani. Să vedem cum. Una dintre problemele băcăuanilor este cum să ajungă la serviciu. Sau la piaţă, sau la şomaj. Sau unde mai au ei de mers, cînd au de mers. Mulţi din cei care au astfel de griji se urcă în autobuze. Unii ca să meargă la serviciu, alţii la şomaj, alţii ca să se ţină cu mîinile de buzunarele celor care merg la serviciu sau la şomaj. Sesizînd oportunitatea, la începutul acestui an, Primăria lui Seche a făcut licitaţie pentru ca serviciul de transport public cu autobuze să fie concesionat de un operator. S-au prezentat doi: Transport Public SA şi Asociaţia Operatorilor de Transport Public Privat Bacău (AOTPP), care s-au bătut pentru cele zece trasee din oraş. După lupte crîncene de circa două secunde, s-a decis: AOTPP trebuie descalificată. Păi, băieţii ăia nu au văzut că în caietul de sarcini scrie clar că trebuie să ai măcar 65 de autobuze? Au?! N-au! Asta este, aşa zice caietul de sarcini, la revedere! Conform legii, licitaţia s-a repetat. De data aceasta, s-a prezentat numai Transport Public SA, cu tot cu cele 73 de autobuze din dotare. Şi s-a adjudecat. Urmează negocierea directă. Nu, nu între Primărie şi firmă. Ci acasă la dom' primar, între Seche şi Agripina, mama lui. Pentru că Agripina e acţionară majoritară la Transport Public SA. Să mai spună cineva că Seche nu are grijă de băcăuani ca de mama lui.

Ceata lui Piţigoi fură mândră un zăvoi

A sunat cornul la Cotroceni. Oamenii Bunicuţei se agită. Casa de suflet a Bunicuţei este pădurea şi apa. Râul şi ramul. Pădurarul-şef al Bunicuţei este Aurel Constantin Ilie. Fost ministru al Mediului, alungat în şuturi la Moscova ca ambasador, scos în şuturi din Rusia ca o măsea stricată şi pregătit acum să intre în şut, ca un nou colţ alb al Mediului. Portofoliul Mediului este un excelent mediu de afaceri cu păduri şi ape, care trebuie să iasă de la Agricultură. Năstase o vede pe Plumb la Mediu. Un Mediu plumbuit este o garanţie că Dana Năstase va deţine controlul licenţelor de export la cherestea. Bunicuţa îl vrea cu tot dinadinsul pe Aurel Constantin Ilie. Gaşca veche a PSD îl sprijină pe Ilie şi pregăteşte o viitoare structură de control a pădurilor. Filip Georgescu, fost director general al Romsilva, a răspuns la apelul Bunicuţei. El este sprijinit de Pâslaru, fostul său adjunct, de Nechiforel, fost şef la Direcţia Silvică Suceava, actual consilier al ministrului Ilie Sârbu, şi de Costache Rusu, actual şef la Direcţia Silvică Neamţ. Structura Mediului lui Iliescu va fi întărită cu Stadiu, un tinerel de 70 de ani, fost coleg cu preşedintele republicii, fost secretar de stat la Ape. Şi de Jelev, actualmente director la Institutul de Cercetare şi Inginerie a Mediului, fost secretar de stat la Mediu. Un Mediu iliesciot ar avantaja baronimea locală fidelă Bunicuţei, această sinistră ceată a lui Piţigoi, care zburdă prin zăvoi. I-ar avantaja pe parlamentarii Culiţă Tărâţă şi Dorel Petru Crăciun, două găi care se hrănesc cu carne de conifere, datori vânduţi statului şi cu datorii de zeci de miliarde de lei reeşalonate.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

Candidatul PSD ne invită să vedem jumătatea tencuită a paharului

Cum, în general, pesediştii din Braşov sînt prinşi mai mult cu afacerile decît cu politica, partidul va merge la alegerile pentru primărie pe mîna lui Sergiu Chiriacescu, rector la Universitatea „Transilvania“. Pentru o lansare mai convingătoare a candidaturii, acesta a apelat la un artificiu de mare excepţie şi, concomitent cu festivitatea electorală, a inaugurat şi noua aulă a instituţiei pe care o conduce. O construcţie care trebuia să fie gata acum un car de vreme, numai că, nefiind prea des an electoral, nu avea nici un motiv serios să se lase terminată. Chestia e că, privind la cele două imagini, ne dăm seama că nici măcar acum, cînd îi ardea mai tare buza rectorului, nu s-a lăsat decît pe jumătate finisată: inaugurarea s-a făcut doar aşa, ca să aibă şi dînsul cu ce să se fălească în faţa alegătoarelor cu coşuri şi fundiţe din anul I seral. În faţă, acolo unde se lansau candidaturi, bezele şi promisiuni, tencuiala strălucea. În spate, acolo unde se băteau muncitorii de muscă printre betoniere, pereţii erau gri, posomoriţi, nu puteau participa încă la bucuria rectorului. Chestia e că, în locul lui Chiriacescu, nici măcar nu m-aş grăbi să termin lucrările, le-aş lăsa pentru campania din 2008. Iar pînă atunci aş face şi o chestie originală: studenţii model vor intra prin faţă şi pramatiile prin spate, după o scurtă repriză de şmotru patriotic.

Constantin Rădulescu Şmotru

Domnişoară, să ştii că eu am văzut multe la viaţa mea! Şi mai mari, şi mai mici, şi mai subţiri, şi mai groase. Dar aşa ca a lui Năstase nu am mai văzut. E foarte mare, e mai mare la vîrf chiar şi decît a lui Berlusconi. Ce să mai zic, e cea mai mare corupţie pe care am văzut-o eu vreodată.

Jonathan Scheele plîngîndu-i-se de corupţie subalternei sale Angela Cristea, care înfiera corupţia blatiştilor şi chiulangiilor, pe vremea cînd în Brigada ASE-ului i se spunea „Creaţa"

Educatoarea cea severă Emma Nicholson şi Ion Iliescu, Adrian Năstase şi Micky Şpagă, 3 copii-problemă din tragedia *Singuri în Est 2*, refuzaţi la export întrucît sînt bolnavi după şpagă şi după putere

Auzi, moşule, ştii la ce mă gîndesc? Io, cînd o să fiu mare, vreau să mă fac preşedintele Radioului de stat. Nu vreau nici preşedinte de ţară, nici prim-ministru, fiindcă mi-ar fi greu să mă pup singur în cur.

dosarele chi XXL

Dragoş Şeuleanu, preşedintele Radioului de stat, pe vremea cînd era un tînăr oportunist de viitor, nu un lingău bătrîn plafonat

În atenţia Parlamentului European, că ceilalţi sunt surzi

Din viaţa şi opera ctitorului radiolingual Dragoş Şeuleanu (I)

Nu cred că viaţa Radioului românesc bugetar a fost mai nefericită şi mai ilegitimă în istoria postdecemvristă a mediei electronice statale. Fost mijloc de propagandă al realizărilor de partid şi de stat, Radio România a rămas, sub conducerea celui mai tânăr şi megaloman arivist, acelaşi loc de propagandă partinică, turism la clasa I, sinecură şi abuzuri financiare. Cu o masă de aproape 3.000 de angajaţi, cam tot atât cât are televiziunea română în patru posturi (Cultural, TVR1, TVR 2, TVRI), un buget de 800 de miliarde pe 2004, plus taxe, plus publicitate, şi peste 40 de consilieri externi: generali, scriitori, deputaţi, senatori şi ziarişti, toţi mituiţi regeşte cu sume de zeci de milioane de lei pe lună, Spălătoria Radiofonică Naţională contează din ce în ce mai puţin în cotele de audienţă, permiţându-şi să renunţe nu numai la restaurantul angajaţilor, dar chiar şi la cota mare de rating matinal a lui Paul Grigoriu, „lichidat“ în lupta intestină pentru scaunul cu cele mai multe privilegii din presa plătită de guvernul Adrian Năstase. „Loc sfânt“ pentru PSD, grijuliu să-şi „menajeze“ electoratul rural de vreun acces deontologic defavorizant, Radioul a ajuns un fel de sectă luxuriantă a insectei cu cel mai paranoic curriculum vitae contemporan, amantă (S.B.), fiu vitreg angajat, maşini, directori antemergători, salon VIP-Otopeni plătit la zborurile internaţionale, catering, comisioane ilegale, consiliu de administraţie care-şi ia notiţe la plecare-sosire (nici A. Năstase nu posedă tot timpul asemenea tratament), controale financiare îngropate, card în valută, securişti în posturi-cheie, diurne grase, ştiri despre sine la jurnalul de ştiri (exemplu de vizită de lucru: „preşedintele Radioului, Dragoş Şeuleanu, este în drum spre America unde se va întâlni cu omologul său...“). Ca semn al încrederii nemărginite pe care fostul preşedinte, Eugen Preda, i-o purta, uşa biroului său avea o adâncă urmă de scrumieră trimisă de cel mai notabil preşedinte al Radioului naţional spre capul micului, pe atunci, intrigant Dragoş Ş. Va urma în numărul viitor.

Biroul de Investigaţii

PSD a omorît un institut fiindcă nu era bun de p...

Directorul general Costache este pesedist. A fost deputat pesedist pînă în 2000. Acesta a avut amabilitatea să ne amenințe astfel: *„Bă, ştiu cine te-a plătit pentru acest articol. M-a sunat Cuncev şi mi-a mărturisit că el ţi-a dat bani. Ne vedem la tribunal!“* *„Cine e, bă, tatăl tău?“* *„Bă, dacă eu zic că te-am plătit, ce zici? Am trei martori aici!“* Aceste vorbe le-am auzit din gura acestui pesedist de succes, de un an şeful INCERTRANS – institut de cercetare în domeniul transporturilor. Costache are „spate“: socrul lui e Epuraş, meseriaş, pentru care Mitrea are o furnicătură pe palmă, şi soţia e şefa Casei de Asigurări de Sănătate a CFR-ului, după slabe prestaţii prin spitalul CFR. Costache este un model de cum se jefuieşte un loc de muncă la stat. Întîi ai program ideologic: „Lăsaţi-mă cu normativele, astea-s p...! Mitrea m-a trimis aici să vă iau blocul!“. Apoi, îi oferi pe tavă gurului Mitrea-ANL blocul pentru care ministrul l-a jucat în foi de viţă pe fostul director general: blocul neterminat din Domenii, zonă unde mulţi euroi grei cad la datorie. Cu evaluare de ochii lumii. Cu semnătură de prim-ministru Năstase. Nici un sacrificiu nu e de-ajuns: pentru şeful suprem Mitrea, Costache a transformat în garaj de Săgeata Albastră unica hală din S-E Europei în care se testa rezistenţa podurilor. E, după atîtea sacrificii, momentul să se pună directorul şi pe treabă. Aşa că dă afară angajaţii. Şoalcă apăra Laboratorul de testare a grinzilor pentru poduri. Costache s-a ridicat de la masă. A luat paharul de pe masă şi l-a îndreptat spre inamic. Şi este oprit de Iacob, adjunctul său de nebunii, să nu sară peste masă. Alt caz este cel al Luizei Gheorghe. O altă mînă dreaptă a lui Costache, Novaseliv, a hărţuit-o sexual. Plîngerea este depusă la Poliţie. Cum era văzută, cercetătoarea Cornelia Roman era înjurată. Punctul culminant: *„Ce cercetătoare eşti tu, că nu eşti bună nici de p...?“*. Acest model pesedist de a trece avutul întregului popor în mîinile PSD-ului e vegheat de Spirache, şeful Corpului de Control al Ministerului Transporturilor. Spirache ia 14 milioane pentru prezenţa sa în Consiliul de Administraţie INCERTRANS. Oameni, oameni cu mult sacrificiu de sine. Iată autocaracterizarea făcută de consilierul INCERTRANS, Badea: „Dumneavoastră, ca ziarist, ştiţi care a fost viteza maximă realizată pe CFR? Nu ştiţi... 160 pe oră! Noi, ăştia în care daţi, sîntem unii dintre realizatorii performanţei de 240 pe oră. Credeţi că ne-am putea încurca cu asemenea nimicuri? Dumneata nu ştii că fulgerele cad totdeauna pe piscuri?“

Eugen ISTODOR

Juniorul Găbiţă Drogeanu varsă aici şi acum sacul cu informaţii despre:

– viaţa şi opera unui carierist perfect ce se hrăneşte cu banii publici ca să laude Puterea şi pe sine;
– încăpăţînarea unor colegi de breaslă de a-şi face treaba, deşi alţii se străduiesc să-i faulteze;
– eforturile unor slujbaşi de trei lei ai statului de a lua de la săraci ca să dea cui trebuie.

La Ploieşti nu e bine să fairplayeşti

Despre presa din capitala republicii PSD Prahova am mai scris în urmă cu câteva luni. Povesteam atunci că şansele ca dl. Mircea Cosma, preşedintele Consiliului Judeţean, Georgică Diaconu, prefect, sau Emil Calotă, primar, să se indispună citind în vreun ziar local despre propriile şmenuri sunt egale cu şansele de a fi tustrei loviţi simultan de acelaşi meteorit în timp ce se autodenunţă la PNA. Ei bine, atunci ne scăpase un alt mare protejat: echipa de fotbal Petrolul. Echipă pe coada căreia a călcat publicaţia *Fair Play*. Finanţată în proporţie de 70% de societăţi din sistemul Petrom – adică din imperiul baronului sindical Liviu Luca – publicaţia *Fair Play* de Prahova a călcat pe bec în luna octombrie, scriind despre blatul Petrolului la Bistriţa. Blatul cu pricina a fost, de altfel, atât de nesimţit, încât a fost relatat în toate ziarele centrale. Pentru această faptă, ziarul a fost pedepsit cu blocarea contractelor de publicitate, care erau vămuite de vicepreşedintele FSLI Petrom (imperiul sindical al lui Liviu Luca), Florin Bercea, printr-una dintre societăţile sale, prin care derulează nenumărate pseudocontracte de publicitate. Se pare că aceeaşi cale a luat-o bocceluţa cu 300.000 de dolari expediată de omul de afaceri Boghici, finanţatorul Oţelului Galaţi, pentru cedarea locului Petrolului în divizia A. Afacerea „divizie contra bocceluţă“ descoperită de boicotata *Fair Play* în octombrie va fi detaliată săptămâna viitoare, odată cu reapariţia revistei. Pentru că, aşa cum aţi dedus, din cauza boicotului ordonat de Luca şi Bercea (cei mai îmbuibaţi sindicalişti din România), *Fair Play* a dispărut de pe tarabe. Campania de hărţuire a nesimţiţilor ziarişti s-a extins şi asupra emisiunii *Presing,* produsă de *Fair Play* şi care se difuza din anul 2000 la Antena 1 Ploieşti. Asta până la eliminarea ei, care a coincis cu supărarea lui Luca pe *Fair Play.* Butonul lui Luca e montat pe scăfârlia directorului postului, Marius Visarion, şi are forma unui contract de publicitate (citeşte „de vasalitate“). Nu pe televiziune, cum v-aţi aştepta, ci pe ceas. Da, dl. Visarion are, în afară de televiziune, şi un ceas. Mai precis, ceasul din centrul oraşului, care i-a fost dat în folosinţă de Consiliul Local (citeşte preşedintele CL), pe nimica toată, din motive de an electoral. Ceasul cu pricina este folosit de dl. Visarion ca suport de publicitate. Pe ceas tronează acum o mare reclamă Petrom care indică pentru Visarion ora 10.000. De euro. La fix.

Mircea TOMA

Şi, la o adică, domnu' Guest, sînt foarte bune adopţiile internaţionale. Îl vedeţi pe Adrian? E ca copilul meu, deşi eu n-am copii. Da' l-am cumpărat de la nişte români din Tărtăşeşti, l-am educat în spiritul comunismului rezidual şi l-am învăţat toate şmecheriile politicianiste. Şi-acum uite-l ce mare şi bogat a crescut... Hai, Adriane, zi-i lu' domnu' ambasador poezia aia frumoasă cu Integrarea!

Copiii juntei de guvernămînt şi principalul lider al Opoziţiei democratice din România, într-un moment tensionat al tratativelor dintre Est şi Guest

Domnule Verheugen, am şi eu o dilemă: dacă dumneavoastră nu vreţi să ne băgaţi în Europa şi nici noi la rîndul nostru nu vrem să intrăm în Europa, atunci unde e lipsa de voinţă politică? La noi sau la voi?

Gunther Verheugen, un comisar european acuză, şi Adrian Năstase, un dictator pe care nici măcar n-o să-l regrete lumea

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Din mucigaiuri, bube şi parai

George Pruteanu către Adrian Minune: „Eşti un mucigai! Dar mai bine să se cumpere casetele tale decît droguri." Corect. Ar fi cazul să-nveţe şi drogaţii ăia de la fanii lui Adrian să nu mai dea banii pe droguri dacă pot să le fure.

Nunta de arginţi

Nunta lui Prigoană a costat 300.000 de euro. Sînt curios, totuşi, cît o să-l coste următorul divorţ dacă pune la socoteală mizilicul şi lăutarii.

Wife sucks!

Adi Mutu a precizat: „Nu mă însor cu Kitty Cepraga". Cred şi eu! Cine ar lua de nevastă o tocilară blondă, care, în loc să citească Eminescu şi Dostoievski, stă toată ziua cu ochii-n MTV?

Aero de milionar

Ion Ţiriac şi-a cumpărat un Boeing 737. Acum nu mai trebuie decît să-şi mute puţin toate Merţanele alea şi să-şi facă aeroport în parcare.

Bancur cu blonde

Delia (ex-N&D) a declarat, pentru *VIP:* „Cred că important e cît de blond e creierul şi nu ce culoare are părul tău!". Eh, atunci ar face bine să se mai ducă o dată la coafor, să se vopsească brunetă şi să-şi pună circumvoluţiunile pe moaţe.

Playback to the future

Cheeky Girls vor apărea într-o emisiune live, un fel de reality show, în Anglia. Dar mi-e că fundulețele lor nu sînt în stare de nimic live şi-or să facă numai playback-show.

François Avion

muzeul figuranţilor de ceară

Un site plin de fizze

Iată că Bogdan Croitoru, zis „Bodgănel", zis „Bobiţă", zis „Fizz", regele încoronat al fizzelor din România, şi-a lansat site-ul. Sait îi mai trebuia. Spre surprinderea noastră, site-ul nu e realizat de Porsche şi nici nu are guler de blană. Site-ul începe simplu modest, cu „hip-hop-ul... are..." şi un Porsche. După care scrie „Stil", deşi ne aşteptam să aflăm că hip-hopul a pus mînă de la mînă şi şi-a luat Carrera. Iată o sursă de inspiraţie pentru Paraziţii şi B.U.G. Mafia. Din biografie rezultă că Fizz e o personalitate complexă, lu' care îi plac gagicile goale, maşina lui, Sven Hassel, culoarea albă şi culoarea neagră (!), a făcut cursuri de pian şi se aseamănă cu un tigru, că doar are blană, îi place să facă dragoste în timpul liber şi să mănînce aripioare de pui picante. Este descris şi videoclipul de debut în care 4 fotomodele, citãm: „L-au mînjit cu noroi, s-au tăvălit pe Porsche-ul lui şi au pozat". Frumos, domnu' Fizz. Da' ai grijă ce zici de hip-hop, că am auzit că Tataee are Uzzi, şi nu i-e frică să-l folosească.

O, ce neveste minunate!

Ceea ce am aflat din ultimul număr al revistei *VIP* ne-a umplut ochii de lacrimi mai ceva ca invitaţilor la *Surprize, surprize*. Biata Andreea Marin are parte iarăşi de-o poveste de dragoste nefericită, deşi satisfăcătoare. În ciuda faptului că zîna cea bună la suflet şi la pat iese zîmbitoare şi plăcut răvăşită din camerele de hotel în care o poftește noul ei amant, Mihai Tufan, după cum aflăm din *VIP,* se pare că nici această relaţie nu e menită să curgă fără cocoloaşe. În viaţa prosperului om de afaceri mai există cineva, aşa cum şi în viaţa amantului precedent, Răzvan, se instalase înaintea Andreei o altă femeie. Andreea Marin a fost nevoită să le dea amîndurora cîte-un ultimatum şi cîte un termen de gîndire, ca ei să poată alege. Dar ştim prea bine că bărbaţii sînt laşi, iar diva surprizelor e mereu singură… În ciuda frumuseţii ei care nouă ne procură vise erotice cu happy-end, în ciuda statutului său de mare vedetă într-o ţară plictisită, se pare că Andreiuţa nu are noroc la bărbaţi fără obligaţii. Radu Florescu, cel din cauza căruia aspiraţiile Andreei n-au mai coincis cu acelea ale soţului Cristian Gheorghiţă, poseda şi el, cu acte şi reputaţie în regulă, una bucată soţie. Nici despre companionul de cumpărături al Andreei în Spania, Nicu Gheară, nu poate spune nimeni că ar fi burlac. Adrian Cioroianu încă nu apucase să capete actele de divorţ atunci cînd a încheiat (de vreo cîteva ori) o relaţie bazată pe respect reciproc şi bucurie mutuală cu vedeta. Şi probabil că, în istoria de taină a unui asemenea destin trist de curtezană, există şi alţi bărbaţi delirant de căsătoriţi, al căror nume însă îl vom afla abia cînd îi vor afla şi pe ei nevestele.

Am cinci sute de femei la activ, şi asta numai pe mîna dreaptă. Iar dacă le pun şi pe alea cu care am făcut sex, am aproape cinci sute patru.

Fizz, bărbatul fatal care susţine că are în palmares 500 de fete. Aceleaşi care, la rîndul lor, se laudă că au avut de-a face cu un singur papagal.

Festival de bune brasiere

Vești din moda internaţională de la noi din ţară. Acelaşi Nicu Gheară va organiza un festival la Bucureşti, programat la primăvară. De data asta, jupînul manechinelor fără frontiere pare a avea intenţii puţin mai transparente ca de obicei, ba pe alocuri chiar dantelate şi cu tăieturi tanga fără echivoc. Va fi, care va să zică, un festival de lenjerie intimă, cu producători interni şi externi, dar, în mod sigur, cu consumatori aleşi pe sprînceană, dintre cei care dau mai mult la blonde. Atracţia evenimentului ar trebui să fie prezentarea unei colecţii de la „Victoria's Secret", din seria celebrilor chiloţi bătuţi cu diamante. Poate, cu această ocazie, cumpără şi musiu Gheară vreo 10-15 perechi pentru colecţia lui personală şi le pune la păstrare în seiful ăla din „Space", cu tot cu fundulețele aferente.

Luciane, probleme, mă?

Andreei Bănică de la Blondy i se umple gura de fericire cînd declară cît de vîrtos o împinge pe culmile satisfacţiei impresarul ei iubit, care este acelaşi cu iubitul ei impresar. Pentru că trebuia să aibă şi el un nume, acestuia i-au zis Lucian. Este brunetul focos care-i păzeşte averile date de mama natură şi tata Costi. Ca să pricepeţi mai bine: cînd a rămas fără Andreea şi fosta ei trupă, Exotic, Costi a rămas şi fără şofer, care a dat cu şapca de carosabil şi s-a decis să facă ce vedea el cînd trăgea cu ochiul în oglinda retrovizoare la şefu'. A băgat în viteză, şi-a tras brăţări de goldean, raiaţi albi, gagică Exotică spre Blondy şi s-a apucat de impresariat, ca tot omul care se satură să stea ziua, şi mai ales noaptea, cu palma încleştată pe claxon şi cu gîndul la airbag-urile alea ţepene care se umflă cînd le răstorni pe bancheta din spate.

Da, îmi place maşina. Puteţi să-mi faceţi actele, vă rog? Pe numele Costel... parcă. ...Şi mai cum? Aaa, deocamdată nu ştiu, că abia m-a invitat la o cafea la Milano.

Andreea Marin întîlnindu-se cu un BMW venit din Germania pe care nu l-a mai văzut niciodată

Un amor iubicuu, o dragoste complexă

Afară sînt şaişpe grade. Copacii înfloresc prematur, păsărelele cîntă, primăvara aproape c-a venit peste noi. Natty Badea (de la Realitatea TV), sora pe deplin meritată a veşnic tînărului Mircea Badea, trăieşte şi ea o frumoasă poveste de dragoste. Să-i spunem, simplu, bîzdîc, astenie, dans nupţial. Şi cu cine credeţi că s-a logodit ea recent, deşi, aproape la fel de recent, abia-l cunoscuse la începutul anului? Cu celebrul Florin Chilian, autorul, textierul şi unicul interpret al super-hitului de la TVR2 „Iubi"! Am răsuflat uşuraţi! Bine că nu e Fizz, cantautorul cunoscutei bucăţi de la Atomic „Dacă nu Fizz, atunci cine?".

Day & night (part one – gay)

Şi acum o ştire absolut neutră pentru cititorii noştri care sînt la fel de heterosexuali ca noi. Deci am auzit că ziariştii ăia mici şi jucăuşi de la *Atac la persoană* or să scoată în curînd prin spatele pieţei o publicaţie nouă, dar unică în peisajul nostru mass-media: o revistă de nişă strîmtă, pentru homosexuali. Ceea ce n-am auzit deocamdată (ah, salut, Zară, te pup, dragă!) este dacă va fi o revistă serioasă, cu poze color, sau una culturală, pentru tocilarii iuţi de mînă.

Gay & night (part two – night)

Şi, ca să nu deviem de la subiect: Vali Pungă, soţul apoteoticei Raluca Bădulescu (despre care v-am mai povestit cum este ea fiica senatorului PSD Laurian Bădulescu şi posesoarea unor sutiene de cărat cartofi), are noi probleme în căsnicie. Problema lui este, ca de obicei, de natură sexuală. Aşa că nevastă-sa, ce să facă şi ea în fiecare seară, se lăţeşte tandru, prin diverse cluburi bucureştene, lîngă un puşti puţin cam jmeker, căruia i se spune Jerry. Şi care o consolează strașnic, conduce Meleul primit de Raluca de la pesedistu' de ta-su şi-n rest, normal, îi zice c-o iubeşte pe toată. Cît despre necredinciosul Pungă, el iese şi intră ritmic în Club Cristal. Unde am auzit că te poţi distra pe sparte, mai ales dacă te cheamă Vali, porţi pantaloni roz, mulaţi peste tot, şi-ţi place punguţa aia mică şi încreţită, din piele de manechin.

Veninul şi cînepa

Localul bălan

I'll be berback

În această săptămînă, Bursucul Gastric a fost la ***Berbecul.*** După cum zice şi numele, ***Berbecul*** este un local cu profil zodiacal românesc. Ce să zicem de bine? Mîncarea e bunicică, chiar foarte bunicică. Ambientul are aspect de pod de casă ţărănească, e rustic, mesele sînt à la Lăptărie, cu băncuţe lunguiețe. Preţurile sînt OK, iar dacă vă zic că cea mai scumpă ciorbă e 50.000, vă faceţi o părere despre bulzul ciobănesc de 75.000. Diferenţa dintre ciobănesc, ţărănesc şi rustic nu e majoră, chiar dacă muzica e de peste graniţe. Totuşi e bine că bubuie, aşa cum ne-au obişnuit tot mai multe localuri din Bucureşti. Ambianţa se lasă plăcută, cu nişte bluzane de-ţi vine să ridici puiul cu caş la gură din mămăligă şi să-l iei la dans. O chestie interesantă este baia. Nu WC, nu toaletă, ci „Baie". Suficient de curată, te surprinde printr-un element de decor neobişnuit: cada. Are cadă cu duş. Cînd am fost noi, şampon nu mai era. După cum zicea un amic, dacă laşi un bacşiş mai gras, cred că te lasă să faci şi un duş şi să ieşi cu prosopul pe umeri ca să te aşezi la masă. Poate că şampon nu mai era, dar în cadă am găsit un exemplar vechi din *7 seri,* căzut de pe lîngă WC, şi un bloc de gheaţă, intact. Să revenim de la baie la masă. Cum ziceam, mîncarea e bună, cu condiţia să te bage în seamă chelneriţele de la masa chelneriţelor. De cele mai multe ori stau cu spatele, deşi sînt toate mici şi simpatice, ca fetiţele din desenele animate manga. Unele se duc de-a dreptul spre hentai. Mai ales atunci cînd se apleacă şi de sub fustiţa neagră mijeşte un răsărit portocaliu. Asta e de bine. De rău este că încearcă cu inocenţă una dintre cele mai vechi forme de jecmăneală. Ştiţi faza cu lămîia? Se trece o lămîie în meniu cu 5.000 de lei, dar scris mai mult în stilul „50 00" decît într-un cuvînt. Iar atunci cînd vine sorocul notei de plată, lămîia este adunată ca 50 şi nu ca 5. Chemată la locul accidentului, autoarea notei de plată nu are nici măcar inspiraţia să zică „OK, o să o refac". Zice cu o uşoară indignare: „OK, vă aduc calculatorul la masă", deşi celularele noastre gemeau de adunări. După care, brusc, ca trezită dintr-un vis, fără a-şi rostogoli de multe ori ochii pe hîrtie, fata zice rîzînd: „Ha, mă scuzaţi, cred că am adunat 50 la lămîie în loc de 5". Intuitivă. Ăsta a fost bancul cu lămîia. Ciorba de burtă ar merita ceva mai multă atenţie la detalii, bulzul e OK, iar pastrama de berbecuţ se fofilează destul de minioană în farfurie, chiar dacă e suficient de fragedă şi comestibilă. Cola Light e la fel ca întotdeauna.

Acestea fiind zise, o să mai trecem pe la ***Berbec,*** cu condiţia să nu mai sară chelneriţele capra cu calculatorul ăla.

Bucătărie: ✕✕✕; preţ: 🚗🚗; WC: 🚲🚲.

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

ca la mama acasă;
ca la tata acasă;
ca la mine acasă;
ca la mă-sa acasă.

ieftin ca braga;
caută-te-n buzunar înainte de a intra;
e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;
numai dacă te invită cineva care plăteşte.

poţi să şi adormi;
curăţel;
ai grijă pe unde păşeşti;
n-ai putea să mai rabzi?

Huidu și Găinușă participă cu o piesă în sisi bemol la Eurovision

Bună dimineața. Rușinică să vă fie dacă v-ați trezit tîrziu și n-ați aflat de la radio despre scandalul adopțiilor internaționale și că toată țara e în fierbere și toată lumea trimite piese pentru preselecția Eurovision. Locul României este, dacă nu în Europa, măcar în Eurovision! Tocmai de aceea, cîrcotașii Huidu și Găinușă au lăsat microfoanele de la Kiss FM și au pus mîna pe bași, înalte și medii-potrivite, meșterind o piesă festivalieră, pe care au trimis-o pe adresa TVR. O piesă cîntată chiar de ei, deci mai mult n-am ce să-mi imaginez. Personal, sînt de acord și voi fi acolo. Adică joi, în Pangratti, în juriul de preselecție pentru Eurovision. Și numai așa, de-al dracu', voi vota cu Huidu & Găinușă, cu Marius Tucă, dacă i-a dat cumva prin cap să facă duet cu Giulia de la Candy, sau măcar cu Turcescu de la Realitatea TV, și, dacă mă doare capul, chiar și cu afonul ăla de Fizz. Dar numai dacă trimite și el o bucată regulamentară, de trei minute, și alte cinci, blonde, ca să facă figurație sub mese.

Euroivision Iliescu

dosarele ha

Despre o fiară blondă și alte fiare vechi

Vai, tu, nu-ţi spun prin ce a trecut Adi ca să mă cunoască! Iniţial m-a văzut în clipul de la Scandic, ăla cu taximetristu' Aurelian Temişan. A băut un PET de vodcă din reclamă şi i-a sunat pe fraţii Micula să-i dea numărul meu de telefon. Ăia, neştiind cine e, l-au luat la înjurături: „Fir-aţi ai dracu' de beţivi!", i-a zis mai întîi Ioan, „Boschetari nenorociţi!... că ne-aţi umplut de bani!", a adăugat Viorel şi i-au trîntit telefonu-n nas.

Kitty Cepraga, o altă victimă găsită de Adi Mutu cu poeziile lui Eminescu, pe versuri de Nichita Stănescu

De cînd Mutu s-a cuplat cu Kitty Cepraga, numai asta aud: Mutu, Kitty și, din cînd în cînd, Dostoievski sau Aston Martin Vanquish. E cazul să mai auzim și alte nume, care să reflecte mai profund realitatea din teren. Ca, de pildă, numele Florin Moldoveanu, al cărui posesor s-a remarcat în afaceri cu fier vechi și în sînul Deliei Matache (ex-N&D), căruia i-a montat, la cerere, o pereche de silicoane nou-nouțe. Ei bine, acest tînăr șmecher pe nume Moldoveanu, deși combinat cu Delia (care a și declarat, ingenuă, în presă cum îi satisface el toate capriițile și cît de îndrăgostită este ea, mai ales după ce omul i-a făcut cadou și-un videoclip de vreo opt mii de parai), a atentat recent și la sutienele domnișoarei Cepraga. Așa, pentru variație și la marea fiță, să aibă și el cu ce să se laude cînd merge cu băieții la un coniac (e genu'). Kitty nu a zis nu, ba chiar cu plăcere, fiind la mijloc o călătorie de plezir și familiarizare cu subiectul, în romantica Italie (atenție, programată de Sărbători). Numai că omul, mai chitros din fire decît prevede legea în astfel de cazuri blonde, și-a făcut un calcul sumar, iar nota de plată a întregului sejur (plus inevitabilele cadouri de firmă) parcă nu merita osteneala. Așa se face că domnișoara Cepraga a ajuns, printr-un fericit ricoșeu, să întîlnească marele amor cu multe tatuaje direct la Londra. Iar p-asta v-am povestitit-o așa, fără patimă. Noi, ca ziariști la *A.C.*, n-aveam oricum nici o șansă la Kitty, nici măcar dac-am fi invitat-o insistent la o vodcă ieftină și o plimbare romantică, cu taxiul, prin Berceni.

N&Dostoievski

e lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

Ne-am luat Portia de sîninătate!

Pe cei care n-au auzit în viața lor de suprarealism îi rugăm noi frumos să intre o dată la www.portiasurreal.com. Aici se vor familiariza instantaneu cu unele dintre temele favorite ale curentului (senzorialul, corporalitatea, solitudinea) și cu cîteva concepte de bază: hazardul obiectiv și dicteul automat. Mai precis, dicteul subiectiv al mîinii drepte (pentru dreptaci, desigur) către șlițul pantalonilor obiectivi, inițiind brusc o mișcare ritmică, hazardată, onirică, precum într-un vis frumos, cu finalizare. De mișcat s-au mișcat, pînă la epuizare, și sute de alți români, vineri spre sîmbătă, în Club Kristal, pe muzica mixată din vîrful unghiuțelor ei sexy de D.J. Portia Surreal, supranumită „Diva Atomica" și „Geisha Disco-Tech". Stilul ei, o combinație suprarealistă de „dark'n sexy" cu „electro funky" și topless dezlănțuit, l-a stors de vlagă nu numai pe nefericitul Vali Bărbulescu (care a prestat „warm up"-ul), ci și pe dansatorii clubului, care, în mod sigur, n-au auzit în viața lor de Miró sau Magritte, fiind prea ocupați cu sala. Deci bună, bună rău ideea organizatorilor (cum nu se poate mai nimeriți evenimentului – Kiss FM) de a a ne oferi astfel de clipe de stres și dureroasă concentrare prelungită. Căci dacă mă-ntrebați ce și cum a mixat Portia la bustul gol, n-aș putea să vă povestesc decît cum m-am gîndit eu toată seara la fotbal din ăla trist și la meciurile României în Cupa Davis, ca să rezist pîn-a terminat perversa aia mică de frecat la discuri.

Kiss-ul unei nopți de vară

Catavencu
i n t e r n e t
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Nume, nume, soro, nume!...

De cîte ori n-aţi rîs de obiceiul unor români de a-şi boteza copiii cu nume stupide inspirate de la televizor sau din lumea ecvestră, de genul: Chevin Costnăroiu, Alina McBill, Sclava Izaura, Rexona, Palmoliviu etc.? Ei bine, iată că sindromul se manifestă şi la case mai mari. Avem plăcerea de a vă anunţa că săptămîna trecută, într-o maternitate din Michigan, a venit pe lume copilul **Jon Blake Cusack Version 2.0**, fiul lui Jon Blake Cusack şi al lui Jamie Cusack (**www.cnn.com/2004/US/Midwest/02/01/offbeat.baby.version2.0.ap/index.html**). Da, dom'le, aţi citit corect: pe ăla micu' îl cheamă Version 2.0, ca pe softuri. Şi cică cei doi programatori nu se vor opri aici. După cele cîteva luni de pauză recomandată de *download-manager* (medicul ginecolog), mămica şi tătucu' se vor apuca deja să lucreze noaptea sub pătură la versiunile următoare. Deocamdată Version 2.0 se *update*-ază zilnic de la pieptul mamei şi creşte într-o zi cît alţii într-un an. E drept că are ceva *bug*-uri la stomăcel care trebuie tratate non-stop cu *patch*-uri, iar noaptea se restartează pe el în scutece şi se blochează plîngînd.

N.com
International
MEMBER SERVICES
The Web CNN.com
Search
U.S.
OFFBEAT NEWS
MORE OFFBEAT NEWS
Engineering geek names son version 2.0
Sunday, February 1, 2004 Posted: 5:15 PM EST (2215 GMT)
HOLLAND, Michigan (AP) -- Tacking Jr. or II onto a boy's name is too common, a new father decided, so the self-described engineering geek took a software approach to naming his newborn son.
Jon Blake Cusack talked his wife, Jamie, into naming their son Jon Blake Cusack 2.0.
Version 2.0 was born Tuesday at Holland Community Hospital, and the proud parents took him home Friday.
"I wanted to find something different to name him besides Jon Blake," Cusack, who is self-employed with Westshore Design and Cusack Music, told The Holland Sentinel.
He said he had the idea for a few months, and spent the better part of that time persuading his wife to go along.
Jamie Cusack said she didn't concede until the week before the birth. She said she had "picked out the theme of the baby's room and done other things. I decided to let Jon have this."
After 2.0's birth, the Cusacks sent out an electronic birth announcement.
"I wrote in the birth announcement e-mail stuff, like there's a lot of features from version 1.0 with additional features from Jamie," Jon Cusack said.
Jon Blake Cusack and his wife, Jamie, cuddle with their newborn son, Jon Blake Cusack 2.0, on Friday.
Story Tools
SAVE THIS EMAIL THIS
PRINT THIS MOST POPULAR
YOUR E-MAIL ALERTS
Offbeat
Michigan
Technology (general)
Activate or CREATE YOUR OWN
Manage alerts | What is this?

Am un marţ şi online

Azi o să ne aplecăm puţin asupra laboriosului proces de frecat menta, ars gazul, precum şi tăiat frunza la cîini în faţa calculatorului de la serviciu. Avem trei site-uri 100% româneşti care se ocupă exclusiv cu jocurile multiplayer online. Dintotdeauna am avut o admiraţie deosebită pentru oamenii care scot bani din faptul că se joacă. Expresia „Tătucu', noi muncim aicea, nu ne jucăm!" se transformă pentru unii în „Tătucu', noi ne jucăm aicea, nu ne jucăm!". Aşa şi cu tipii ăştia de care vă povestesc. Ei se numesc, în ordinea numărului de useri înregistraţi de pe tricou, **www.doizece.ro**, **www.goompers.ro** şi **www.gamesonline.ro**. La aceste adrese puteţi practica online următoarele sporturi: Table, Şah, Ţintar, Poker pe îmbrăcate, Avioane, Sheptică, Whist, Barbut, Dame, Biliard etc.

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Vreausafaccevreaueucandvreamuschiumeu.ro** sau **vreausacistigmiliardelaloto.ro** sau **fermacornusioualede-aur.ro**... Sunt doar nişte sugestii de site-uri care nu există, dar pe care mă gândesc să le construiesc. Dece? Pardon, de ce? Pentru că vreau să-l concurez pe unul din site-urile cu cel mai lung nume de pe web: **wewannadoanythingwewannadoanytimewewannadoit.com** – un site cu cărţi la preţuri reduse.

■ Am văzut azi-noapte un film artistic despre G.W. Bush. Era prezentat ca un om energic, hotărât, capabil, priceput, calm, sensibil, nonconformist în gândire, curajos şi câte şi mai câte calităţi de veritabil preşedinte american. Sigur, nu m-am mirat prea tare, ştim cu toţii despre maşina de propagandă americană şi despre acţiunile ei. Dar nu ştiam că există Echipa de Rugăciuni pentru Preşedinte, rugăciuni pe care puteţi să le citiţi la **www.presidentialprayerteam.org**.

■ Am un bun prieten, un tip înalt, haios şi deştept, ca toţi prietenii mei. Ceea ce îl deosebeşte de restul este încăpăţânarea-i de a se îmbrăca absolut aiurea. Nimic nu îi iese în încercarea de a fi la modă din punct de vedere vestimentar. I-am spus de mai multe ori să ia măsuri, să mai citească o revistă de modă, el nu şi nu. Ei, gata. Îl dau pe mâna poliţiei. Ceea ce ar trebui să faceţi şi voi cu toţi prietenii voştri îmbrăcaţi greşit. Bine, nu orice poliţie, ci poliţia de modă, de la **www.fashionpolice.org**.

■ Şi dacă tot am ajuns la modă, să vă vorbesc şi despre tendinţe şi mişcări cu care eu sunt de acord. Foarte mult timp am vrut să lansez o linie de mănuşi făcute din şosete, dar mafia modei româneşti m-a învins. Mie îmi place foarte mult folosirea neconvenţională a articolelor vestimentare. Tocmai de aceea, am fost foarte fericit să găsesc pe Internet **www.yarmulkebra.com**, site-ul pe care se vând sutiene făcute din, bineînţeles, yarmulke.

Net plus ultra

Condica de sugestii și reclame

Cum să faci furat în mașină

Această mașină albastră, frumoasă, românească, pe lîngă care am trecut într-un bună zi, are un abțibild pe care scrie mare, alb pe albastru, „Nimic de furat". Nu sînt adeptul furturilor, dar sînt adeptul glumelor. Iar la gluma asta cu „nimic de furat" mi s-ar părea foarte haios ca cineva, într-o bună zi, să fure „nimic" și să lase doar Dacia „de furat". Apoi, aceasta să fie șutită din fața blocului, iar hoțul să dezlipească „de"-ul de pe autoturism ca să știe toată lumea că a fost „furat", iar acum e al lui.

Furprize, furprize

„Scrisul" de mînă dăunează grav sănătății

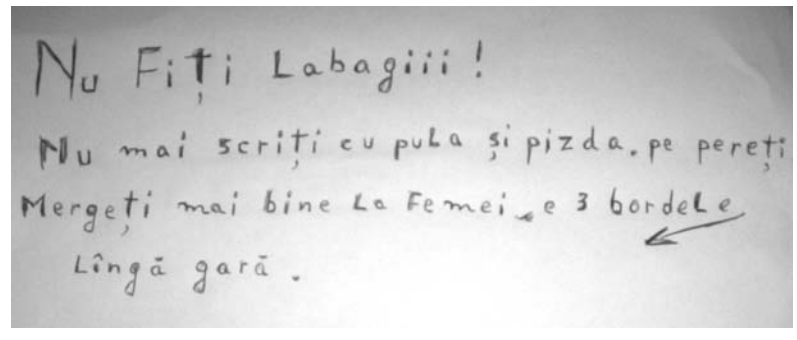

Afișul de mai sus, surprins la WC-ul Gării de Nord, poate fi încadrat la mai multe tipuri de publicitate. În primul rînd, este reclamă socială: îndeamnă populația să renunțe la anumite practici, să nu mai scrie măscări pe pereții closetului. În al doilea rînd, este publicitate subliminală la bordelele „de lîngă gară". Și există chiar și o a treia variantă. Pentru polițiștii din zonă este ceea ce se numește un „reminder". Adică să nu uite de comisionul pe care îl au de încasat din trei părți.

Toilet it be

Adevărtising vă spun vouă

După o atentă cercetare de marketing, Dumnezeu a decis să-și facă reclamă. Nu mai mergea cu vechea metodă de promovare, „face to face". Mai bine prinde acum la public reclama stradală. Isus nu mai fusese vîndut de 2000 de ani, de cînd cu Iuda. În curînd, îl vei putea cumpăra și-n rate, cu 10 arginți avans!

Marian Evanghelie

Aberația de libertate

Zeus ex machina

După cum e și normal, zeița Iuliana, fostă „împărata Iuliana", se ocupă doar de zei. Pe Hefaistos îl primește la ea doar ca să-i repare chiuveta cu ciocanul, pe Hercule îl rezolvă pentru o blană, pe Bachus pentru o litră de vin, iar lui Ahile îi face un masaj erotic în talpă pentru bani, pe care oricum îi dă prietenului său, Marcel, Zeus-ul peștilor din Ferentari.

197.ZEIŢA sexului Iuliana ofer clipe frumoase la mine sau domiciliul clientului; 0721.053.778

Zeu de oaie

Tratat de messcompunere

Prin deliterioasă preteriție și anagogie amfibolică, Sinele apodictic intramundan, cvalifiat temporal, retaliază destaurînd contrapunctic iremisibilul derelicțiunii în facondă ostensibil incontinentă și solecism subreptice. Da' de murit o să mor și eu, primvicepreședinte-șef de onoare al Asociației de Apărare a Drepturilor Puilor Viermilor de Mătase turcoaz-sidefie de Toamnă tîrzie, adjunct al secundului consilierului Asociației de Bloc nr. W24, 3(18), soldat major în rezervă.

Mortua ești

Viața este o conjugare a eforturilor concentrate depășirii condițiilor ce vizează atingerea sentimentelor majore de a ajuta semenii în momente cruciale. Acestei acurateți interioare s-a înscris și personalitatea celui ce a fost și va rămîne în sufletele noastre, domnul ENE VASILE, director al Filialei de Cruce Roșie - a județului Buzău. Exemplul domniei sale să rămînă veșnic celor ce-l vor urma pentru a-și sacrifica viața salvării semenilor în fața oricăror riscuri. Cu profundă recunoștință, Vicepreședinte al Societății Naționale de Cruce Roșie din România, Comandantul Comandamentului Protecției Civile, General de Brigadă, Viorel Liviu Nemeș.

Bucureștenii se rătăcesc în Zona impozitară

În decursul tumultuoasei lor istorii, românii au plătit dări pentru cele mai năstrușnice motive. Și pe ce aveau, și – deseori – pe ce n-aveau. Pe fum, pe apa de ploaie, pe frigul din casă, pe cîini, pe drumuri, pe scaune, pe mașini, pe copiii pe care-i aveau, pe copiii pe care nu-i aveau. Și lista poate continua, dar începem să ne temem că și ea ar putea fi impozitată.

De curînd, Primăria Municipiului București a inventat o nouă dare pe care am numi-o „taxa pe viitor". Taxa nu e plătită de Lord Vader sau de Sigourney Weaver (în *Alien),* ci de bucureștenii în viață. Să vă explicăm. Blocul D15 din Aleea Timișul de Jos (cartierul Drumul Taberei) este ultimul bloc din București. De la el începe porumbul (violul, pentru cititorii de alte etnii). La impozit, cetățenii din acest bloc au fost încadrați ca „semicentral" (zona B de impozitare), în timp ce, de exemplu, APACA (lîngă Universitatea Politehnică) este încadrată în zona C (periferie). Pe bună dreptate, căci APACA este doar lîngă Cotroceni. Deci n-are perspectivă de dezvoltare. Pe de altă parte, gîndiți-vă și dumneavoastră ce perspectivă de dezvoltare oferă lanurile de porumb! Orice bucureștean serios poate confirma că în 1888 porumbul începea la Ateneu. Așadar, n-ai de unde ști cum va arăta peste 100 de ani Aleea Timișul de Jos.

O adresă a Direcției de Urbanism și Amenajare a Teritoriului din cadrul PMB, care conține o pagină plină de semnături, ne lămurește că ar fi vorba de „ansambluri preponderent rezidențiale situate în afara zonei protejate". Ca să nu vă mai mirați că un bloc construit pe timpul lui Ceaușescu este tratat ca o vilă din cartierul Băneasa, adresa spune în continuare: „În ultimii ani... se conturează noi poli de dezvoltare urbană" – motiv pentru care „Aleea Timișul de Jos este localizată într-o zonă de dezvoltare prioritară care va atrage importante fonduri municipale". Totodată, adresa anunță cu bucurie că în zonă „se va investi în viitoarea autostradă București-Craiova" și „în realizarea unei artere de tip drum expres care va completa rețeaua de transport a

Municipiului". Motive suficiente, se vede, pentru a trece încă de peacum porumbul și blocurile aferente într-o zonă de impozitare superioară. După logica asta, ar trebui să plătim de acum impozite și conform veniturilor pe care poate le vom avea după integrarea în UE. Sau, de ce nu, să plătim anticipat impozite mai mari pe salariile pe care le vor avea nepoții noștri atunci cînd după blocuri nu vor mai fi lanuri de porumb, ci întinderi de vile și autostrăzi.

Tac'su
pe valoarea adăugată

Înavuțirea feminațiunilor

Cu ceva ani în urmă, în Craiova se parașuta doar cu hainele de pe ea o fată modestă și cuminte din Pucioasa. O chema Maria. Scopul: să-și ia o diplomă în horticultură și, în măsura posibilităților, să-și țină hainele pe ea. Cel puțin pe jumătate, scopul a fost atins, fata luîndu-și diploma. Cealaltă jumătate a obiectivului a fost însă zădărnicită de un fost colonel de Securitate. Care, în schimb, a ajutat-o să înceapă după absolvire o carieră de cercetător științific la Stațiunea Cartofului de la Mîrșani, unde tînăra și colonelul îmbinau utilul cu plăcutul și cartoful cu legume de forme ceva mai cilindrice. Astfel, revoluția din decembrie '89 a prins-o pe fătucă într-o poziție de invidiat, de care se bucura, v-ați dat seama, chiar colonelul de Securitate de care vorbeam. Și s-a bucurat, săracul de el, vreo 3 luni, timp în care a stat ascuns de furia revoluționarilor în apartamentul fetei. După ce evenimentele s-au mai răcit (în termeni erectili, fenomenul s-ar chema altfel), cei doi au luat noua lume în piept și s-au băgat în biznisuri. Tînăra de mai ieri, devenită între timp doamna Maria Schultz, a început biznisurile, desăvîrșindu-și cariera științifică (cu un doctorat căpătat întocmai și la timp) și înscriindu-se, pe vremea lui moș Diaconescu, în PNȚCD. O vreme, afacerile n-au mers. De mișcat, biznisurile au început să miște numai după ce PSD-ul a revenit la putere, iar doamna Maria s-a reorientat, ca politician și ca om de afaceri, spre doctrina social-democrată. Sfătuită în continuare de mentorul său spiritual, Maria a dat prima lovitură cumpărînd serele de la Codlea. Prima rată pe care a plătit-o a fost și ultima, iar în scurt timp datoriile către furnizorii de gaze, electricitate și alte servicii au ajuns la 1.000 de miliarde. Dar chestia asta n-are nici o relevanță, căci, lucru știut, în afaceri primul pas, numit de noi **pasul 1**, e mai greu. Să-i vedem pe următorii și să ne speriem împreună de cît de ușori au putut să fie. Iată pașii: **pasul 2.** Se pun gaj serele de la Codlea și se cumpără fostul IAS Castelu din Constanța; **pasul 3.** Obiectivul Castelu se pune gaj și se cumpără serele de la Oradea; **pasul 4.** Se pun gaj serele de la Oradea și se cumpără Piscicola Dunăreni din Dolj. La toate unitățile cumpărate prin suveica gajului, datoriile către furnizori duc zi de zi o luptă aprigă cu datoriile către stat, fiind unele mai mari decît celelalte. Ceea ce ne confirmă o mai veche bănuială: la unele femei, mai ales la acelea din PSD, mărimea contează. Însă numai cînd vine vorba de ce-ți intră în buzunar, nu și de ce-ți iese.

Codlea Răutu

Cazinou de forță majoră

Nu de mult, PSD-ul a organizat conferința „Descentralizarea în România", o chestie foarte interesantă la care au participat nume alese precum președintele Consiliului Europei, Herwig van Staa, și președintele Consiliului Județean Ilfov, Bebe vă-n Stat. La conferință a mai venit și Gabriel Oprea, care s-a remarcat prin faptul că, în toiul unui interviu, unul dintre subalternii săi s-a aplecat pentru a-i culege o scamă de pe pantaloni. Dar să ne întoarcem la Bebe și să încercăm să elucidăm misterul prezenței sale la conferință. Greu de elucidat misterul ăsta, avînd în vedere cel puțin limba în care s-au purtat discuțiile, alta decît cele două cunoscute de Bebe: căruțeasca (avansat) și tractorista (mediu). Poate o fi fost atras de locul unde s-a ținut conferința: Cazinoul din Sinaia. Interesantă locație pentru o discuție serioasă, nu credeți? Păcat că PSD-ul nu a ales clubul de striptiz de peste drum, că atunci poate veneau și Oprișan, și Mischie. Sau linia de centură – atunci sigur veneau și Vanghelie, și Piedone.

Ilfov și Petrov

Din nou la cassă

– bîrfe economice –

Grecea are un efect care îi poartă numele

Yasser ArAPAPS mergea pe stradă, cu mîinile în buzunare, cînd, deodată, a simțit că mișcă ceva în buzunarul stîng. Măi, să fie! Ce să fie? Să fie adevărat? Cum o fi ajuns aici? Să încapă Ovidiu Grecea în buzunarul meu stîng? În buzunarul ăsta (stîng, dacă bine s-a reținut) se afla o *notă* în care se ziceau niște lucruri cu privire la consecințele afirmațiilor făcute de Ovidiu Grecea pe postul Antena 1, în ziua de 17 mai 1999, asupra Băncii Internaționale a Religiilor. E drept că afirmațiile sînt deja vechi (ca și Grecea), consecințele vechi și ele, însă nota era nouă și se afla în buzunarul meu stîng – cine știe cum o fi ajuns acolo?! Ei bine, pe vremea aceea, Grecea era șef la AVAB și declarase la Antena 1 că BIR se află sub supraveghere specială. Atît le-a trebuit depunătorilor să audă că, în următoarele zile, se și aflau în fața ghișeelor băncii. Documentul din buzunar, semnat și ultrasemnat, demonstrează negru pe alb că „efectul Grecea" a produs pagube băncii în valoare de 108 miliarde de lei. Ca să vezi cîte poți afla atunci cînd îți scoți mîinile din buzunare.

Sighișoara are un pesedist care îi poartă sîmbeTVe

Dacă nu știați (și ce motive ați fi avut să știți?), Miron Mitrea s-a născut (fiindcă este clar că Mitrea s-a născut) în Sighișoara. Aparent fără nici o legătură, la una din ședințele de anul trecut ale Consiliului Local Sighișoara, s-a discutat printre altele despre înființarea unui post TV local. Ce post? – au întrebat unii sau alții, ceva mai naivi. Răspunsul venit dinspre Mitrea a spulberat orice undă de naivitate: Prima TV Sighișoara. Prietenii știu de ce. Și e posibil ca aceiași prieteni să mai știe ceva: că la ședințele pesediste de taină din Sighișoara își tot face apariția, pe patru roți, autoturismul Mercedes cu numărul de înmatriculare B-96-CNA. Aha, e băgat și Consiliul Național al Audiovizualului – și-au zis unii sau alții, ceva mai naivi. Așa că Yasser ArAPAPS a pus mîna pe e-mail și l-a întrebat pe Ralu Filip, președintele CNA, care este adevărul despre acest autoturism. Și, spre dezamăgirea lui Y.A., adevărul este că CNA nu deține autoturisme Mercedes. Cin' să fie, atunci? Pe data viitoare, atunci!

Adam de la Transporturi și MEVA

La Drobeta-Turnu Severin a existat cîndva, și încă mai există, o întreprindere cu numele MEVA și cu renumele că se lăsa țepuită de fel și fel de căpușe care o furau cu vagonul. De altfel, nici nu se putea fura altfel de la MEVA, avînd în vedere că profilul întreprinderii era, și încă mai este, tocmai „reparații vagoane". Pe vremea lui Băsescu, Ministerul Transporturilor a măritat MEVA cu niște americani de la firma Trinity. Nici sub americani întreprinderea n-a prosperat – așa că aceștia au lăsat-o în plata domnului. În plata domnului Mitrea, căci dumnealui este acum ministrul Transporturilor. Iar MEVA a fost revîndută lui Cristian Burci, șeful de la Mitrea TV, ceea ce a schimbat puțin datele problemei și a modificat esențial datele contabile: întreprinderea are în prezent un contract baban cu CFR-ul privind repararea a peste 700 de vagoane anual.

Yasser ArAPAPS

So
mai kărăs, domnu' zearist? Fal
ma nasul kă kărdem tume te ajukărăn-ma
(Îmi pare rău că v-am făcut să aşteptaţi). Mangau tumengă iertimos (vă cer iertare), dar m-am inervat cu poliţaii ăştilea care-a ne-a declarat moarte păn acte dă deces. Ruditu me te iertin ma, ci sîmas kanesa oce (Vă rog să mă iertaţi, nu am fost atentă), da acuma zi, băiatu, lasă vrăjeala cu zearu, pă care ne vrei? Pă mine sau pă prinţesa asta din spate? Hai, 50 de mii scurtu, că te văz de la oraş, domnu Eugene!

Două doamne care au lansat primele pe stadioane programul „Cornetul şi laptele, băieţii!" revoltate că au fost declarate decedate cu acte, pentru că ele n-au avut buletin în viaţa lor

Din lumea celor care nu cuvîntă

Încă un argument pentru votul uninominal

Doamna parlamentar Olga Voinea (fosta Anastasescu) a intrat in Parlament în urma alegerilor din 2000 la frageda vîrstă (politică) de 28 de ani. La momentul intrării în Parlament pe listele PSD din partea PUR la circumscripția Galați nu avea nici cea mai mică experiență politică. Membru relativ recent în PUR, fără să fi locuit sau să fi avut vreo tangență cu județul Galați a fost așezată pe un loc eligibil pe listele PSD. Oricum, poate că PUR a intenționat să promoveze tineri de valoare altfel nu s-ar explicat decizia partidului. Să vedem însă cum a reprezentat doamna Voinea interesele gălățenilor în Parlament. Doamna Voinea a luat cuvîntul de fix două ori. O dată în deschiderea Parlamentului, fiind cel mai tînăr deputat, cînd a citit prezența. Și încă o dată cînd a depus jurămîntul. Doamna Voinea a fost implicată în patru inițiative legislative, din care două respinse și fără legătură cu circumscripția, iar din celelalte două nici una nu are cea mai mică legătură cu județul Galați sau cu interesele alegătorilor domniei sale. Singurele activități notabile ale doamnei Voinea au fost să se recăsătorească cu un coleg de partid și să nască un copil. Activități de altfel lăudabile, dar nu suficiente pentru alegători. Doamna Voinea a avut o prezență mai mult decît sporadică prin circumscripție și de curînd a decis să se angajeze la firma Siemens și să reprezinte interesele acelei firme cu diverși clienți, în special ministere. Și în tot acest timp doamna Voinea este plătită în continuare de către contribuabilul român, și probabil că se așteaptă și la o îndemnizație după ce se va lăsa de parlament și de ce nu, și o pensie grasă pentru munca foarte grea depusă. Și, orice s-ar spune, să știți că specialiștii susțin că e stresant să nu faci nimic! După cum merg lucrurile, după ce nu a făcut nimic pentru județul Galați, doamna Voinea poate foarte bine să prindă un loc eligibil pe o listă în altă circumscripție. Și, astfel, nu va face nimic și în alte județe ale țării!

Deputatul melcilor

Prostia ca metodă de lucru

Mă numesc Horaţiu Mălăele. Sunt membru al Uniunii Artiștilor Plastici și, după toate aparențele, om. Într-o neagră zi, dorind ca tot românul să îmbin în mod nefericit inutilul cu neplăcutul, mi-am întins rufele (pictura, caricatura, grafica) în curtea Scenariului României. Două-trei găini – aflate sub pragul admis de inteligență – din ograda cîtorva ziare, altfel respectabile, au amestecat lungimea autorității Senatului cu lungimea organului creator al cîtorva nuduri din expoziție. Raportul lungimilor a stârnit o vomă pe termen scurt, ce a pătat manșetele sus-amintitelor ziare, răsucind în morminte ce a mai rămas de răsucit din Picasso, Brâncuși, Dali, Manet, Courbert, și tot așa până în Grecia antică. Ca reacție la această greață binefăcătoare, secretarul general al Senatului mi-a scurtat perioada de expunere. Cu ea scurtată, las moștenire Senatului desenul alăturat, iar galinaceelor, acest relevant distih: „Infinite-s, zice versu',/ Prostia și Universu'"

Horaţiu Mălăele

Morţii vii ai surorii Matilda

„Venit din Oldova. Soţ pneumonie. Soţ mort. Al doilea, pneumonie. Al doilea, mort. Mutat în Lizeanu cu chirie. Ars casa. Ars baba. Eu pe stradă." Aceasta este povestea unui mort din salonul de urgenţă. Din Salonul de urgenţă al Spitalului Municipal Bucureşti. Acolo stau oamenii ce şi-au pierdut identitatea. Sora şefă Matilda are Unitatea de Urgenţă plină de astfel de oameni ce sînt morţi pentru Primărie, Poliţie şi pentru mine. „Dan Popescu, profesor de sport, a stat în casă naţionalizată. Dat afară. A stat luni de zile prin faţa primăriei. Disperat. A pierdut slujbă, a pierdut tot. A cerşit. I-au degerat picioarele. Cangrenă umedă. I-am spus că-i amputăm picioarele. Nu a vrut. I-am spus că va muri. A semnat. De atunci zice aşa: «Popescu e al lui Matilda, că Matilda i-a tăiat picioarele!» I-am dat un cărucior de handicapat… dar ce făcea? Cerşea pe Bulevardul 6 Martie, şi pe banii lui cumpăra, bea, dădea telefon la taxi şi venea cu taxiul acasă, la spital. Era boier. Era beat şi scandalagiu. Şi-a pierdut căruciorul. I l-am dat pe al doilea şi i-am spus că dacă mai bea şi vinde căruciorul nu-i mai dau un al treilea şi-l las în pat. Şi, bineînţeles, a făcut cum a vrut el. Acum stă liniştit în pat." Sora şefă Matilda le face acte. Dă telefon acolo, dă telefon dincolo. Nimeni nu e prea operativ pentru nişte morţivii. Mai bine ar fi morţi-morţi. Un alt om din Moldova. Venit pe Urgenţă. Aproape mort-mort. Nimeni nu-i mai dădea vreo şansă. Omul îşi revine. Dar nu mai are nimic. Nimic. Rudele îi luaseră averea. Identitatea. Sora şefă Matilda deşiră firul. „Dom'le, a declarat la Poliţie adresa spitalului şi Poliţia i-a făcut buletin pe adresa spitalului. Ani de zile poştaşul îi aducea pensia aici. Dormea pe băncuţe. Doar de Crăciun şi Paşte îi dădeam un pat, că era mai liber spitalul. Banii de pe pensie îmi cerea să-i ţin ascunşi. Ajunseseră o sumă, fiindcă el nu plătea mîncare, nimic. N-o să credeţi, dar cînd i-am făcut rost de un loc la un azil pentru bătrîni, fiind un om cu ceva venituri, nu şi-a cumpărat nimic. Nici o pereche de papuci. Nimic. ÎI era frică să nu rămînă fără bani." În faţa sorei şefe Matilda toţi morţii vii sînt egali. „Cum să vă spun, staţi de vorbă cu ei. Ei se poartă ca şi cum li s-ar cuveni toate astea. Strigă la noi, îşi cer drepturile mai rău decît oricine." O femeie stă pe un pat. Cînd o vede pe sora şefă Matilda sare: „Să nu mă dai la căcăcioase! Că eu merg pe picioarele mele!" Este moartă. Moartă-moartă, cu certificat. Nepoata ei a bătut-o. Apoi, a chemat ambulanţa. A dus-o la nebuni. A mers la morgă şi a identificat un neidentificat. A îngropat o neidentificată. A luat ajutorul de deces. A vîndut casa. Moarta vie a fost transferată de la nebuni la Municipal. Analize, operaţii. Sora şefă Matilda a găsit trei vecine de-ale moartei ca să spună la Tribunal că e vie. Procesul e pe 15 februarie.

Eugen ISTODOR

Furt grosolan la agramaj

Dragu domnule preşedinte de la bloc, vă rug săm scuzaţ ne participarea obligatorie la şedinţă întru cît la data de 7 a dooa fev. nu mam putut să mă scol din bae întru cît apa a în-gheţat pe de-asupra şi abea la data de 9 a dooa s-a desînghеţat. Îm pare rău că nu-am putut să viu şi sper să particip la urmăritoarea şedinţă de la bloc întru cît aş aveea nişte propuneri învederea înbunătăţirii. Io sîn in ventator şi-am in ventat o in venţie cu rezistenţă de reşou care s-e montează sup floarea de la duş şi transformă fulgii de zăpadă care cade de la duş în apă caldă. Aş vrea să prezint in venţia mea cu speranţa că, dacă ne re branşăm la curentu electric, o să putem şi noi, blocu BL. Z9, să facem în sfîrşit sex sup duş, că neam săturat să ne iubim în mijlocu naturii în igluu din hol. Ne participînd la adunarea din 7 fev, aş vrea să vă rog săm spuneţi ce s-a hotărît locatarii: trecem şi pingunii la între ţinere?

Asociaţia de blocatari

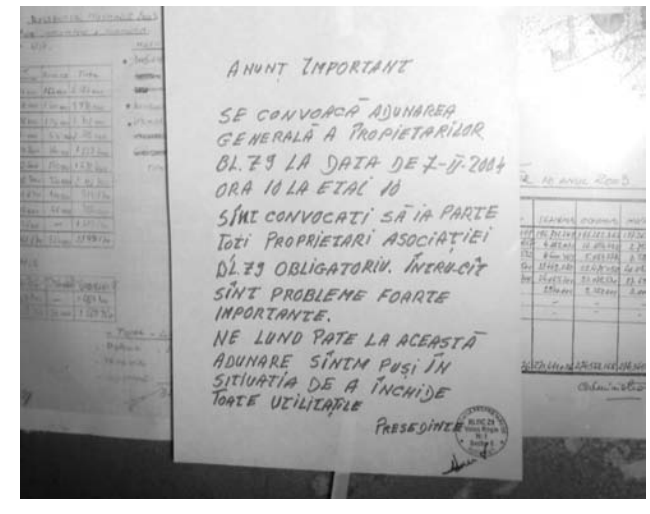
ANUNŢ IMPORTANT
SE CONVOACĂ ADUNAREA GENERALĂ A PROPIETARILOR BL. Z9 LA DATA DE 7-II-2004 ORA 10 LA ETAJ 10
SÎNT CONVOCAŢI SĂ IA PARTE TOŢI PROPRIETARI ASOCIAŢIEI DL Z9 OBLIGATORIU. ÎNTRUCÎT SÎNT PROBLEME FOARTE IMPORTANTE.
NE LUND PATE LA ACEASTĂ ADUNARE SÎNTEM PUŞI ÎN SITUAŢIA DE A ÎNCHIDE TOATE UTILIŢILE
PREŞEDINTE

Răspunsuri la scrisori

Ion Vasile (Slobozia): Desigur, ideea de a da statul în judecată este atractivă. Dar trebuie să aveţi capete de acuzare clare. Nu cred că aveţi şanse dacă pur şi simplu spuneţi că e un stat mafiot. Oricum, noi vă ţinem pumnii şi poate venim şi la proces!

Ion Curtean (Gherla): Felicitări tardive pentru monumentul dedicat victimelor comunismului din Aluniş! Se cam aşterne uitarea peste numele celor care au plătit cu viaţa sau cu libertatea faptul că nu s-au lăsat îngenuncheaţi de comunism.

Dumitru Iova (Brabeţi, Dolj): După cum relataţi faptele, se pare că poliţiştii din comună ar vrea să ascundă vinovaţii pentru jaf. Am înaintat scrisoarea colegilor mei de la Biroul de Investigaţii.

Gheorghe Mateiaş (Milova, Arad): Am primit sugestiile dumneavoastră şi mi se par potrivite. Le voi împărtăşi şi colegilor mei.

Soarea Floarelui (Iaşi): Datele au ajuns la cei care elaborează *Lista lui Secu.*

Mircea Georgescu (Bucureşti): Aţi fost trecuţi pe lista susţinătorilor Monumentului.

Marcu Darius (Oradea): Aveţi dreptate în ceea ce priveşte motivaţiile profund pămînteşti ale unor membri ai clerului.

Elisabeta Amăriuţei (Bucureşti): Am luat act de neplăcerea cu pricina şi de actele ce o însoţesc!

C. Ciortan (Roman): Ştim cît de greu o duc pensionarii în ziua de azi. Singura soluţie pentru schimbare, la îndemîna fiecăruia, este votul!

Vlad I. Mirescu Tudor (Bucureşti): Caricaturile trimise exprimă o foarte sănătoasă atitudine politică şi civică.

Holden Caulfield (Timişoara): Primit textele. Oare nu ar fi mai simplu dacă le-ai trimite pe e-mail? Iaca, din nou, adresa: morar@catavencu.ro.

Tauber Ernö (Băile Herculane): Am primit „aberaţiile" şi vă mai aşteptăm cu alte contribuţii.

Alexandru Popa (Bacău): Ciudăţeniile referitoare la Loterie le vom cerceta cu atenţie!

Preot Dincă Marius (Troianu, Teleorman): Vom încerca să aflăm de unde se pot obţine DVD-uri pentru sate. Sperăm că Ministerul Culturii şi Cultelor nu glumea cu acea propunere.

Ioan Iureniuc (Cornu Luncii, Suceava): Observaţii foarte juste! Poate ne vor folosi!

X (Tîrgşor): Am primit. Scrieţi din nou şi nu veţi regreta.

Ioan T. MORAR

Săptămîna străinilor

Curtea Supremă din Massachussetts a legiferat, pentru prima dată în istoria SUA, căsătoria între homosexuali. Se pare că din toată Curtea au contat mult doar primele trei litere! ● Mare dispută în Parlamentul britanic: de unde-i, de loc, Robin Hood? Unii spun că sînt siguri că ar fi de prin Nottingamshire, alţii, mai mulţi, că nu, că e de la ei, din Yorkshire. De fapt, ar trebui spus adevărul, chiar dacă acesta îi va durea pe englezi. Robin Hood nu este decît Toma Alimoş, haiduc din Ţara de Jos, emigrat de frica poterei! ● La aeroportul din Atena s-a declanşat alarma cînd detectorul de metale a „simţit" centura de castitate pe care o purta o femeie britanică. În faţa poliţiştilor, „suspecta" a povestit că soţul ei i-a impus centura ca să fie sigur că nu-l înşeală în timpul sejurului din Grecia. Probabil că dacă ar fi fost controlat şi soţul ei, un detector de lemne ar fi sesizat doaga lipsă! ● În SUA, pe Fox TV se va desfăşura un *Big Brother* destinat piticilor. Zece femei pitice şi zece cu înălţimea normală îşi vor disputa, în direct, inima unui bărbat celibatar de 1,34 centimetri. Ca să nu fim învinuiţi de incorectitudine politică, vă rugăm să găsiţi dumneavoastră toate glumele cu pitici care se potrivesc aici. Iar dacă nu se potrivesc, desigur, nu e vina noastră, încercaţi şi altfel! ● În Suedia a fost pus la punct primul pat anti-sforăit. Sistemul ar trebui importat de urgenţă şi pentru Parlamentul României, pentru că există unii parlamentari sforăitori care-i împiedică pe alţii să doarmă!

AgenCIA de presă

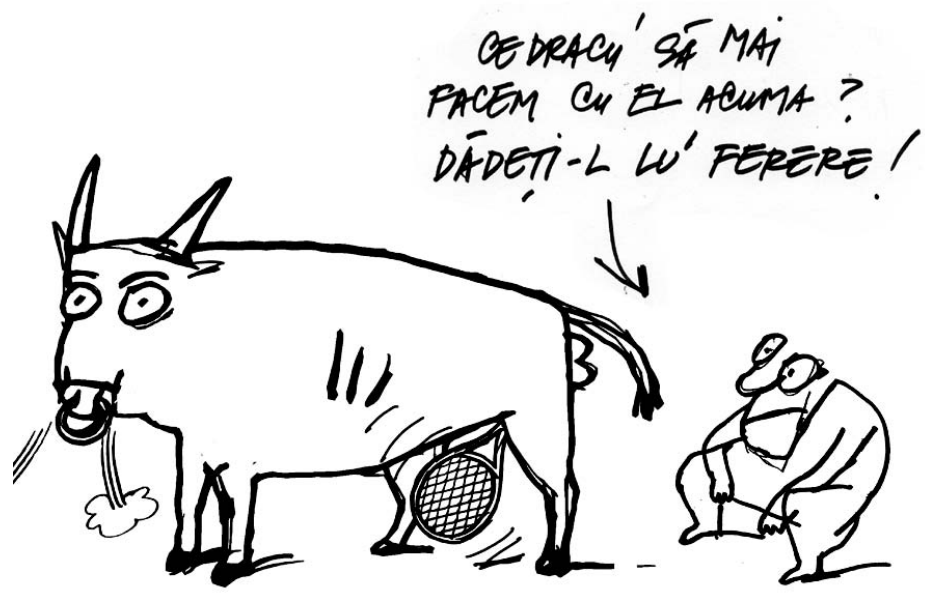

Valea Jiului egal Jalea Viului

Dan Ioan Popescu nu s-a mai putut abţine şi le-a oferit minerilor disponibilizaţi 160 de milioane de lei plăţi compensatorii, plus 6 milioane de lei lunar încă doi ani. Deci, ce super-afaceri vor înflori în Valea Jiului, puse la cale de minerii proaspăt îmbogăţiţi? E, or să se mai cumpere nişte televizoare noi – şi pe urmă iar or să iasă pe stradă cu portretele lui Ceauşescu, evident!

Miron Bicozma

Căpitan la 15 ani de puşcărie

Un deţinut a solicitat Căpităniei Portului Constanţa date pentru construirea unei ambarcaţiuni cu care să navigheze pe mările lumii. Spicuim din epistola argonautului intrat la apă: „La noi în facultate, tot la secţia Căi de comunicaţii, colegii mei lucrează la un tunel subteran. M-am săturat să mai iau catarge în pupa şi prova. Deţin şi ceva materiale de construcţii: trei cuie bătute-n cap şi nişte schiţe tatuate pe-un coleg."

Dricul „Mircea"

Ghinion Iliescu lovește din nou!

La cîteva ore după ce a plecat preşedintele Iliescu din Indonezia, ţara vizitată a fost lovită de un cutremur de 6,9 grade (enorm pentru un cutremur, infim pentru un Văcăroiu)!

Comitetul Epicentral

BCR – o bancă în care banii se ţin la ciorapul badigarzilor

Plec vineri seară din redacţie şi, trecînd prin parcarea BCR de la Universitate, îmi cad ochii direct în portbagajul deschis al unui Cielo cu ecuson de presă „Poliţia Română". În jur, nimeni. Aşadar, capota ridicată, lumina aprinsă, două baxuri de ulei, o umbrelă, o lopată, două pungi mari de Metro (în care nu m-am uitat) şi ceva mizerie. Am fost mîndru, înţelegeţi-mă, la urma urmei descoperisem o spargere şi simţeam nevoia s-o raportez cuiva. Mă reped hotărît către intrarea somptuoasă a băncii, fier forjat şi geam securizat, încercînd să nu scap din ochi locul infracţiunii. Ciocănesc insistent ca să atrag atenţia badigarzilor. După cîteva minute, unul catadicseşte să scoată vîrful nasului afară şi să asculte plictisit care-i treaba. Ţine uşa crăpată, cît să-şi dezvăluie doar 20% din faţă şi are aerul c-a ieşit de la duş. „Mda, îhî... da, dom'le, e maşina la un director d-aici." Se-ntoarce către colegul care urmărea concentrat la un teve micuţ gala *Local Kombat* pe PRO TV: „Ia zi, bă, a cui e?" Cel dinăuntru răspunde sictirit, fără să scoată capul din teveu: „Ce ştiu eu, bă, e la unul dă pă la etaju' 3, da' nu vine pînă luni p-aici." Încep deja să mă simt prost şi insist să fie sunată Poliţia, mai ales că sesizasem nişte amprente proaspete pe capota prăfuită. Badigardul dă din cap plictisit şi-mi împinge uşa-n nas. Apuc să zbier că ar fi bine măcar să vină şi să închidă portbagajul. Uşa se trîntește cu zgomot, fără să lase să se audă vreun răspuns. Plec şi, în timp ce mă mai benoclez puţin prin portbagajul Cielo-ului, îmi amintesc dintr-o dată că astă-toamnă badigarzii ăştia păzeau BCR-ul în şlapi chinezeşti, încălţaţi direct peste ciorapii flauşaţi.

A.I.

Olimpicii românii au ieşit la un MIG şi-o bere

Aflat într-o vizită împreună cu o echipă de olimpici, un român a sustras din sediul Eurocontrol din Bruxelles un CD unicat care conţinea simulări de zbor. Autorităţile şi-au dat seama că autorul furtului este un român la recuperarea CD-ului, după cojile de seminţe simulate pe jos în cabina pilotului, precum şi după acuzaţia de simulare de viol cu perversiuni a stewardesei. Ca să nu mai pomenim de proba numărul 3: simularea s-a sfîrşit cu prăbuşirea MIG-ului într-un lan de lucernă de lîngă Căţelu.

Angela Simulea

Coana Mita biciclista a căzut şi şi-a rupt Budapista

Poliţia anchetează cazul unui şofer de expres care a luat şpagă 10.000 de lei de la un pensionar pentru a-l duce fără bilet din Berceni pînă la Restaurantul „Budapesta". Probabil că suspiciunea poliţiştilor a fost pricinuită de destinaţie. Ce pulanul meu să caute un pensionar la Restaurantul „Budapesta"? Dosar penal, tăticu'! Dacă ar fi coborît la Obor sau la Circul Foamei din Pantelimon, mai înţelegeam... Bine că tataie nu a cerut să meargă fără bilet pînă la staţia Casino Victoria sau Sofitel, că mai făcea naibii şi puşcărie.

Pensiune imposibilă

Jurnalul lui Tetelu

Va ține partidul 100 de ani? Cît timp vor exista Micky Șpagă, Tetelu și Hrebenciuc, speranța va muri prima. Urmăriți noi aventuri palpitante din campania PSD!

9.20: AM FOS LA CORNU ÎN PELERINAJ CU ORGANIZAȚILE LOCALE ALEI MAFIIEI ȘI AM ÂNCONJURAT DE 3 ORI CASA U' ADELU. MAMĂ, A FOST UN FRIG VIIC-ENȚ-UL ĂSTA CÂN A FOST CALD! CĂ A DĂDUT ADELU DRUMU LA AERUUL CONDIȚIONAT DIN PĂDUREA DE LA CORNU CA SĂ ȘKIEZE – ÎNCÎȚ A DISPĂRUT PE LOC DROPIEA ȘI DINOZAURU ĂLA PITIC CU UN SINGUR COI CARE APĂRUSE LA CORNU DIN CAUZA CĂLDURI DELA AERUUL CONDIȚIONAT. A, ȘI DIN CAUZA FRIGULUI ARTIFICIAL, CICA APĂRUT ACUMA PINGUINIII LA CORNU – DA AI DRACU A SUFERIT MUTĂȚIII: ȘI ZICE PINGUIN MIC DOBROGEAN, DIN ZPECIA „PINGUINULUI CRETIN DE SAHARA"!!!

11.20: AM CHELTUIT PRIMUL MILION DE DOLARI PT. CAMPANIEA PARTIDULUI: AM FĂCUT O ȘAPCĂ CU PSD, PE CARE AM UITAT-O ÎNTRUN TAXI.

12.20: CÎT ÎNSEAMNĂ UN MILENIU ÎN PARAI ?? DAR ÎN EURO?

15.20: AM AVUT O GROAZĂ DE TREABĂ SĂBTĂMÎNA ASTA: A TREBUIT SĂ TREC PE LA ORGANIZAȚIA DE YETI A MAFIIEI, CĂ LI SA STRICAT VECEU (SE UMPLUSE DE CHILOȚI CU „PSD"). ȘI LA ORGANIZAȚIA DE ÎNTELEGTUALI A MAFIIEI SÎNT PROBLEME: NU MAI SÎNT ACORDEOANE!! AI DRACU ÎNTELEGTUALI ĂȘTIA DIN PSD, STRICĂ CÎTE 100 DE ACORDEOANE PE AN PE SIMPOZIOANE!

21.20 ÎN SFÎRȘIT! AM ÎNSEMINAT-O PE GHEORGE IUBITĂMEA!! A FOS FRUMOS: AM ÎMBĂTAT-O, AM DUS-O ÎN GRANSONIERA MEA CU 2 ETAȚE ȘI AM ÎNSEMINAT-O CU LĂUTARI. DOAMNE, CÎT DE ROMANTIC: EU O ÎNSEMINAM ÎN TIMP CE LĂUTARIII CÎNTA „MACARENA" LEGAȚI LA OCHI DE CALORIFER ȘI I BĂGAM SUTE DE PARAI ÎN FUND ÎN TIMP CEI ȘOPTEAM LA URECHE „TE IUBESC, CURVO!" EAR EA PLÎNGEA ȘIMI STORCEA COȘURILE DE PE FUND CU UNGHIIIILE DE LA PICIORE ȘI MI LE USUCA CU FEONUL!! AM PLÎNS AMÎNDOI CA DOI COPIII DE MÎNGI. CÎN MAM TREZIT ȘI IO DIN BEȚIE, MEHM DAR SEAMA CO ÎNSEMINASEM DE DOUĂ ORI, DA ÎN C_U_R!! CURVA!!!!

23.1e RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AȘ VREA SĂ AM CEVA CE NO SĂ AM NICIODATĂ!!!

Munca cu cartea

Fii prost și ia cartea asta!

Prietenii îmi spun că sînt prost. Nu mă folosesc de chestia asta. Sînt autist în multe treburi și nu am ce le spune. Pe anumite teme, ei ar trebui să mă ocolească. Văzînd o carte, mi-am descoperit și o fudulie: uite, mi se potrivește cartea lui Martin Page*. Și nu pentru că dacă te faci prost înseamnă că te dovedești inteligent. Cum spune pe coperta cărții. Prostia ca mască, vezi, Doamne! Că e frustrant să te tot dai deștept printre proști, că tot nu-i scoți din ale lor. Sigur, ideile astea există în aventura eroului Antoine, dar nu mi-a prea păsat de ele. Nu din astea mi-am alimentat eu abnegația, ci din rețeta simplă a lui Antoine. Întîi că și el era un pic autist. Și cam fără noroc. Și predispus la prostie. Era, prin micile alegeri de fiecare zi. Știa mărunțișuri, dar nu strălucea în nimic. Vrea să se sinucidă „cu carte" și frecventează un curs în domeniu. Are prietenă ce se însemințează și apoi se dă în mașinuțe ca să se fixeze spermatozoidul. Așa că a testat încă o formulă de viață: prostia. Cărți împachetate, televizor, muzică lejeră, belșug de monopoly, medicamente de relaxare, E-uri în alimente, tras de fiare. Mă rog, acum Antoine e mai simpatic. Ca să ne dăm noi, cititorii, intelectuali. Și face și bani. Ei, asta mi-a plăcut. Deștept era de doi bani. Prost de mii de franci. De asta cred că mi s-a potrivit cartea lui Page. Fiindcă pe lîngă faptul că sînt prost, mai sînt și în faza cînd vreau bani. Culmea prostiei, însă, nu-s așa deștept ca să devin invizibil de prost ca Antoine. Astea-s limitele mele. Prost de prost ce sînt.

Eugen ISTODOR

* **Martin Page, *M-am hotărît să devin prost*, Editura Humanitas, 2004.**

Cronica pe lîngă teatre

Omul potrivit la focul potrivit

Normalitatea e o prostie, desigur, iar repetiția este mama alienării, adică tot o prostie. Să fii bărbat (măcar în aparență) și să citești în fiecare zi, de dimineață pînă seara tîrziu, același ziar, cu aceleași știri nenorocite, nu e cel mai bun lucru care ți se poate întîmpla în viață. Să fii femeie (cel puțin, asta e impresia) și să călătorești în fiecare zi, de dimineață pînă seara tîrziu, între bucătărie și dormitor, și în bucătărie să te aștepte aceleași discuții tîmpite, și în dormitor să nu te aștepte nimic bun din partea bărbatului *aparent* – ce viață mai e și asta? Una normală? Bărbatul acesta se numește Hans și femeia este soția lui. Olga și Kurt sînt copiii lor, ajunși la pubertate. Kurt încearcă să își amintească propria-i naștere – e, oricum, altceva decît să citești ziarul și să decupezi știrile macabre. Olga se privește în oglindă și nu reușește să se vadă decît pe bucăți. E o ființă fragmentată căreia îi este refuzat întregul. Olga și Kurt sînt ființe vii, ei ard, îi ajută și focul. Un piroman disperat este Kurt: el își aruncă privirile în foc, ore în șir, pentru a-și aminti (ghicind) cum și de ce s-a născut. Olga are o intuiție izomorfă incendiului, ea știe (fără să știe) că, uneori, nașterea nu-ți mai folosește la nimic. Kurt își incendiază, la propriu, chipul, își incendiază sexul și conștiința, culcîndu-se, dement și incestuos, cu Olga. Împreună vor face multe case să ardă. Așa înțeleg acești noctambuli piromani, acești *foctambuli,* să lupte împotriva normalității, transformînd-o în scrum. Părinții lor sînt reci, și deja morți, ei sînt niște morți în viață. Tot Kurt va fi acela care va rezolva situația, omorîndu-i în somn, fiindcă niște morți în viață nu merită să moară decît în somn, somnul (mai ales cel fără vise) fiind el însuși o fază pregătitoare în acest sens. Spectacolul*, în registru cinematografic, este halucinant, cu o scenografie luminoasă și o muzică minunată. În pielea personajului Kurt, Marius Manole face un rol mare, dînd dovadă de o *focvacitate* extraordinară.

Iulian TĂNASE

* ***Chip de foc*, de Marius von Mayenburg; Regia: Felix Alexa; Scenografia: Diana Ruxandra Ion; Muzica: Ada Milea; cu: Adriana Trandafir, Marius Manole, Antoaneta Zaharia, Liviu Timuș, Pavel Bartoș. Teatrul Oden.**

Rebele arte

Un start în mai multe direcții

Venit dinspre ținuturile tumultuosului Apostu, Ionel Ișstoc este un sculptor care nu se aseamănă cu înaintașul său decît printr-o anumită candoare și, poate, prin varietatea mare de abordări ale formei, prin absența șovăielilor stilistice. Personala de la Galeria Prometheus* prezintă un sculptor matur, bine decupat din generația sa, pornită mai degrabă pe fronturi mercantile. Definind polii lui Ișstoc, Aurelia Mocanu identifică *tensiunea* și *smerenia* și oferă o bună cale de citire a expoziției. Eu aș traduce *tensiunea* în *forță*, dar o forță bine cenzurată, caracterizînd un introvertit. Am citit recent ecourile expoziției Brâncuși de la Tate Gallery din Londra și am descoperit opinia unui ziarist care era dezamăgit de simplitatea marelui sculptor. Asta demonstrează clar că semnatarul opiniei cu pricina nu înțelegea că Brâncuși a condus o revoluție a simplității, nu o simplitate săracă, ci una a esenței. O simplitate esențială. Și modul în care influențează Brâncuși sculptura se trage tocmai din această căutare a formei simple care se zbuciumă în materialul polimorf. Păstrînd, desigur, proporțiile, se poate depista în ceea ce face Ișstoc un efort de degroșare necontenită a materialului pînă la puritatea formei. O sacrificare a dorinței de a spune totul, deodată, exploziv, tensionat, în favoarea unei smerenii a formei simple. Inventivitatea caldă, impulsul creativ al momentului sînt rafinate de o meditație rece, cerebrală. Ceea ce prezintă acum poate fi un punct esențial de pornire în mai multe direcții. Sper să o aleagă pe cea mai productivă. Cred că dacă nu va ceda (prea mult) tentațiilor comerciale, Ișstoc poate fi unul dintre sculptorii importanți care începe deja să se contureze. Cu forță, cu talent, cu siguranță.

Ioan T. MORAR

* **Ionel Ișstoc, Expoziție de sculptură și desen, Galeria Prometheus.**

Show biz da' culți

Și-am încălcat pe-o șa

● Pe fondul scandalului privind adopțiile internaționale cu care se confruntă guvernul, dl Nicolae Manolescu trage o concluzie pe cît de amară, pe atît de adevărată (v. *România literară* nr. 4): politicienii români au încălcat, încă de la începutul perioadei moderne a istoriei României, tratatele internaționale. Exemplele dlui Manolescu sînt clasice: Unirea de la 1859 s-a făcut prin încălcarea (e drept, parțială) a Convenției de la Paris privind organizarea Principatelor Române. Convenția prevedea pentru Principatele Unite ale Moldovei și Țării Românești doi domni și două guverne. Cum nimeni nu și-a închipuit că același domn poate fi ales în cele două țări, am reușit, pînă la urmă, să ieșim și cu fața curată, și cu Unirea făcută. Dl Manolescu mai dă două exemple: Pacea de la București (apr. 24/mai 17, 1918), pace care era un fel de trădare față de Antantă, și problema revizuirii art. 7 din Constituție, revizuire cerută de Congresul de la Berlin în 1878, prin care ni se cerea ca evreii din România să fie încetățeniți. Am reușit să-i ducem cu zăhărelul pe occidentali pînă în 1923 (29 martie), cînd noua Constituție rezolvă problema. Oricît de mîndri om fi de șiretenia noastră, nu trebuie să uităm o vorbă la fel de românească precum șiretenia: ulciorul nu merge de multe ori la apă. În articolul său, dl Manolescu trage următoarea concluzie dulce-amară: „...chiar dacă dubla alegere a lui Cuza s-a dovedit cu noroc pentru noi, românii, grăbind procesul Unirii Principatelor, nesocotirea, ca regulă generală, a tratatelor internaționale pe care le semnăm nu ne face cinste." **(Șt. A.)**

● Romsit, firma care „deține" noi opere necunoscute ale lui Brâncuși, a ajuns într-o situație financiară delicată. Drept pentru care s-a oferit să vîndă statului român două din guguloaiele aflate în portofoliu și intitulate *Rugăciune* și *Madona Dudu*. La o astfel de propunere de îmbogățire a patgrimoniului, Ministerul Culturii și Cultelor a alcătuit o comisie care să vadă despre ce e vorba. Cum numele membrilor comisiei sînt o garanție că nu va încăpea nici o improvizație, putem spune de pe acum că demascarea rețelei de clonatori ai lui Brâncuși se află pe ultimii metri. Metri cubi, desigur! ● Săptămîna trecută, într-un cotidian central, rectorul Conservatorului (sau al Academiei de Muzică, după ultimele rebotezări) din București, un compozitor contemporan destul de cunoscut, enumera marile nume cu care se mîndrește învățămîntul muzical superior. Și, în generoasa enumerare de celebrități, se afla Ludovic Spiess, actualul director al Operei Române. Desigur, Ludovic Spiess este un nume, cu carieră internațională, cu evoluții pe diverse scene ale lumii. Dar, să ne scuze domnul rector, ne e prieten domnul Spiess, dar mai prieten ne e adevărul. Iar adevărul e acesta: Ludovic Spiess nu este absolvent al învățămîntului superior muzical! Este un talent autodidact care nu a avut nevoie de atîta școală. În fond, și despre Pavarotti se spune că nu ar ști să citească notele și, cu toate acestea, biletele la concertele lui se vînd bine! **(I. M.)**

gazeta sporturilor

Crimă și lovitură de pedeapsă

„…Bietul idiot! Și acum ce se va întîmpla cu el?“ Citatul ăsta ne-a revenit brusc în memorie, cînd am aflat din ziare că Adrian Mutu citește o carte. Și nu orice carte: citește *Idiotul* de Feodor Mihailovici Dostoievski. Așadar, omul universal – pasionat de matematici, poezie, istorie, drept, fenomenologia spiritului și epistemologia trupului mișto – s-a băgat la chestii grele. Am zice chiar că e grele rău de tot. În ediția pe care o deținem noi (Ed. RAO, Buc., 2001), cartea are vreo două kile și fix 764 de pagini. Dacă te pui să stai cu burta pe o cărămidă de-asta, nu-ți mai rămîne timp pentru aproape nimic din ceea ce te definește. Nu tu shooting-uri pentru pictoriale; nu tu participări la galele de fashion; nu tu test-drive-uri la limuzine ultimu' răcnet. Nimic, nimic! Nici măcar o cină romantică în oraș, cu ultima cucerire amoroasă. Staai, Adriene, și citește!… O asemenea cufundare în abisul lecturii, desigur, l-ar amputa ontologic pe renascentistul Mutu.

Pentru a nu pica în nihilism, totuși e bine să vedem și părțile pozitive ale întîmplării. Așa cum declara însuși Briliantul, citirea marelui prozator rus îl va ajuta să-și perfecționeze cunoștințele de limba engleză. Pe urmă, Adrian fiind un model în ochii tinerei generații, sperăm că efortul lui supraomenesc va fi un exemplu și un îndemn la lectură pentru fanii care mai citesc doar bonuri de casă și etichete la țoale. Și, la o adică, parcă e mai bine să citești romane groase decît să-ți faultezi adversarii sau să dai la lume-n cap pe stradă.

Deci, stimați telespectatori, putem remarca o serie de aspecte pozitive în recenta evoluție a lui Adi Mutu. Nu aia din meciul cu Charlton Athletics, ci aceea de pe terenul romanului clasic rus. Da' ce ne facem, fetelor, dacă noul prinț din Pitești se va îndrăgosti de Dostoievski? Doamne, ce va înțelege? Ce o să mai rămînă din el? La finele romanului, s-ar putea ca toată viața lui să se schimbe. Prințul Mîșkin (el e „idiotul“) realizează la un moment că le iubește deopotrivă, tragic, pe Nastasia Filippovna și Aglaia Ivanovna. Ce se va alege din Mutu dacă, zguduit de revelație, ar pricepe că le poate iubi în același timp pe Kitty Cepraga, Moran Atias, Diana Munteanu, Ileana Lazariuc, Cosmina Păsărin și Alexandra Dinu? Ăsta ar fi deja un film de categoria XXL, nu o dramă sentimentală de secol XIX! Iar dacă atacantul de la Chelsea va perversera întru Dostoievski, fraților, va ieși belea mare. Dacă pățește ca Raskolnikov din *Crimă și pedeapsă* și, cu mintea întunecată, ajunge să le tragă babelor ciocane-n cap? Ce va fi dacă, inspirat de jocul celebrei triplete Dmitri-Ivan-Alioșa Karamazov, Mutu al nostru va pendula de pe o bandă pe alta, între extremele stărilor sufletești? În fața porții, cu mingea la picior, Șarpele Ucigaș se va întreba: „Să execut portarul sau să nu-l execut? Cum oare, așa păcătos cum sînt, voi fi în stare să-mi mîntui sufletul?“. Nu, hotărît lucru, lecturile din Dostoievski nu sînt bune pentru un atacant european. Nici măcar *Jucătorul,* romanul aceluiași autor. Asta ar fi o lectură mai potrivită pentru Pițurcă, Sechelariu și alți prinți de cazinou. Iar

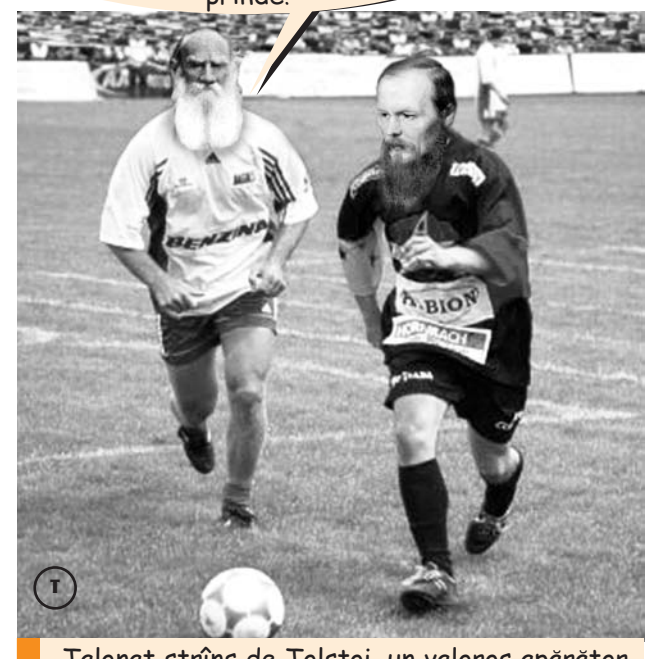
Fedea, te-am spart!... Bă, n-auzi? Fac crimă și pedeapsă cu tine! Las-o-n aut!... Sau, bine, dacă insiști, expediaz-o pentru capul lui Mutu. Că sigur n-o prinde!

Talonat strîns de Tolstoi, un valoros apărător al credinței, marele înaintaș Dostoievski eșuează în tentativa de a-l pune în valoare cu o idee înaltă pe celebrul cititor Adi Mutu

celorlalți oameni de fotbal de la noi li s-ar potrivi alte titluri: *Demonii,* tot de Dostoievski, *Mizerabilii* de Victor Hugo sau, mai în genul lor, *Niște țărani* și *Ciocoii noi cu bodyguard* de Dinu Săraru. Așa că, Adriene dragă, nu te obosi prea tare cu lectura, că-ți tulbură mintea și-ți înmoaie driblingul! Uite, tu îți vezi de fotbal, iar noi îți povestim cum se termină cartea. Se termină cam așa: „Destul ne-am distrat, e timpul să dăm ascultare înțelepciunii, căci toate astea, și străinătățile, și toată Europa voastră nu sînt decît niște fantezii, și noi toți, în străinătate, nu sîntem decît o fantezie…“ Zău, la ce bun toate astea? Mai bine pui mîna și citești niște cărți de credit. Că dacă stai să crezi toate prostiile lui Dostoievski, nu vei mai fi niciodată în stare să-l maimuțărești pe David Beckham.

Viorel MOȚOC

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Probabil că n-ați uitat – Lucescu sigur nu a uitat – de măcelul (1-4) și teancul de cartonașe roșii încasate de Beșiktaș acum cîteva săptămîni în fața anonimilor de la Samsunspor. Cică **necazul lui Il Luce se trage, foarte simplu, de la bani.** Deoarece s-a aventurat cam departe cu victoriile pe bandă și s-a distanțat enervant de mult în clasament, antrenorul român era pe punctul de a face harcea-parcea interesul suporterilor, al sponsorilor, sumele încasate de cluburi sau tirajul ziarelor. Mai pe românește, „omorîse campionatul“, competiția nu mai producea bani. De aceea, a fost atras într-un fel de ambuscadă. Uite că au învățat și ienicerii cîte ceva din tacticile plăieșilor, alea cu pîrjolitul gazonului.

● **Exportul masiv de dîini roșii** a enervat deopotrivă suporteri, dușmani sau pe antrenorul trupei canine. Acesta a mîrîit la adresa fraților impresari, la adresa generalilor din Miliție și a ajuns să laude politica de transferuri a ciobanului dușman, cel ghencean. De la o vreme, însă, gura antrenorului a tăcut, vînzările au continuat, echipa s-a subțiat. Se spune că a intervenit în contractul lui o clauză care face ca, pe măsură ce cățeii ies din țară, o cotă-parte din suma tranzacției să dea buzna în contul personal.

Eva Henţigova

Avem o ţară. Cum procedăm?

indexul altor evenimente

Am cruce, bă!

O femeie din Bacău a găsit o cruce într-un cartof pe care voia să-l prepare la cină. La foamea pe care-o avea, sigur i-ar fi convenit mai mult ca lîngă cruce să găsească și puțină colivă.

Deportați la blug

Anul trecut, românii au cheltuit 10 milioane de dolari pe blugi turcești și chinezești. S-au folosit însă aceleași curele românești, cu o gaură în plus.

Vadim a intrat în NATI

Nati Meir spune că Vadim va merge în Israel, la Zidul Plîngerii. Sîntem curioși dacă și Zidul Plîngerii o să rîdă de Vadim.

Palatul parlamentului cu turnulețe

Florin Cioabă va înființa un Parlament European al Rromilor. Aleșii vor veni la Parlamentul Rromilor, evident, ca să doarmă. Dar vor dormi pe jos, căci la pupitre vor moțăi caii.

România nu e Viagranarul Europei

În România s-a vîndut Viagra de un milion jumate de dolari, în timp ce în Ungaria s-a vîndut de șase milioane de dolari. Motivația specialiștilor a fost că pensionarii români sînt mai rușinoși decît cei unguri. Noi nu credem că le e rușine să ia Viagra din farmacii, ci se tem că dacă o iau odată cu alte medicamente, acelea n-or să-și mai facă efectul și or să se trezească dimineața bolnavi și cu erecție.

Zbor în bătaia săgheții

Pe aeroportul din Chișinău, la decolare, un Airbus-A320 a derapat la o curbă din cauza poleiului, ieșind în cîmp. S-ar impune astfel în atenția domnului Mitrea cîteva măsuri: avioane dotate cu tracțiune 4x4, pneuri cu lanțuri sau șenile, lame, pluguri și girofar; avioane-basculantă din care să se împrăștie nisip și sare; avioanele decapotabile și cele cu remorci nu vor mai circula; de-a lungul culoarelor aeriene vor fi montate parazăpezi.

Există votare după moarte?

Ovidiu Grecea nu ar fi declarat că a declanșat acțiunea de epurare a morților din listele pentru alegerile locale. Asta e o veste bună, nu însă și pentru PSD, care își punea mari speranțe în votul celor morți – de foame, în general.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

Eurorăscoala

Ca și în 1907, răscoala împotriva ciocoilor a pornit tot de undeva din nord. De data asta scînteia s-a aprins la Strasbourg, un Flămînzi mai mare, mai franțuzit și mai sătul, dar pălălaia s-a întins repede în toată regiunea, atingînd Bruxelles-ul și trezind speranța prelungirii ei pînă prin Vlașca-Romanați. Vestea că s-au ridicat alde Oostlander și a lu' Nicholson pentru libertatea neamului românesc a străbătut ca un fior întreaga suflare, făcînd poporul să pună mîna care pe-o bere, care pe-o telecomandă și să se ridice la luptă cu *Clona* și cu *Valentina, grăsuța mea frumoasă.*

Puțin înainte să înceapă pojarul european, boierii de la București dormeau fericiți, mulțumiți că recolta de anul acesta e strînsă, numărată și pusă bine în hambar, la Zürich. Procentele arătau bine, îngrășate din paragina țării și din prostia locuitorilor ei. În visul lor nesimțit de mărire, golanii cu girofar coborau direct în paradisul terestru din Victoriei, unde se vedeau eterni, levitînd cu tot cu slugi pe deasupra Codului Penal, pendulînd metafizic între hoție curentă și adopții ilegale de copii. I-au trezit din huzur niște strigăte tari de femeie, nemaiauzite pe la noi de la Ecaterina Teodoroiu încoace. Țipa baroneasa, undeva, în presă, într-unul din ziarele neatinse încă de banii PSD.

Indispuși, cu siesta stricată, boierii au dat buzna la Strasbourg să oprească răzmerița în fașă. Degeaba, focul se pornise. Ura lui Ion și Petre Petre pe arendașii lui Rebreanu avea acum o soră olandeză: furia lui Arie pe arendașii lui Năstase. Conacele cu mult mai mari ale acestora din urmă, disprețul pentru lege, tupeul și aroganța lor incredibile au trezit, poate, în europarlamentari, țăranii apuseni ațipiți de decenii. Un 1907 occidental a izbucnit în cele din urmă, o răscoală a păcăliților, a sfidaților, a mințiților și a prostiților în față. Sătui de dus cu vorba și asupriți de promisiuni, euroțăranii n-au mai răbdat. Au pus mîna care pe amendamente, care pe suspendare de negocieri și-au început să-i încolțească pe ciocoi.

Îi vedem pe fugari gîfiind pe o miriște cu noroaie, grași, transpirați și bogați, cu groaza remanierii lucindu-le în priviri. Pe urmele lor e un grup de țărani în costume, înjurînd în limbi străine și purtînd ochelari fini. Sînt gata-gata să-i prindă pe ticăloși, dar populația se pare că nu cooperează. Stă holbată la televizor, iluminată de o revelație comodă: ca și la revoluție, și la răscoală e bine să-i lași pe alții să-ți facă treaba.

Doru BUȘCU

Săptămîna românilo

Țeapa trece, PSD rămîn

Cred
că doamnei Lia Roberts i-ar veni
uşor să conducă ţara dumneavoastră, care
are multe asemănări cu statul Nevada, deşi nu e
chiar atît de mare. Deosebirile ar fi că la voi
partea de deşert e în economie, iar cazinourile au doar clienţi chinezi.

Dick Morris care, pentru a înţelege mai bine viaţa politicianului român, şi-a propus, ca prim pas, să intre în pielea acestuia: costum Armani şi pungă de plastic de-un leu

Cu permisiunea dvs., în memoria celor care au suferit în urma țepelor românești, ediția aceasta a *Săptămînii românilor* va fi intitulată *Săptămîna europenilor.* De data asta, parlamentarii europeni chiar s-au săturat să mai tot fie făcuți poștă pe-aici, prin colțul ăsta de Europa de Est. Păi, cum adică să nu mai vorbim urît? Ia spuneți cum se numește asta: telefon Năstase – Berlusconi, scrisoare Verheugen către Năstase, scrisoare Năstase către Verheugen, scrisoare Emma Nicholson, scrisoare Michael Guest, scrisoare Jonathan Scheele... Gata, ajunge! De la 1 februarie, UE s-a hotărît să ne ia înapoi boii de la bicicletă. Iată în continuare un purpuriu de țepe date numai săptămîna trecută.

Un control al OPC la agențiile matrimoniale, de escortă și impresariat a scos la iveală faptul că aproape jumătate din ele dau țeapă, obiectul real de activitate fiind prostituția. Aiurea, prostituție! Ce să-i faci, dom'le, dacă după o noapte de probă cuplurile nu se mai plac dimineața? Căsătorie cu de-a sila nu se poate. ➠ MApN și MAI au hotărît de comun acord că stagiul militar va fi eliminat treptat pînă în 2007. Păi, ce-a promis Guvernul anul trecut? Pentru asta am absentat noi de la votarea noii Constituții? ➠ Țeapă cu P mare! Pentru a obține un amărît de carnet de șofer, două tinere din Ialomița au fost sechestrate și obligate să întrețină relații sexuale cu trei comisari de poliție. Pasămite la Ialomița a rămas în vigoare, pe lîngă „sală" și „traseu", proba de noapte. Pe care fetele respective pur și simplu nu reușeau s-o treacă, spun polițiștii, fiindcă se emoționau de fiecare dată la vederea organului. ➠ AGVPS a primit printr-o ordonanță dată pe șest – i-auzi, domnu' Verheugen! – un teren în București în valoare de cîteva sute de mii de coco. Cum președintele AGVPS este Adrian Năstase, iar terenul aparținea înainte Ministerului Agriculturii, ne închipuim că Năstase nu mai vrea să se deplaseze pînă la Tîrgoviște pentru o vînătoare haioasă cu Ilie Sârbu.

Țeapă cu doi „r"! Regele Cioabă a dat în judecată Radio Bebece și ziarul *Libertatea,* cerînd despăgubiri în valoare de două milioarde pentru calomnierea și „demigrarea" familiei sale. Dacă „demigrarea" am cam înțeles noi de unde provine, cu calomnierea asta nu știm ce-a vrut să zică Măria Sa. O fi ceva ce vine de la „cal"... ➠ Vadim a dat și el țeapă, însă nu europenilor, ci americanilor. Și nu acum, ci acum 30 de ani. *România liberă* a demonstrat că prin '74 Vadim plagia articole din revista ambasadei SUA în săptămînalul *Magazin.* Foarte urît! Probabil că între timp a fost tratat de medicul Beuran. ➠ Megațeapă! România se află în topul celor mai riscante 5 țări în privința infracționalității pe Internet și a pirateriei informatice. Michael Guest și FBI vor să recomande monitorizarea țării noastre. Aiurea, nu e nevoie de monitorizare, Maicăle! Acu' intru pe net cu un card fals, fac o comandă de cîteva mii de coco și în cîteva zile te umplu de monitoare din alea mișto, cu ecran plat.

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

Veşti bune

Puterea – K1 cu presa

➠ Mai multe asociații civice s-au strîns, pentru a protesta la ușa guvernului pentru împotriva anti contra agresării presei de către Putere. Prin mijloace feluri te, începînd de la celebrele reclame cu „CFR Marfă"– care te obligă, mă-nțelegi – și mergînd pînă la căpăcirea ziariștilor în scările de bloc – presa e din ce în ce mai vizibil agresată de către Putere. Unde-s corupți, Puterea crește. Doamnă Emma Nicholson, doamnă Emma Nicholson, domnu' Năstase ne batee!

➠ Țara se bucură: reportul la Loto a rămas în țară. Frați români, sînt cinci milioane de dolari care ne așteaptă și săptămîna asta. Sînt ai noștri, dintre noi! Pregătiți-vă pixurile, pregătiți-vă zilele de naștere, ale dumneavoastră și ale soției, pregătiți-vă foarfecele ca să le tăiați șefilor cravata după ce veți cîștiga. Sau duceți-vă la muncă și faceți un ban cinstit, că de-ăștia de mult n-a mai văzut țara!

Străbuna Vestire

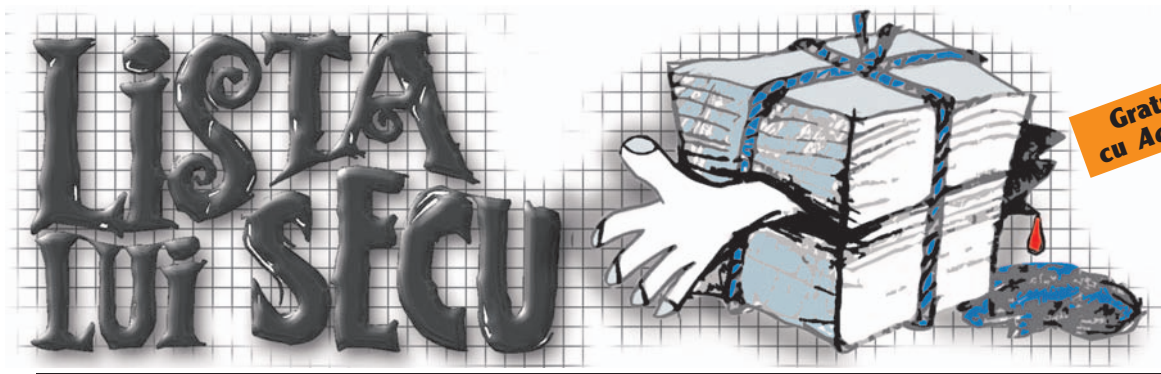

Gratuit. Se distribuie cu Academia Caţavencu.

Securitatea în '89

DOSAR DE URMĂRIRE INFORMATIVĂ A SECURITĂŢII

Apare până când se termină securiştii!

Iliescu şi securiştii

Poate mai bine decît oricine, Ion Iliescu ilustrează definiţia unui subiect de dramă, chiar după definiţia manualelor de literatură – este un personaj tragic, în împrejurări tragice. Trăind într-o lume pe care o înţelege din ce în ce mai greu şi o acceptă aşijderea, fostul şi actualul preşedinte al ţării s-a văzut nevoit să acţioneze nu o dată împotriva convingerilor şi a valorilor în care a crezut o întreagă viaţă şi chiar să se lepede de acestea – ca şi apostolul Toma, de trei ori. Educat mai întîi la Bucureşti şi Moscova în spiritul dogmelor staliniste, a abjurat prima oară pentru a trece la populismul hruşciovist. A doua oară s-a lepădat de Ceauşescu, la începutul anilor '80, pentru a urca în barca reformatorilor comunişti a lui Gorbaciov. A treia oară s-a întîmplat în momentul în care a fost nevoit să-şi facă cruce în public şi să-şi înghită pentru totdeauna laudele la adresa marxismului.

După „primul" său mandat de şapte ani, am trecut deja de al zecelea an în care Ion Iliescu joacă rolul principal în politica românească. „Cine-a stat cinci ani la ruşi / nu poate gîndi ca Bush", spunea o populară lozincă a manifestaţiilor opoziţiei din primii ani de după Revoluţie, cu referire directă la fostul şi actualul preşedinte al ţării. Chiar dacă sub presiunea imensă a structurilor securisto-comuniste, care au infiltrat treptat opoziţia, aceasta a ajuns să fie controlată şi coruptă, iar partidele care o reprezentau în plan politic au fost fie compromise, fie au fost aduse în pragul desfiinţării, adevărul lozincii de mai sus rămîne valabil: Ion Iliescu este incapabil de o politică internă şi externă consecventă, proeuropeană şi pro-NATO. Tributar vechiului stil din anii de glorie ai lui Ceauşescu, Ion Iliescu şi-a oferit larg zîmbetul Occidentului, în vreme ce acţiunile sale atît pe plan intern, cît şi pe plan extern au încercat să salveze tot ce se poate salva din zaţul surogatului securisto-comunist. Uneori, aceste eforturi au fost cu totul notabile şi Ion Iliescu este autorul unor adevărate tururi de forţă, căci nu este prea uşor să gîndeşti ca Miloşevici, să continui să crezi că ţara este judeţul Iaşi şi tu prim-secretarul ei şi în acelaşi timp să pozezi în democrat convins, adept al economiei de piaţă şi al integrării euro-atlantice.

Acesta este tabloul general în care supravieţuirea Securităţii, poate în condiţii mai puţin glorioase decît cele din anii comunismului, dar la fel de profitabile atît pentru protectorii politici, cît şi pentru cei protejaţi, a fost posibilă. Nu ar mai fi existat picior de securist în structurile de stat, de la servicii secrete la aparatul guvernului sau cel al administraţiei locale, de la politică la afaceri, dacă „Lista lui Secu" ar fi publicat-o nu *Academia Caţavencu,* ci *Monitorul Oficial.* Şi nu ar fi fost suficient doar să vedem pe unde s-au cocoţat foştii securişti, ci şi să fie daţi jos de acolo. Dar ca aşa ceva să se întîmple era nevoie de o voinţă politică fermă în favoarea democraţiei şi deci incompatibilă cu personalitatea lui Ion Iliescu. Dar Iliescu a refuzat să semneze vreun decret care să prevadă desfiinţarea Securităţii şi a Partidului Comunist Român. „Bunicuţa" l-a crescut pe genunchi nu doar pe arogantul său urmaş, Adrian Năstase, ci şi pe „naşul" spiritual al acestuia, securistul Priboi. Aşa se face că pînă astăzi Securitatea e-n toate cele ce sînt. Şi pentru că toată corupţia, sărăcia, hoţiile şi amărăciunea cu care foştii securişti şi activişti au copleşit ţara trebuiau să poarte un nume, li s-a spus, simplu, Ion Iliescu.

Marius OPREA

Structura de comandă a Departamentului Securităţii Statului la 22 decembrie 1989

UNITĂŢI SPECIALE DIN CADRUL DSS

UNITATEA SPECIALĂ DE LUPTĂ ANTITERORISTĂ (UM 0620)

Comandant: colonel Gheorghe Ardeleanu

Adjuncţi: locotenent-colonel Gheorghe Trosca, locotenent-colonel Ion Bliorţ, Gheorghe Gherghina

Această unitate număra 184 ofiţeri, 21 ofiţeri specialişti în comunicaţii şi tehnică operativă, 580 subofiţeri şi 10 angajaţi civili. Dacă rolul ei în reprimarea manifestanţilor din 21 decembrie 1989 şi în masacrele produse atunci nu este nici pînă în ziua de astăzi clarificat, aceasta s-a întîmplat foarte probabil datorită faptului că unitatea a trecut în 22 decembrie 1989 în slujba noilor structuri de putere. După ce comandantul ei, Gheorghe Ardeleanu, a dat ordin de nerintervenţie asupra mulţimii care se aduna în faţa Comitetului Central al PCR, acesta s-a numărat printre factorii de decizie ai momentului, adunaţi în camera 226, la etajul II al clădirii, unde Ion Iliescu şi echipa de militari şi foşti activişti (care au făcut obiectul documentarului *Noaptea Generalilor)* s-au baricadat pentru a decide asupra cursului evenimentelor. Ion Hotnog, un fost colonel din Direcţia II a Securităţii, martor al evenimentelor, arăta: „S-au încuiat acolo, lăsîndu-l afară, în faţa uşii, pe post de cerber pe Cazimir Ionescu, iar in interior, pe acelaşi post, pe căpitanul Lupoi. Din acest moment, n-au mai intrat în cameră decît persoanele agreate de Ion Iliescu. Afară, pe coridor, se adunau treptat barzii vechiului regim (ca Dumitru Popescu „Dumnezeu"), dornici cu toţii să se pună la dispoziţia noii puteri democratice, dar şi capi ai Securităţii, dintre care cel agreat de Iliescu a fost col. Gheorghe Ardeleanu, şeful unităţilor antitero (USLA), care şi-a pus pe loc, la dispoziţia grupului de pucişti, oamenii săi." Se spune că Gheorghe Ardeleanu, răspunzînd ordinului dat de generalul Militaru, este la originea uneia dintre dramele revoluţiei, care a dus la moartea adjunctului său Gheorghe Trosca. În seara zilei de 23 decembrie 1989, pe fundalul isteriei create de fenomenul terorist de la Ministerul Apărării Naţionale, proaspătul ministru al Apărării Nicolae Militaru solicită Unităţii Speciale de Luptă Antiteroristă (USLA) sprijin împotriva unor teroriştii care atacau sediul ministerului. Ordinul a fost transmis chiar de către şeful formaţiunii, colonelul Ardeleanu, care se afla acolo, după unele mărturii, „împreună cu ministrul în exerciţiu şi un fost adjunct de ministru". Din ordinul lui Militaru, Ardeleanu cere ca formaţiunea de intervenţie să fie condusă de colonelul Trosca. Trei ABI-uri (ARO-uri cu blindaj uşor) pleacă, cu echipaje formate din vreo 15 luptători antiteroriştii, spre Drumul Taberei, fără ca cineva să le dea vreun consemn, vreun indicativ de recunoaştere. Ajunse în faţa ministerului, cele trei ABI-uri sînt întîmpinate cu foc greu de pe tancurile ce înconjurau clădirile. Două sînt distruse şi şapte ocupanţi sînt ucişi. Restul sînt dezarmaţi, maltrataţi de civili şi militari, şi reţinuţi ca teroriştii, care ar fi încercat să atace ministerul. Cadavrele celor ucişi rămîn în stradă, pînă a doua zi, batjocorite şi acoperite de inscripţiile *teroriştii*. La originea acestei crime s-a aflat dorinţa de răzbunare a generalului Militaru, care fusese urmărit informativ de colonelul Trosca, pentru legăturile sale cu sovieticii, ceea ce i-a adus căderea în dizgraţia lui Ceauşescu şi trecerea în rezervă. În trecut, unitatea antiteroristă se ocupase cu contracararea acţiunilor teroriste pe teritoriul României, înregistrînd însă şi penibile eşecuri. Unul notabil este legat de numele celebrului terorist Carlos. După aproape 10 de ani de prelucrare informativă a lui Carlos, Gheorghe Ardeleanu, comandantul USLA, aproba, pe data de 5 mai 1988, „raportul cu propunerea de încetare a urmăririi informative" a acestuia, „întrucît în procesul urmăririi informative despre CARLOS nu s-au obţinut nici un fel de informaţii că a venit în ţara noastră". Aceasta, în timp ce Carlos fusese găzduit într-o casă conspirativă a Direcţiei de Informaţii Externe de la Snagov, unde se întîlnise cu generalul Pleşiţă, pentru a se negocia lichidarea lui Pacepa şi atentate cu bombă asupra Secţiei române a „Europei libere". După 1989, majoritatea ofiţerilor USLA au făcut carieră. Cîteva exemple:

– **Dan Gheorghe**: s-a născut la 3 noiembrie 1948, în comuna Sîntea Mare, judeţul Arad. A urmat Şcoala de Securitate de la Băneasa între 1966 şi 1969 şi a absolvit, ca majoritatea securiştilor generaţiei sale, Facultatea de Drept (1973). La 1 septembrie 1969 a fost încadrat în Securitatea Municipiului Bucureşti, iar la 20 octombrie 1988 a fost mutat la UM 0620 (USLA), unde în decembrie 1989 ajunsese locţiitor cu probleme informative al comandantului. Din martie 1990, Virgil Măgureanu l-a recuperat şi l-a numit adjunct al şefului Brigăzii antiteroriste din cadrul Serviciului Român de Informaţii. De aici, Dan Gheorghe s-a transferat la SIE în 1 aprilie 1992, ca locţiitor de şef de direcţie, iar în 15 februarie 1993 a fost avansat la gradul de general-maior şi numit la comanda UM 0215, Serviciul secret al Ministerului de Interne. Cum se ştie, UM 0215 a fost implicată în acţiuni de poliţie politică, de reprimare a manifestanţilor din Piaţa Universităţii şi de coordonare a mineriadelor, fiind în genere intens folosită de structurile regimului Iliescu pentru rezolvarea unor probleme de interes politic. Generalul Gheorghe a organizat unitatea în două compartimente: unul de protecţie a cadrelor şi altul pentru culegerea de informaţii. Această ultimă diviziune, compusă în cea mai mare parte din foşti ofiţeri de Securitate, a fost implicată, ulterior, în alte cîteva scandaluri de răsunet. În aprilie 1994, diviziunea s-a ocupat cu filarea şi filmarea vizitei Regelui Mihai. Tot această unitate s-a implicat în supravegherea informativă a opoziţiei. Ofiţeri ai UM 0215 au fost implicaţi inclusiv în cazuri de trafic cu materiale radioactive şi ţigări. De asemenea, această unitate era la curent şi cu contrabanda cu combustibili pentru fosta Iugoslavie, cunoscută sub numele de „Afacerea Jimbolia". Decapitalizarea „Bancorex" a fost făcută chiar sub ochii serviciului secret al MI, care a preferat să închidă ochii la afacerile lui Temeşan, întrucît ofiţeri de la UM 0215 şi din Ministerul de Interne au obţinut credite cu dobîndă redusă de la „Bancorex", printre ei numărîndu-se şi generalul Dan Gheorghe. Schimbarea puterii politice în 1996 a dus la destituirea generalului Dan Gheorghe din fruntea UM 0215. În martie 1997, Dan Gheorghe a fost transferat ca şef al Direcţiei Generale a Poliţiei de Frontieră. Din acest post, el a solicitat trecerea în rezervă pe motive de boală. Pentru o perioadă a fost consilier al Agenţiei de presă „Universul", care se ocupa de „investigaţii jurnalistice", în fapt de culegere de informaţii pentru PDSR, sub paravanul oferit de jurnalistul Sorin Ovidiu Bălan. Această aşa-zisă agenţie de presă care l-a ajutat pe Gheorghe Truţulescu să fugă din Bucureşti şi să se ascundă la Arad, construind activ diversiunea mediatică din jurul cazului „Ţigareta II", a fost creată de Sorin Ovidiu Vîntu pe lîngă ziarul *Curentul.* De la trecerea sa în rezervă în 1997, Dan Gheorghe a fost implicat în mai multe afaceri dubioase, printre care şi cea a vînzării unor elicoptere Puma către Ecuador, prin intermediul unei firme de armament din Israel. Dan Gheorghe a fost cercetat de DNA în 2002 pentru trafic de influenţă şi spălare de bani, dar cercetările au fost clasate în 2003.

Lista celor care îi protejează

Judecând după cât de prost merg lucrurile la noi, oamenii de rea-intenţie ori de proastă calitate trebuie să fie binişor mai numeroşi decât oamenii de bună-credinţă ori de bună (sau măcar acceptabilă) calitate umană. Iar cei buni, dacă sunt atât de buni pe cât se cred, ar trebui să poată răspunde la întrebarea: dacă sunt într-adevăr buni, cum de celor din jurul lor le merge atât de rău?

Fac această constatare şi sugerez că ne-am putea pune această întrebare nu pentru a spune că nu mai există oameni buni printre noi ori că prezenţa lor ar fi inutilă, ci pentru a reafirma faptul banal că răii sunt mai numeroşi şi că nimeni nu se poate considera cu adevărat bun până ce răii nu vor fi devenit, printre noi, o minoritate neprotejată.

Ajung astfel la cele două chestiuni care mă ocupă în momentul de faţă. Prima se referă la identităţile sub care se ascund răii, a doua la oamenii şi instituţiile care îi protejează.

Mai întâi, identităţile. Omul îşi dă arama pe faţă atunci când e somat să aleagă între bine şi rău. Discursurile de principii, pe care le tot rostim în spaţiul public, până la saturaţie, ne caracterizează, ca să spun aşa, numai pe timp de pace. Când eşti forţat să optezi, te afli deja în război. Or, războiul nu îţi lasă alternativă. Decizia între viaţă şi moarte nu se negociază: se ia. Chestiunea crucială a arhivei fostei Securităţi – cine o posedă? urmaşii ei sau societatea? SRI sau CNSAS? – a fost tranşată de intervenţia în Parlament a lui Costin Georgescu, omul care a ajuns în fruntea SRI direct din curtea societăţii civile. Dacă acest om nu intervenea, parlamentarii ar fi votat ca arhiva fostei Securităţi să fie predată către CNSAS *in situ* – exact în locul în care se află. În acest mod, dosarele nu ar mai fi putut fi periate, credibilitatea deconspirărilor ar fi sporit, securiştii n-ar mai fi zburdat printre noi în haine civile, complicităţi precum acelea scoase la iveală de condamnarea unor Stănică şi Creangă nu ar mai fi fost posibile (pentru că ar fi fost vizibile!), iar şansele de a dosi documente utile manevrelor politice oculte ar fi fost mult mai mici – pe scurt, moştenirea fostei Securităţi nu ar mai fi fost gestionată de serviciile secrete, cum se întâmplă azi (la vedere, cu neruşinare), iar fărădelegile ei ar fi putut fi judecate, deoarece oamenii ei nu ar mai fi fost protejaţi. Aşa cum a întors Costin Georgescu lucrurile, secretele fostei Securităţi au rămas să fie, şi pentru serviciile de informaţii de azi, secrete care trebuie apărate de societatea românească. Prin urmare, de oameni ca Priboi oamenii obişnuiţi află numai când securiştii se toarnă între ei, adică numai atunci când complicităţile lor vinovate devin, din motive obscure, rivalităţi nestăpânite.

Vedeţi, prin urmare, că problema identităţii celor răi este strâns legată de chestiunea protejării lor instituţionale. Răul nu ar fi atât de răspândit la noi, dacă el n-ar beneficia de impunitate din partea instituţiilor noastre. Astfel că, la întrebarea „unde e răul?", răspunsul este întotdeauna „cui îi slujeşte?".

Am pomenit aici de Costin Georgescu nu pentru că ar fi singurul care merită arătat cu degetul, ci pentru că a părut mereu, până să-şi dea arama pe faţă, că face parte dintre cei buni. Aş propune, de aceea, ca lista securiştilor să fie urmată de o alta: lista celor care îi protejează. Locul, data, fapta – omul. Am vedea atunci de ce oamenii de rea-intenţie sunt la noi mai numeroşi decât oamenii de bună-credinţă, iar cei buni sunt condamnaţi să fie atât de neputincioşi.

H.-R. PATAPIEVICI

zervă și pînă la alegerile din 2000 a făcut parte din Departamentul de Siguranță Națională și Ordine Publică al PDSR, fiind membru cu carnet al acestui partid. După 2000, generalul Dan Gheorghe a fost reactivat la inițiativa directorului SRI, Radu Timofte. Generalul a fost permanent în relații amicale cu apropiații președintelui Iliescu, fiind în grațiile fostului consilier prezidențial Vasile Ionel și ale actualului consilier Ioan Talpeș, ca urmare a serviciilor aduse PDSR în vremea în care partidul se afla în opoziție. La sfîrșitul lui 2001, în urma scandalurilor de presă, Dan Gheorghe a fost mutat din SRI în fruntea Departamentului de Securitate al Aeroportului Otopeni. Un an mai tîrziu, aici a dat o „probă" de profesionalism, în momentul în care o echipă de ziariști a reușit să treacă de controalele aeroportului, ajungînd nestingheriți pe pista de zbor cu o cameră video. În urma scandalului izbucnit, a fost destituit, dar numit ulterior, cu discreție, adjunct al generalului Marian Ureche, șeful Serviciului Independent de Protecție și Anticorupție din Ministerul Justiției, funcție pe care o ocupa și la sfîrșitul anului 2003.

– **Gheorghe Gherghina**: fostul locțiitor al colonelului Gheorghe Ardeleanu la conducerea USLA a fost „reciclat" în SRI la Brigada Antiteroristă, devenind la trecerea în rezervă succesorul ofițerului de Securitate Ion Botofei la conducerea Asociației foștilor ofițeri SRI, „care asigură legătura dintre securiștii din conducerea SRI și cei din rezervă", după cum relevă *Raportul Armaghedon*.

– **Alexandru Șomlea**: maior, șef de serviciu în USLA, a fost preluat în SRI, de unde a trecut în rezervă în 1993 cu gradul de colonel. A devenit om de afaceri, copatron al unei firme cu sediul în Centrul Civic al Capitalei.

– **Aurelian Neferoiu**: maior, locțiitor de șef de serviciu în USLA în decembrie 1989. În zilele revoluției, a folosit o uniformă de ofițer al aviației civile și un permis de acces în această calitate. În 1993 a ajuns director general la Oficiul de Stat pentru probleme speciale al guvernului.

– **Pavel Iorgu**, medic USLA în decembrie 1989, a rămas medic al Brigăzii Antiteroriste din SRI, cu gradul de locotenent-colonel.

Cei trei de mai sus au fost implicați, potrivit unor surse judiciare, în aplicarea unui „test de loialitate", la care a fost supus căpitanul USLA Gheorghe Romanescu. Acest așa-zis test a însemnat practic reținerea în unitate începînd cu 27 decembrie 1989 și supunerea căpitanului Romanescu la torturi fizice și psihice, de pe urma cărora acesta a rămas cu sechele pe viață. Măsura a fost ordonată de colonelul Ardeleanu, întrucît exista bănuiala că Gheorghe Romanescu ar putea trăda unele din secretele unității. Care erau aceste secrete? Începînd de la gradul de implicare al USLA în represiune, continuînd cu problema „teroriștilor" care au tras după 22 decembrie 1989 și încheind cu asasinarea echipajului condus de maiorul Trosca în fața Ministerului Apărării. În luna iulie 1993, Procuratura Militară a declanșat o anchetă în acest caz.

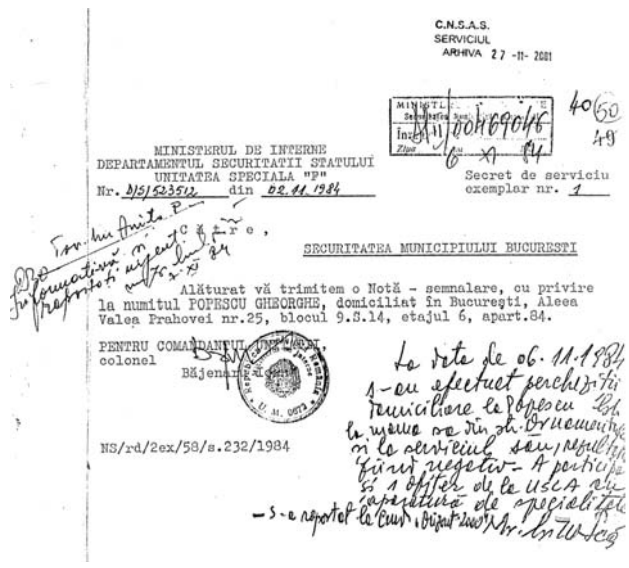

C.N.S.A.S.
SERVICIUL
ARHIVA 27 -11- 2001

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITATII STATULUI
UNITATEA SPECIALA "F"
Nr. D/S/523512 din 02.11.1984

Secret de serviciu
exemplar nr. 1

SECURITATEA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Alăturat vă trimitem o Notă - semnalare, cu privire la numitul POPESCU GHEORGHE, domiciliat în București, Aleea Valea Prahovei nr.25, blocul 9.S.14, etajul 6, apart.84.

PENTRU COMANDANTUL
colonel
Băjenaru

NS/rd/2ex/58/s.232/1984

Colonelul Ardeleanu a murit la trei zile după citarea sa în dosarul Romanescu. Cauza oficială a morții a fost un infarct, ca urmare a intoxicării cu un insecticid: fostul șef al USLA a murit stropind un cîmp cu cartofi, undeva lîngă Focșani. De remarcat că atît SRI, cît și MApN refuzaseră anterior să ofere date procurorilor militari cu privire la adresa la care poate fi găsit colonelul în rezervă Gheorghe Ardeleanu. Moartea sa, ca și recompensarea generoasă a subalternilor din USLA au închis încă o cale de acces spre adevărurile Revoluției.

UNITATEA SPECIALĂ DE FILAJ „F"

Comandant: colonel Ion Băjenaru

Adjunct: locotenent-colonel Paula Stanciu

Băjenaru a fost avansat în anul 1984 la gradul de locotenent-colonel, în funcția de locțiitor al comandantului Unității „F" a Securității. În 1987 devine, cu gradul de colonel, șeful acestei unități. „Filajul" număra 447 ofițeri, 13 ofițeri specialiști în comunicații și tehnică operativă, 252 subofițeri, 65 angajați civili. Avea, ca și marile Direcții ale Securității, unități teritoriale special destinate acestei activități specifice de urmărire discretă a celor ce intrau în vizorul DSS. Aportul unității la întocmirea dosarelor de urmărire informativă, fie că era vorba de persoane susceptibile de a trece la acțiuni ostile regimului, fie că era vorba de posibile acțiuni de spionaj, a fost unul esențial. Pe lîngă ofițeri specialiști în arta disimulării, „filajul" avea și o mică rețea de colaboratori, informatori care îi țineau la curent cu „activitatea obiectivului" și chiar îndeplineau mici acțiuni de urmărire. Instantaneele luate persoanelor urmărite pe stradă sau în alte locuri publice pe care unele dintre acestea le-au găsit în dosarele personale, ca și rapoartele privind fiecare mișcare în spațiul public sînt elocvente pentru modul în care Unitatea „F" se achita de sarcini.

SERVICIUL SPECIAL PENTRU PROTEJAREA SECRETELOR DE STAT (UM 0500)

Număra 43 ofițeri, 8 subofițeri, 6 angajați civili. Acest serviciu urmărea organizarea și activitatea birourilor de documente secrete din cadrul instituțiilor de stat, supraveghea modul de lucru și de protejare a documentelor și documentațiilor cu caracter secret. Serviciul avea atribuții de control și organizare în domeniul protejării secretelor de stat, dar nu și operative, acestea din urmă intrînd în sarcina Direcției II de Contrainformații economice și Direcției III de Contraspionaj.

SERVICIUL INDEPENDENT PENTRU COMERȚ EXTERIOR (UM 0650)

Comandant: colonel Alexandru Ștefan

Acest serviciu număra 41 ofițeri, 2 subofițeri, 2 civili și controla comerțul exterior al României. Majoritatea ofițerilor lucrau sub acoperire în cadrul Ministerului Comerțului Exterior sau în centralele de export subordonate acestuia. Prin natura lui, serviciul era complementar celebrei ICE Dunărea, urmărind și supervizînd tranzacțiile externe care se derulau prin intermediul MCE. După destructurarea Securității, acest serviciu a fost dizolvat: în condițiile „trecerii la economia de piață", rostul lui dispăruse. Nu la fel s-a întîmplat cu cadrele care au lucrat în Serviciul Independent pentru Comerț Exterior: li s-a oferit posibilitatea să treacă într-o structură de contraspionaj care prelua atribuțiile fostei Direcții III, creată în cadrul Serviciului Român de Informații. Puțini au făcut-o, întrucît majoritatea, ca și în cazul colegilor lor de la ICE Dunărea, au primit posturi în cadrul structurilor guvernamentale, cei mai mulți chiar în centrala Ministerului Comerțului Exterior, care a rămas împînzită de foști securiști. Astfel, în primăvara anului 1990, directorul Direcției Asia și Extremul Orient era colonelul Talpaș, secondat de maiorul Minculete. La fel se întîmpla la Direcția Africa, unde directorul Grigore și adjunctul său Bălan erau cadre ale fostei Securități. Direcția Europa, deși nu era condusă direct de securiști, a fost intens populată de ei. Începînd cu fostul locotenent-colonel Culău, pe post de consilier, continuînd cu ofițerii Nica, Mihoc, Berinde și Fota. Direcția Chimiei din Ministerul Comerțului era condusă la acea vreme tot de un ofițer de Securitate, Negoescu, iar de Direcția de Organizare și Control a Ministerului răspundea fostul cadru al DSS Negulescu. La conducerile unor întreprinderi din subordinea Ministerului (precum FRUCTEXPORT, AGROEXPORT, METALIMPORTEXPORT sau TERRA) au fost plasați de asemenea foști ofițeri de Securitate. Toți aceștia proveneau din Serviciul Independent pentru Comerț Exterior al Securității, din cadrul fostei ICE Dunărea sau erau foști ofițeri ai Direcției de Informații Externe, spioni sub acoperirea de atașați comerciali, retrași de la posturi după 1989. Au fost și ofițeri care au părăsit Ministerul Comerțului Exterior în 1990 – cum e cazul fostului ministru adjunct Bădiță, care avea gradul cel mai înalt – acela de general de Securitate. Generalul Bădiță a părăsit „comerțul exterior" în care se exersase în anii comunismului pentru postul de consilier economic șef al Ambasadei României la Teheran. Situația nu e singulară. Un alt mare număr de ofițeri ai fostului DSS, proveniți din aceleași structuri economice specializate în afaceri oneroase, au ajuns bine plasați în structuri ale statului, apropiate îndeletnicirilor lor anterioare. Astfel, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Comerțului și Ministerul Turismului numiseră pînă în august 1993 un număr de 17 foști ofițeri ai fostei Securități la posturi în străinătate, ca atașați sau consilieri comerciali, alți 11 au intrat în Centrala Ministerului Comerțului Exterior, întărind rîndurile celor deja prezenți. Dezvăluiri de presă arătau tot atunci că Petre Ciobanu, director în Ministerul Afacerilor Externe, fusese ofițer DIE și că alți doi ofițeri ai Securității ocupau funcții-cheie: Radu Herghelegiu la Departamentul pentru Reformă și Petru Rareș ca director al EXIMBANK.

Singura persoană despre care nu s-a mai auzit mare lucru după 1989 este Alexandru Ștefan, chiar șeful Serviciului Independent pentru Comerț Exterior din cadrul Departamentului Securității Statului. Pînă să ajungă la comanda acestei unități, colonelul Ștefan lucrase mai întîi în Direcția II de Contrainformații economice (UM 0625), de unde trecuse la mijlocul anilor '80 la comanda Serviciului D (Dezinformare). În trecut, Alexandru Ștefan a avut ghinionul să se ocupe intens de un personaj care după 1989 a dobîndit o mare putere: deja celebrul Triță Făniță. În vremea în care era ofițer de contraspionaj economic, la 3 aprilie 1978, Alexandru Ștefan și subordonații săi au început verificarea informativă a acestuia, în vederea identificării surselor veniturilor sale, de pe atunci exorbitante. Cu ajutorul tehnicii operative, au întocmit un voluminos dosar, utilizat ulterior de către Direcția de Informații Externe pentru șantajarea lui Triță Făniță, care s-a angajat să verse în conturile DIE un milion de dolari din tranzacțiile Agroexport, obținuți prin operațiuni valutare speciale la bursele de cereale. În cele din urmă, Triță Făniță a scăpat de urmărirea Securității, după ce s-a plîns ministrului Comerțului, Cornel Burtică. A scăpat, dar probabil că nu a uitat – ceea ce a făcut poate ca numele colonelului Ștefan să dispară din lungul șir al securiștilor care și-au continuat cariera după 1989 sau au început o nouă și prosperă activitate în alte structuri ale statului, ori ca oameni de afaceri.

CENTRUL PENTRU INFORMATICĂ ȘI DOCUMENTARE (CID)

Comandant: locotenent-colonel Dan Nicolici

Număra 174 ofițeri, 32 tehnicieni, 50 subofițeri, 16 angajați civili. Cei mai mulți ofițeri erau informaticieni. Unitatea constituia practic „creierul computerizat" al Securității. Aici se stocau în baze de date toate informațiile relevante cu privire la cetățenii României care, din diferite motive, se aflaseră la un moment dat în vizorul DSS. Creată la începutul anilor '70, unitatea, condusă inițial de colonelul Pavel Costandache, a trecut la constituirea unei baze informatizate pe persoane, care cuprindea o cartotecă a rețelei informative (o evidență pe fișe și suport magnetic a tuturor informatorilor Securității și a activității lor), ca și o evidență a dosarelor de urmărire informativă, în care se consemnau acțiunile celor aflați în vizorul Securității, cetățeni români sau străini care au intrat în România. Aceste operațiuni de arhivare pe suport magnetic, începute în 1972, au mărit gradul de operativitate al DSS, ca și nivelul colaborării între direcții, care acum se intermedia prin acest „creier computerizat" care era CID-ul. Mai mult, prin intermediul Centrului de Informatică și Documentare se puteau urmări inclusiv mișcările persoanelor în interiorul României, nimeni neputîndu-se sustrage ochiului vigilent al Securității prin simpla mutare într-o altă zonă, în tentativa de a-și pierde urma, așa cum se mai putea întîmpla înainte de înființarea acestei unități. Tocmai de aceea, în momentul izbucnirii revoltelor de la Timișoara, comandantul CID, Dan Nicolici, a fost printre securiștii trimiși acolo din dispoziția lui Nicolae Ceaușescu, pentru a căuta printre „instigatori" pe acei trimiși ai „agenturilor străine". Revenind în zilele noastre, se poate spune că, practic, toată imensa bază de date informatizată alcătuită pe criterii nominale (fișierele au numele persoanelor urmărite sau ale celor care le-au urmărit) ar face posibilă deconspirarea rețelelor poliției politice din România comunistă foarte lejer. Din nefericire, nici măcar cei 11 membri ai Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității nu au acces la cartoteca de la CID, cu atît mai puțin angajații acestei instituții. Sediul unității era plasat înainte de 1989 și a funcționat multă vreme după aceea la etajele superioare ale blocului de lîngă Biserica Kretzulescu.

SERVICIUL „D" (DEZINFORMARE)

Comandant: colonel Dumitru Tatu

Număra 20 ofițeri, 2 subofițeri. Această unitate avea rolul de a lansa informații false în opinia publică prin intermediul rețelei informative, perpetuînd atmosfera de teamă și suspiciune, întreținînd atitudini naționaliste, xenofobe și, nu în ultimă instanță, lansînd chiar bancuri de genul „un român, un rus și un american…", în care, bineînțeles, românii ieșeau întotdeauna învingători, prin mici trucuri, în confruntarea cu puternicii rivali. Printre acțiunile acestei unități reduse ca număr de ofițeri, dar extrem de eficientă în condițiile rigurosului control al informației din România, s-a aflat lansarea zvonurilor privind amploarea și cruzimea represaliilor după revolta muncitorească de la Brașov în noiembrie 1987, ceea ce a fost de natură să descurajeze orice altă acțiune de stradă pînă în decembrie 1989. Din sfera dezinformărilor benigne sînt cele legate de „injectarea cu mercur" a portocalelor, în condițiile în care importul acestor fructe era departe de a satisface cererea pieței. Dintre ofițerii care au lucrat aici, după 1989 a făcut carieră generalul Mihail Stan, ajuns chiar prim-adjunct al directorului SRI Virgil Măgureanu. Stan a fost destituit în vara anului 1991, în plin „scandal Berevoiești", fiind acuzat însă nu de distrugerea a 7 tone de documente din arhiva fostei Securități, ceea ce ar fi avut consecințe penale, ci de faptul că operațiunea a fost organizată defectuos și că s-a aflat de această distrugere. Compromiterea acțiunii nu a mai putut fi acoperită de nici o dezinformare, armă utilizată din plin de către serviciile secrete din România după 1989. De altfel, se cuvine reținut faptul că, în momentul dezmembrării structurilor fostei Securități, rămășițe ale Serviciului „D" au fost plasate în orbita fostei UM 0544, urmînd ca „binefacerile" dezinformării să fie utilizate de către spionajul românesc. Cadrele unității și-au făcut însă din plin datoria față de noii patroni politici de după 1989, cu prilejul campaniilor electorale deosebit de agresive ale regimului Iliescu din 1990 și 1992, cînd lozinci de genul „Voi n-ați mîncat salam cu soia", zvonuri privind „vînzarea Ardealului" de către Rațiu, Câmpeanu, Coposu și Doina Cornea au împînzit țara. Ca să nu mai vorbim de celebrele „droguri de la PNȚ", pe care „ziaristul" Sorin Ovidiu Bălan, pe atunci la *Tineretul liber,* ulterior coleg la Agenția de presă „Universul" cu securistul Dan Gheorghe, le văzuse cu ochii lui, în zilele mineriadei din iunie 1990.

SERVICIUL INDEPENDENT SECRETARIAT-JURIDIC

Comandant: colonel Florică Dobre

Adjunct: locotenent-colonel Aurel Rogojan

Număra 19 ofițeri, 9 subofițeri. Serviciul se ocupa de corespondența DSS cu alte instituții și cu persoane care se adresau cu petiții la Securitate. Despre colonelul Dobre nu avem date. Aurel Rogojan a fost pînă în 1989 șef de cabinet al generalului Iulian Vlad, șeful DSS. Are veleități scriitoricești, publicînd studii encomiastice despre trecutul glorios al Securității. De pildă, într-o prefață la cartea unui alt securist, Marian Ureche, colonelul Rogojan glorifică chiar activitatea „serviciilor secrete românești" – *s.n.* – de la Burebista la Mihai Viteazul! Pensionat ca ofițer SRI, după cum susține *Raportul Armaghedon,* a fost reactivat în 2001 în postura de consilier al lui Radu Timofte.

COMANDAMENTUL PENTRU TEHNICĂ OPERATIVĂ ȘI TRANSMISIUNI

Comandant: general-maior Ovidiu Diaconescu

La înființarea Direcției Generale a Securității Poporului în august 1948, atribuțiile tehnico-operative și de asigurare a comunicațiilor se realizau de către Direcția VIII Tehnică. Ulterior, la 1 iulie 1969, prin „spargerea" fostei Direcții VIII s-au creat mai multe servicii și unități speciale. Din anul 1973 s-a asigurat coordonarea acestora în cadrul unui Comandament pentru Tehnică Operativă și Transmisiuni, în care erau grupate următoarele structuri: Unitatea „R" (transmisiuni), Unitatea Specială pentru Instalații Tehnice („T"), Unitatea Specială „S" de interceptare a corespondenței, Serviciul „C" de corespondență, Unitatea Specială „P" de producție și cercetare și Unitatea Specială de Aviație (descrise mai jos). Generalul Diaconescu și subordonații săi aveau rol de coordonare a tuturor acestor structuri, în funcție de solicitările compartimentelor mari ale Securității, care apelau la diverse servicii speciale. Practic, Comandamentul pentru Tehnică Specială și Transmisiuni funcționa ca un fel de Stat Major al unităților tehnice din cadrul Securității. Număra 20 ofițeri, 3 ofițeri ingineri, 10 subofițeri, 9 angajați civili. Generalul Diaconescu, șeful Comandamentului, a fost la mijlocul anilor '80 și președinte al Clubului Sportiv Dinamo al Ministerului de Interne. După 1989, a început, ca mulți alți foști securiști, să se afirme în plan publicistic, dar, spre deosebire de restul camarazilor, a preferat „literatura de specialitate": este autorul volumului *Interpretarea între informare și dezinformare*, apărut la Editura Globus în anul 1995.

UNITATEA SPECIALĂ „R"

Comandant: colonel Radu Remus

Locțiitor: locotenent-colonel Tiberiu Lopatiță

Număra 230 ofițeri, 100 ofițeri specialiști în comunicații radio, 20 subofițeri, 99 angajați civili. Unitatea asigura legăturile telefonice, radiotelefonice, telegrafice, radiotelegrafice ale conducerii centrale și teritoriale de partid, pe cele guvernamentale, precum și între DSS, Miliție și trupele MAI. De asemenea, se ocupa de administrarea stațiilor de bruiaj al posturilor de radio occidentale cu emisiuni în limba română. Primul comandant al Unității Speciale de Transmisiuni „R", înființată sub această titulatură în organigrama DSS la 1 iulie 1969, a fost numit Iuliu Plăpcianu (avansat după 1989 la gradul de general de brigadă), urmat între 1980 și 1984 de Stelian Pintelie (trecut în rezervă cu gradul de general de divizie), apoi, pînă în 1987, de colonelul Victor Danciu (pensionat după 1989 cu gradul de general de brigadă). Ultimul comandant al unității, colonelul Radu Remus, a fost înlocuit la comandă la 11 ianuarie 1990, dar s-a bucurat ulterior de aceleași onoruri și avansări ca predecesorul său, încheindu-și cariera militară ca general de brigadă în rezervă. Cum se vede, după 1989, specialiștii Securității din Unitatea „R" au avut o soartă privilegiată. Așa s-a întîmplat și cu cei rămași activi. Ei au trecut mai întîi în subordinea armatei prin același Decret 4 din 26 decembrie 1989, ca toate unitățile Securității. Pe 18 decembrie 1992, după o serie de reorganizări, a început ieșirea lor de sub tutela MApN: s-a înființat, printr-o hotărîre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, Serviciul de Telecomunicații Speciale. Desprinderea totală de sub tutela armatei s-a realizat mai întîi prin Hotărîrea Guvernului României nr. 229 din 27 mai 1993, care a stabilit unele măsuri de organizare și funcționare a instituției „ca organ central de specialitate în domeniul telecomunicațiilor speciale", ulterior adoptîndu-se de către Parlament cadrul legal de funcționare a Serviciului de Telecomunicații Speciale, prin Legea 92/1996. Unul dintre artizanii acestei situații privilegiate ale fostului Serviciu „R" din Securitate este chiar fostul locțiitor al comandantului ei, Tiberiu Lopatiță, ajuns în perioada de tranziție a unității și a țării general și șef al STS, între 1995 și 1997. Nu este de mirare că pe site-ul instituției nu se spune nimic de apartenența structurii la fosta Securitate, ci doar că fostul Serviciu „R" a funcționat „în cadrul Ministerului de Interne".

UNITATEA SPECIALĂ „S"

Comandant: colonel Constantin Marinescu.

Adjuncți: locotenent-colonel Eugen Grigorescu, locotenent-colonel Aurora Negoiță

Unitatea se îndeletnicea cu interceptarea corespondenței și depistarea autorilor „înscrisurilor periculoase", așa cum erau considerate scrisorile anonime transmise conducerii de partid sau manifestele scrise de mînă ori bătute la mașină. În acest ultim caz, Serviciul „S" colabora cu Miliția, care în urma unui decret din 1984 trecuse la fișarea și înregistrarea caracterelor tuturor mașinilor de scris și a proprietarilor lor de pe întreg teritoriul României. Unitatea încadra 300 ofițeri, 7 ofițeri specialiști grafologi, 67 subofițeri, 14 angajați civili. O serie dintre aceștia au fost preluați de Diviziunea S din Serviciul Român de Informații, la organizarea acestuia în 1990, în frunte cu lt.-col. Eugen Grigorescu, care cu această ocazie a fost înaintat la gradul de colonel, devenind apoi general de brigadă. În structurile SRI a ajuns locțiitor al diviziunii de expertize tehnice, codificat Diviziunea S (UM 5135). Grigorescu a fost trecut în rezervă în 1998, după ce împotriva sa au început cercetările pentru distrugerea sau ascunderea jurnalului disidentului Gheorghe Ursu, faptă comisă în 1990. Jurnalul lui Ursu, reținut de Unitatea S din fosta Securitate, unde generalul SRI avusese funcția de locțiitor, fusese clasificat drept „strict secret". Grigorescu a fost trimis în judecată pentru săvîrșirea infracțiunilor de sustragere și distrugere de documente.

Judecătorii instanței militare au stabilit în 21 februarie 2003, după schimbarea încadrării juridice a faptelor, că nu poate fi vorba de tragere la răspundere nici pentru neglijență în serviciu, întrucît această infracțiune a fost între timp prescrisă, iar pentru reținerea ilegală de înscrisuri a încetat procesul penal. Totuși, s-au acordat, mai mult în derîdere, daune civile în valoare de 20 de milioane lei, sub forma daunelor morale și 2.000.000 de lei cheltuieli de judecată fiului disidentului Gheorghe Ursu, al cărui jurnal a fost evaluat astfel la contravaloarea pensiei pe o lună și jumătate pe care o primește de la statul român generalul Grigorescu, cel ce i-a distrus jurnalul. Ca orice fost securist respectabil, Eugen Grigorescu consideră „înscrisurile" periculoase, dar iubește armele: în 1991, a cumpărat pe o sumă de nimic (1.404 lei) o veche armă de vînătoare, casată din colecțiile de „corpuri delicte" ale Ministerului de Interne.

UNITATEA SPECIALĂ PENTRU INSTALAȚII TEHNICE „T"

Comandant: general-maior Alexandru Țencu.

Adjuncți: locotenent-colonel Gheorghe Busu, locotenent-colonel Toader Ștefan

Număra 404 ofițeri, 35 ofițeri ingineri specialiști în electronică și comunicații, 19 subofițeri, 19 angajați civili. Unitatea se ocupa cu instalarea „tehnicii operative" (adică a microfoanelor) la domiciliile și locurile de muncă ale celor urmăriți și cu supravegherea transmisiunilor radio pe teritoriul României, cu supravegherea telefoanelor și monitorizarea video a tuturor celor ce deveneau „obiectiv" pentru Securitate. După 1989, ofițerii acestei unități au avut posibilitatea să lucreze pentru noile structuri informative. Așa cum am mai arătat, majoritatea tuturor celor numiți în funcții de comandă ale acestora și-au adus cu ei pe cei mai de încredere dintre colaboratori și subalterni. Colonelul Ștefan Toader, fost adjunct al generalului Alexandru Țencu, a fost numit director adjunct de divizie în SRI, unde și-a adus în subordine pe mulți dintre specialiștii din Unitatea Specială pentru Instalații Tehnice „T", destinată activității de ascultare, înregistrare și exploatare a informațiilor obținute „prin mijloace specifice". Totuși, la conferința de presă pe care Virgil Măgureanu a susținut-o în 15 mai 1990, directorul SRI a afirmat de mai multe ori că instituția în fruntea căreia a fost numit de către Ion Iliescu nu are nimic în comun cu practicile fostei Direcții a Securității Statului. Conform spuselor domniei sale, acei ofițeri proveniți din Securitate au fost „îndelung verificați" și nu se fac vinovați de participare la acțiuni represive. Cu fluența învăluitoare care îl caracterizează, Virgil Măgureanu a căutat să-i convingă pe ziariștii prezenți că SRI-ul nu mai face dosare nimănui, dar prezența specialiștilor Serviciului „T" în structurile Serviciului Român de Informații (și nu numai a lor) îi pune la îndoială în mod serios spusele, acreditînd teoria continuității între fosta Securitate și actualele structuri informative din România.

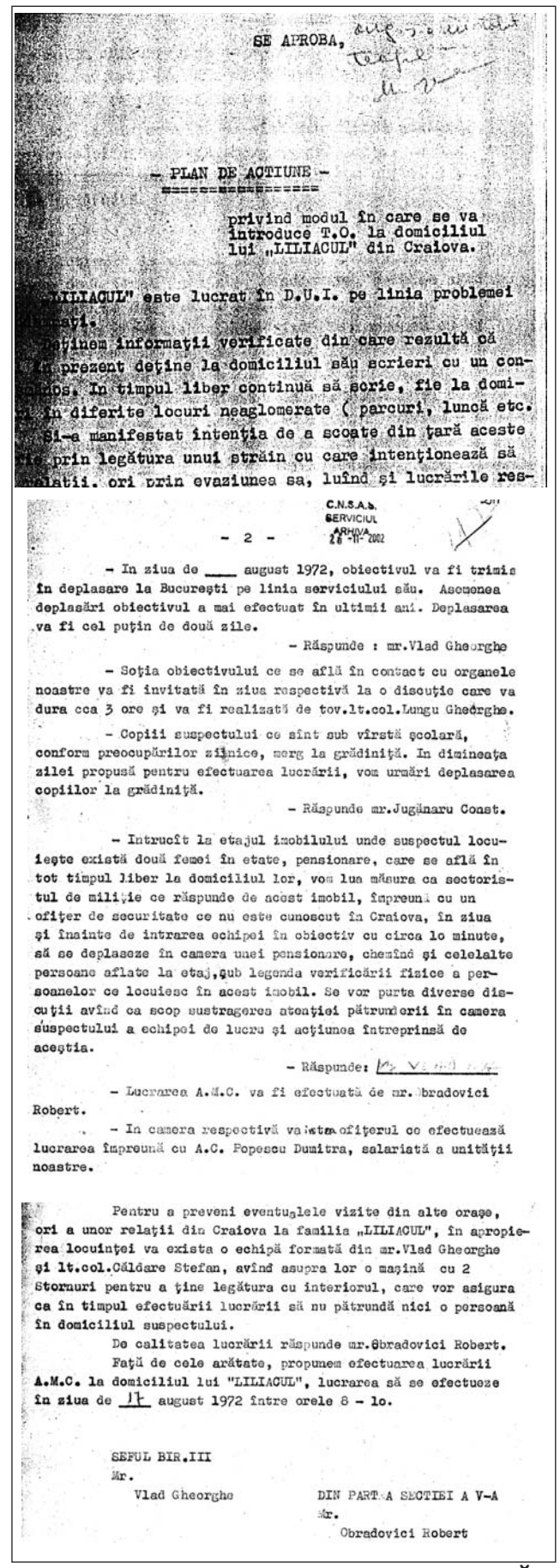

SE APROBA,

- PLAN DE ACTIUNE -

privind modul în care se va introduce T.O. la domiciliul lui „LILIACUL" din Craiova.

„LILIACUL" este lucrat în D.U.I. pe linia problemei [illegible].

Deținem informații verificate din care rezultă că prezent deține la domiciliul său scrieri cu un conținut [illegible]. In timpul liber continuă să scrie, fie la domiciliu, fie în diferite locuri neaglomerate (parcuri, luncă etc. [illegible] și-a manifestat intenția de a scoate din țară aceste [illegible] prin legătura unui străin cu care intenționează să [illegible] ori prin evaziunea sa, luînd și lucrările res-

C.N.S.A.S. SERVICIUL ARHIVA 28-11-2002

- 2 -

- In ziua de ____ august 1972, obiectivul va fi trimis în deplasare la București pe linia serviciului său. Asemenea deplasări obiectivul a mai efectuat în ultimii ani. Deplasarea va fi cel puțin de două zile.

- Răspunde : mr.Vlad Gheorghe

- Soția obiectivului ce se află în contact cu organele noastre va fi invitată în ziua respectivă la o discuție care va dura cca 3 ore și va fi realizată de tov.lt.col.Lungu Gheorghe.

- Copiii suspectului ce sînt sub vîrstă școlară, conform preocupărilor zilnice, merg la grădiniță. In dimineața zilei propusă pentru efectuarea lucrării, vom urmări deplasarea copiilor la grădiniță.

- Răspunde mr.Jugănaru Const.

- Intrucît la etajul imobilului unde suspectul locuiește există două femei în etate, pensionare, care se află în tot timpul liber la domiciliul lor, vom lua măsura ca sectoristul de miliție ce răspunde de acest imobil, împreună cu un ofițer de securitate ce nu este cunoscut în Craiova, în ziua și înainte de intrarea echipei în obiectiv cu circa 10 minute, să se deplaseze în camera unei pensionare, chemînd și celelalte persoane aflate la etaj,sub legenda verificării fizice a persoanelor ce locuiesc în acest imobil. Se vor purta diverse discuții avînd ca scop sustragerea atenției pătrunderii în camera suspectului a echipei de lucru și acțiunea întreprinsă de aceștia.

- Răspunde: [illegible]

- Lucrarea A.M.C. va fi efectuată de mr. Obradovici Robert.

- In camera respectivă va intra ofițerul ce efectuează lucrarea împreună cu A.C. Popescu Dumitra, salariată a unității noastre.

Pentru a preveni eventualele vizite din alte orașe, ori a unor relații din Craiova la familia „LILIACUL", în apropierea locuinței va exista o echipă formată din mr.Vlad Gheorghe și lt.col.Căldare Stefan, avînd asupra lor o mașină cu 2 Stornuri pentru a ține legătura cu interiorul, care vor asigura ca în timpul efectuării lucrării să nu pătrundă nici o persoană în domiciliul suspectului.

De calitatea lucrării răspunde mr.Obradovici Robert.

Față de cele arătate, propunem efectuarea lucrării A.M.C. la domiciliul lui "LILIACUL", lucrarea să se efectueze în ziua de 11 august 1972 între orele 8 - 10.

SEFUL BIR.III
Mr.
Vlad Gheorghe

DIN PARTEA SECTIEI A V-A
Mr.
Obradovici Robert

SERVICIUL „C" (TRANSPORTUL DOCUMENTELOR SECRETE)

Comandant: colonel Mircea Ștefănescu

Număra 5 ofițeri, 1 ofițer specialist în comunicații și tehnică operativă, 71 subofițeri. Serviciul monitoriza și asigura legăturile de corespondență între unitățile centrale și cele teritoriale ale Securității, efectuate de către subofițerii acesteia (în număr mult mai mare în raport cu cel al ofițerilor decît la restul unităților). Paza transporturilor de corespondență era asigurată de militarii din trupele de Securitate.

UNITATEA SPECIALĂ „P" (PRODUCȚIE SPECIALĂ ȘI CERCETARE)

Comandant: locotenent-colonel Teodor Hristea

Unitatea, creată la începutul anilor '70 și condusă pînă în 1987 de colonelul Vasile Borza, a funcționat inițial ca subunitate în cadrul Serviciului special „T" (vezi mai sus). Număra 171 ofițeri, 257 ofițeri specialiști ingineri, 9 subofițeri, 28 angajați civili. Toți aceștia se ocupau de furturi de tehnologie, fiind plasați într-o locație specială, camuflată în Pădurea Băneasa. Aici treceau la dezasamblarea produselor aduse de ofițerii DSS din Occident și copierea lor, în vederea trecerii la producție de serie a lor în țară, fără plata brevetelor. Unitatea avea asemenea sarcini și în cazul produselor tehnice civile, ca și în cazul echipamentelor militare. O serie de detalii în legătură cu anvergura acestor operațiuni a oferit Ion Mihai Pacepa în cartea sa *Orizonturi roșii.* Foarte probabil, în condițiile trecerii Securității în subordinea MApN prin decretul din 26 decembrie 1989, specialiștii unității speciale „P" au rămas să lucreze ulterior pentru RATMIL, unitatea de producție a tehnicii militare din cadrul armatei.

UNITATEA SPECIALĂ DE AVIAȚIE

Număra 22 ofițeri, 19 ofițeri tehnicieni, 3 subofițeri. Flotila DSS asigura călătoriile peste hotare și în țară ale lui Nicolae și Elena Ceaușescu, fiind zi și noapte la dispoziția acestora. Totodată, unitatea de aviație a Securității asigura transportul de urgență, în situații speciale, al comandanților Securității.

SERVICIUL INDEPENDENT DE CADRE, ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI ORGANIZARE-MOBILIZARE

Comandant: colonel Maria Petrescu

Număra 28 ofițeri, 7 subofițeri. Pînă în 1987, la comanda acestei unități s-a aflat colonelul Vasile Apostol. Unitatea administra unitățile de învățămînt. Asigurarea și pregătirea necesarului de cadre se realiza în trei centre de pregătire și instrucție: **Școala de cadre de la Grădiștea** (cu 61 ofițeri, 12 ofițeri specialiști, 18 subofițeri, 79 angajați civili), **Centrul de pregătire de la Bran** (cu 8 ofițeri, 5 ofițeri specialiști, 4 subofițeri, 13 angajați civili), **Centrul Special de Instrucție de la București** (cu 12 ofițeri, 8 subofițeri, 5 angajați civili).

COMANDAMENTUL TRUPELOR DE SECURITATE

Comandant: general-maior Grigore Ghiță

Număra 1.387 ofițeri, 136 ofițeri ingineri și tehnicieni, 924 subofițeri, 536 angajați civili, 20.387 „trupă". În primele două decenii ale regimului comunist, trupele de Securitate au participat activ la luptele cu rezistența anticomunistă și au organizat sîngeroase represalii împotriva țăranilor răsculați împotriva colectivizării agriculturii, pe întreg teritoriul României. Aceste fapte, ca și rolul trupelor de Securitate în cursul evenimentelor din decembrie 1989 rămîn insuficient cunoscute. În 1995 generalul Grigore Ghiță, comandantul unității, a fost acuzat în procesul Otopeni de neglijență, care a dus la moartea soldaților din trupele de Securitate, masacrați în 23 decembrie 1989 în fața aeroportului de forțe ale Ministerului Apărării Naționale. Dar asta este altă poveste; peste victime și criminali s-a așternut uitarea, iar între timp trupele de Securitate au fost lăsate la vatră. Nu și ofițerii lor, deveniți între timp comandanți ai vigilentelor și operativelor trupe de jandarmi…

Pagini realizate de Marius OPREA

(în curînd, veți avea posibilitatea să cunoașteți comandanții inspectoratelor județene ale Securității, ca și unele din „faptele lor de arme")

Lista cadrelor din UM 0666 (Direcția V), din cadrul fostului DSS, care au fost reținute în cadrul evenimentelor din decembrie 1989

1. lt.-col. Cîrlig Costică
2. maior Badea Ilie
3. maior Radu Gheorghe
4. maior Vrînceanu Ion
5. locotenent Hornet (Horneț) Nicolae
6. locotenent Dumitrescu Ovidiu
7. locotenent Stoian Costel
8. plt.-adj. Paselan (Pașelan) Florea
9. plt. Vida Alexandru
10. plt. Gugiu Vasile
11. plt. Bala Gavril
12. sg.-maj. Văduva Marin

13. col. Bucuci Mihai
14. lt.-col. Georgescu Constantin
15. lt.-col. Pisai Dan
16. cpt. Dan Dănuț Doru
17. cpt. Ciulean Gheorghe
18. lt.-maj. Latcu (Lațcu) Dumitru Dan
19. lt. Mușat Mihail
20. plt.-maj. Negreanu Gheorghe
21. plt. Babadița Marin
22. plt. Alexandru Dumitru
23. plt. Fuerea Aurelian

24. lt.-col. Corduneanu Costache
25. lt.-col. Apostolescu Ion
26. maior Matei Virgil
27. maior Turza Maximilian. În 1999 era colonel, șef de serviciu în cadrul Oficiului pentru refugiați.
28. cpt. Condruț Marian
29. cpt. Movilă Eugeniu
30. cpt. Marin Constantin
31. cpt. Diaconeasa Ion
32. lt.-maj. Stan Marian
33. lt. Boureanu Marius
34. lt. Ungureanu Aurel
35. lt. Dinculescu Ionel
36. plt.-adj. Niculae Niculae
37. plt.-adj. Ungureanu Vasile
38. plt.-maj. Gheorghiță Ion
39. plt. Apostol Vasile

40. cpt. Tudor Marian
41. col. Florescu Nicolae
42. lt.-col. Burlan Dumitru. Colonelul Burlan este astăzi pensionar. Continuă să-i fie loial lui Nicolae Ceaușescu.
43. lt.-col. Miclea Lucian
44. lt.-col. Tudor Alexandru
45. lt.-col. Tone (Țone) Niculae
46. lt.-col. Alexandru Ion
47. maior Tudor Adrian
48. maior Radu Marin
49. maior Dinu Nicolae
50. maior Dumitrescu Tudor
51. maior Mușat Pantazică
52. maior Munteanu Ion
53. maior Mihai Metodie
54. maior Rădulescu Iulian
55. maior Lupec Paul
56. cpt. Popescu Vasile
57. cpt. Eremia Ștefan
58. cpt. Nastea Constantin
59. cpt. Niță Liviu Constantin
60. cpt. Iliți Dinu
61. cpt. Rugină Nicolae
62. lt.-maj. Amza Nicolae
63. lt.-maj. Băiașu Marius
64. lt.-maj. Moroșanu Nicolae
65. lt. Gavrilă Costică
66. lt. Safta Dumitru
67. lt. Pardau (Pardău) Ionel
68. lt. Pancea Cornel
69. lt. Paraschiv Marcel
70. lt. Vultur Gheorghe
71. plt.-adj. Mihalache Ilie
72. plt.-maj. Chelmuș Constantin
73. plt.-maj. Popescu Petre
74. plt.-maj. Epurescu Ion
75. plt. Oprea Vasile
76. plt. Holban Emil
77. plt. Ispas Nelu
78. sg.-maj. Ripa (Rîpă) Marin
79. sg.-maj. Enache Constantin
80. sg.-maj. Iorga Marian
81. m.m. Pascu Vasile
82. m.m. Nedelcu Florea

83. lt.-col. Simionescu Vasile
84. maior Vasile Gheorghe
85. col. Ciobanu Ion
86. lt.-col. Talpeanu (Tălpeanu) Ion
87. lt.-col. Stănulescu Ion
88. lt.-col. Marin Gheorghe
89. lt.-col. Minta Gheorghe
90. lt.-col. Crăilă Petru
91. lt.-col. Olaru Alexandru
92. lt.-col. Mateescu Ștefan
93. lt.-col. Tache Mihai
94. lt.-col. Ilie Marian
95. lt.-col. Gheorghe Gheorghe
96. lt.-col. Mușat Ion
97. maior Grigoraș Teodor
98. maior Necula Nicolae
99. maior Barbu Nicolae
100. maior Groșeanu Constantin
101. maior Chiru Costel
102. maior Păvăloiu Gheorghe
103. maior Vinulescu Grigore
104. maior Parse Pompiliu
105. maior Bălășoiu Gheorghe
106. maior Rusu Mihai
107. maior Jianu Ion
108. maior Rizea Marian
109. maior Niculăiță Virgil
110. maior Tecșa Ioan
111. maior Ivan Dumitru
112. maior Ignat Vasile
113. cpt. Hațeganu Virgil
114. cpt. Trifan Vasile
115. cpt. Ripa (Rîpă) Tudorel
116. cpt. Ionescu Gheorghe
117. cpt. Nicu Nicolae
118. cpt. Tudor Nicolae
119. cpt. Roșu Marian
120. cpt. Daramus (Dărămuș) Victor
121. cpt. Murariu Ioan
122. cpt. Niculae Vasile
123. cpt. Pîrvu Teodor
124. lt.-maj. Teodorescu Virgil
125. lt.-maj. Burlacu Constantin
126. lt.-maj. Toader Mihai
127. lt.-maj. Tălpășanu Gheorghe
128. lt.-maj. Pop Ovidiu
129. lt. maj Dincă Ion
130. lt.-maj. Anton Sergiu
131. lt.-maj. Chiuchilan Marian-Emil
132. lt.-maj. Buruleanu Marian
133. lt. Streche Lucian
134. lt. Vișan Aurel
135. lt. Arsene Marin
136. lt. Niculae Sterea
137. lt. Cojocaru Emilian
138. lt. Sandu Mircea
139. lt. Manta Petre
140. plt.-maj. Popa Gheorghe
141. plt.-maj. Popescu Paul
142. plt.-maj. Nuță Constantin
143. plt.-maj. Lupetrec Gheorghe
144. plt.-maj. Badea Marin Alex.
145. plt.-maj. Cazacu Dumitru
146. plt.-maj. Leonte Teodor
147. plt. Păuna Dumitru
148. plt. Pogăceanu Traian
149. plt. Cernea Dumitru
150. plt. Bîrsan Gheorghe
151. plt. Buluță Corneliu Dan
152. sg.-maj. Protopopescu Petrică
153. sg.-maj. Mormeci Mihai
154. sg.-maj. Cazan Luigi
155. m.m. Florea Alexandru

156. col. Dancău Cezar
157. lt.-col. Ursu Vasile
158. lt.-col. Tudorică Ilie
159. lt.-col. Vulpescu Ion
160. lt.-col. Ghioca Mihail
161. lt.-col. Popescu Florian
162. lt.-col. Vlăsceanu Nicolae
163. lt.-col. Petcu Gheorghe
164. maior Bălașa Vasile
165. maior Apostol Anton
166. plt.-maj. Șerban Constantin

167. maior Lovin Mircea
168. cpt. Caraba Viorel
169. cpt. Pîrvu Nicolae
170. cpt. Soare Ovidiu
171. cpt. Ivan Gelu
172. cpt. Popescu Lucian
173. cpt. Iorgoiu Ioan
174. cpt. Matei Nicolae
175. cpt. Pîrvan Tudor Gheorghe
176. lt.-maj. Lazăr Adrian
177. lt.-maj. Firiță Gheorghe
178. lt. Acaroaie (Acăroaie) Viorel
179. lt. Boca Marian
180. lt. Ciobotea Ion
181. lt. Cismaru Florin Mihai
182. lt. Croitoru Viorel Marcel
183. plt.-maj. Firiță Ion
184. plt.-maj. Anghel Ion
185. plt.-maj. Cararat Gheorghe
186. plt.-maj. Neatu (Neațu) Ioan
187. plt. Petu (Peț) Ion
188. plt. Bucur Octavian
189. plt. Ilie Dumitru
190. plt. Dinu Alexandru
191. plt. Năstase Marin
192. plt. Udriș Ionel
193. plt. Olteanu Viorel
194. sg.-maj. Todea Marian Emil
195. sg.-maj. Călin Constantin Iulian
196. sg.-maj. Pîrvu Aurel
197. sg.-maj. Zamfir Gheorghe

198. lt.-col. Gheorghe Ioan
199. lt.-col. Deatcu Dumitru
200. maior Udrea Gheorghe
201. maior Luca Adrian
202. lt.-col. Nițescu Dan Nicolae
203. maior Mănoiu Ion
204. maior Oproiu Constantin
205. cpt. Costache Gheorghe
206. cpt. Niță Constantin Adrian
207. cpt. Mitran Mihai
208. plt.-maj. Niță Mihalache
209. plt.-maj. Chiriac Mihaiu
210. plt. Pădurariu Ion
211. plt. Popa Florian
212. sg.-maj. Ștefan Dumitru
213. sg.-maj. Androne Ion

214. lt.-maj. Dumitru Romeo
215. lt.-maj. Marin Stelian
216. cpt. Corneanu Dumitru
217. plt.-adj. Ilie Gheorghe
218. lt. Foca Daniel Florin
219. plt.-maj. Dudău Ion
220. lt. Dobrin Victor Octavian
221. maior Ilie Gheorghe Sandu
222. cpt. Ciungu Mihai
223. plt.-maj. Bîrleanu Florea
224. plt.-maj. Tănase George
225. plt. Teteșanu Marian

226. maior Ionescu Darian Ion
227. maior Enăchescu Marian
228. cpt. Rădoi Constantin
229. cpt. Dumitrescu Constantin Cornel
230. cpt. Anghel Dumitru
231. cpt. Sălăjan Marin
232. cpt. Marinescu Dorel
233. lt.-maj. Timnea Marian
234. lt.-maj. Roșca Ion
235. lt. Fedmașu Rică
236. plt.-maj. Sîrb Ion

237. maior Sîrbu Alexandru
238. cpt. Avram Gabriel
239. cpt. Buican Ilie
240. cpt. Radulian Ion
241. cpt. Vătămănescu Ioan
242. cpt. Stroe Ion
243. lt.-maj. Pogonici Emil
244. lt.-maj. Drîmba Vasile
245. lt. Stan Florea
246. lt. Stroia Dumitru
247. plt.-adj. Archeri Vasile
248. plt.-adj. Pozzi Claudiu
249. plt.-maj. Chițu Polin
250. plt.-maj. Neagu Petre
251. plt.-maj. Marin Marin
252. plt.-maj. Coman Andrei
253. plt.-maj. Dascălu Petre
254. plt.-maj. Dragomir Marin
255. plt.-maj. Oprea Neagu
256. plt.-maj. Radu Toma
257. plt. Florea Ion
258. plt. Dumitrașcu Constantin
259. plt. Șchiopu Dragomir
260. plt. Alecu Ion Marin
261. plt. Sișu (Șișu) Gheorghe
262. plt. Caucă Constantin
263. sg.-maj. Mihăiescu Emil
264. lt.-maj. Dogioiu Maria
265. lt. Șarpe Adi
266. lt. Răducanu Ion
267. plt.-maj. Bozgan Georgeta
268. plt. Olaru Ion
269. sg.-maj. Alecu Cristinel
270. sg.-maj. Cucu Gheorghe Marcel

271. lt. Zaharia Marian
272. sg.-maj. Chiru Dumitru
273. sg.-maj. Datcu Costică
274. sg.-maj. Negoiță Petrică
275. sg.-maj. Nicolae Alexandru
276. sg.-maj. Marin Mugurel
277. sg.-maj. Țăranu Ion
278. sg.-maj. Zeldea Constantin
279. s.c. Iordan Elena Tuta (Țuța)
280. s.c. Stoica Elena

281. lt.-col. Roșca Constantin
282. maior Ignat Viorel
283. maior Iosif Marin
284. cpt. Alexandru Virgil
285. cpt. Berbecaru Mircea
286. cpt. Ipcar Ioan
287. lt.-maj. Pușcașu Adrian
288. lt.-maj. Pascu (Pașcu) Gheorghe
289. lt. Andrei Marin
290. lt. Andronică Mircea
291. lt. Marcu Marian
292. lt. Pintilie Dan
293. lt. Popa Gheorghe
294. lt. Stănică Marian
295. plt.-maj. Alupului Mircea
296. plt.-maj. Avasiloaiei Gheorghe
297. plt.-maj. Dumitru George
298. plt.-maj. Oprea Gheorghe
299. plt.-maj. Vieru Vasile
300. plt.-maj. Patriche Neculai
301. plt. Poghire Ionel
302. plt. Bocu Neculai
303. sg.-maj. Chiranu Florin
304. sg.-maj. Florea Stănică
305. sg.-maj. Giurcă Costel
306. sg.-maj. Herescu Ion
307. sg.-maj. Hoanță Nicolae
308. sg.-maj. Iluță Valeriu
309. sg.-maj. Matei Toma
310. sg.-maj. Sanda Marian
311. sg.-maj. Stancu Tache
312. sg.-maj. Vasile Marian

313. maior Cătană Costache
314. maior Ochea Vasile
315. cpt. Stancu Vasile
316. lt.-maj. Suta (Sută? Șuta?) Gheorghe
317. lt. Dascălu Viorel
318. lt. Colțuneag Viorel
319. lt. Călugăru Stelian
320. lt. Pană Justinian
321. lt. Marin Gheorghe
322. lt. Florescu Teodor
323. lt. Copcealău Constantin
324. plt.-maj. Moldovan Gheorghe
325. plt. Ungureanu Gheorghe
326. sg.-maj. Ionică Nelu
327. sg.-maj. Cîrstea Lili
328. sg.-maj. Ciobanu Adrian
329. sg.-maj. Preda Nicolae
330. sg.-maj. Plești Ion
331. sg.-maj. Gliga Haralambie
332. sg.-maj. Anghelina Dumitru
333. sg.-maj. Tudor Victor

334. maior Ciobănița Dumitru
335. cpt. Mihăilă Ion
336. cpt. Boată Ion
337. cpt. Vulpescu Larian
338. cpt. Zarcu Marian

339. maior Belean Gheorghe. O persoană cu numele de Gheorghe Belean era în 2003 președintele Centrului de Relații România-Irak.
340. cpt. Simulescu Corneliu
341. cpt. Ștefan Gheorghe
342. cpt. David Constantin

343. lt.-col. Iușca Alexandru
344. lt.-col. Dicu Nicolae
345. maior Dumitru Gheorghe
346. cpt. Vlase Vasile Toma

FUNDAȚIA GHEORGHE URSU
ACADEMIA CATAVENCU TAGMA CUM LAUDE
IRIR Institutul Român de Istorie Recentă